

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระณีการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน. (ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://www.mfa.go.th/web/1694.php> [4 พฤศจิกายน 2554].
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างสันติสุข ปี 2548 – 2551. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา.
- กัลยา ขวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โอเอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- กิตสุรางค์ กาฬสุวรรณ. (2546). การวิเคราะห์โครงสร้างนิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมภาคใต้ ตามทฤษฎีโครงสร้างนิทานของวลาดิเมียร์ พรอพพ์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา. (2550). คู่มือการนิเทศ แนวทางการพัฒนาเกณฑ์ การประเมินตามสภาพจริง (Scoring Rubrics). นครปฐม : สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา นครปฐม เขต 1.
- ครองชัย หัตถา. (2551). ประวัติศาสตร์ปัตตานี สมัยอาณาจักรโบราณถึงการปกครอง 7 หัวเมือง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ. (2542). วัฒนธรรม พัฒนาการทาง ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดปัตตานี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.

- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2525). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). **นวัตกรรมการศึกษาชุด จิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading)**. กรุงเทพมหานคร: ชารอักษร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน = Reading Techniques**. กรุงเทพมหานคร : ศิลปาบรรณาคาร.
- ชัยฎาภรณ์ อักษรดิษฐ์ (2551). **การพัฒนาทักษะการอ่าน เขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกพัฒนาความคิด**. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร : แคนเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตโปรดักชั่น.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2552). **การวิจัยทางภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คนยา วงศ์ชนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต (Reading for Life)**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล และธิดา โมสิกรัตน์. (2538). **หน่วยที่ 9 การพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย เล่ม 2**. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชिरาช.
- ทัศนีย์ สุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิสนา แคมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธเนศ อารณัฐวรรณ. (2551). **ความเป็นมาของทฤษฎีแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย.
- นงเยาว์ กอสนาน. (แปล). (2545). **กิจกรรมการสอนหนังสืออ่านนอกเวลา CLASS READERS**. กรุงเทพมหานคร : หน้าต่างสู่การศึกษา.
- นที เรือนแก้ว. (2539). **สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ที่นักเรียนพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในจังหวัดเชียงราย**. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นฤมล กังวานไกล. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชนาด เหลาะคูหวิ. (2537). การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บันลือ พฤษะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2545). นิทานพื้นบ้านศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2540). รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นติ้ง.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2552). นิทานพื้นบ้านชายแดนภาคใต้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาพรบุ๊คส์.
- ประภา ตันติวุฒิ. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ และเจตคติในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างจากนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. วิทยุศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประยอม ชองทอง. (2544). ภาษาไทยเป็นหัวใจทุกวิชา. กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กนักเรียนชาวเขา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พงษ์ศักดิ์ พางาม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พรรณี ชูทัยเจตจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ดันอ้อแกรมมี.
- พรพิมล เสนะวงศ์. (2541). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมผ่านภาษาอังกฤษในบริบทสังคมไทย : ยุทธวิธีและแบบแผนการแปล. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรสุดา อินทร์สานและคณะ. (2553). การวิเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากนิทานพื้นบ้านไทยมุสลิมของจังหวัดปัตตานี. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- พิศมัย อ่ำไพพันธุ์. (2548). เอกสารคำสอนรายวิชา การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ. เชียงใหม่ :
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พูนสุข ธรรมรัต. (2544). ภาษาเพื่อการสื่อสาร. พิษณุโลก : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- มูทิตา แก้วคำแสน (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียน
ที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลองวิทยา
จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แม่นมาส ชวลิต. (2537). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่าน ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการ
อ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1 – 7. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยศ สันตสมบัติ. (2544). มนุษย์กับวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร :
นามมีบุ๊คส์.
- ลัดดา เหมทานนท์. (2535). วิทยานุกรมวรรณกรรมสำหรับเด็ก. สงขลา : สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ละออ คันธวงศ์. (2551). ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ.
- วราภรณ์ สามโกเศศ. (2554, 8 กันยายน). การอ่านกับชีวิตมีราคา. มติชน. หน้า 6.
- วราภรณ์ หลายทวีวัฒน์. (2550). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน
ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
บ้านโนนระเวียง จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิเชียร ณ นคร. (2531). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษานิทานพื้นบ้านในจังหวัด
นครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช : ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครู
นครศรีธรรมราช.
- วิเชียร เกษประทุม. (2536). นิทานพื้นบ้าน. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.

- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สายส่งศึกษิต
บริษัทเคสดีไทย.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุดา พรหมพราย. (2546). การใช้สารคดีทางโทรทัศน์เป็นสื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภวรรณ สัจจิต. (2547). ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีสแกนแอนดร์น ที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนม ครูฑเมือง. (2528). การสอนทักษะการใช้ภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน.
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมชาย หอมยก. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์.
- สมโชติ อ่องสกุลและวุฒิชัย มูลศิลป์, บ.ก. (2524). มณฑลเทศาภิบาล : วิเคราะห์เปรียบเทียบ.
กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
- สมโชติ อ่องสกุล. (2548 - 2549). ประวัติศาสตร์ปัตตานี 8 ยุค (อดีตถึงปัจจุบัน). พลเมืองเหนือ.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของ
เด็กในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยเน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาไทยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการสัมมนา เรื่อง การพัฒนาการศึกษาใน
เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). การบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนัก
เรื่อง การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สำนักวิชาและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

- สำนักวิชาและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **แนวทางการวัดและประเมินผล
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แนวทางการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ตำรวจ บุญมณี. (2544). **“ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบเทคนิคการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแบบรับภาษา
บูรณาการกับเทคนิคพัฒนากระบวนการคิดและระบบจิตพิสัย.** กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คำลี รักสุทธี. (2553). **สอนอย่างไรให้เด็กอ่านออก เขียนได้.** กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- สืบพงศ์ ธรรมชาติ. (2540). **วรรณกรรมเฉพาะท้องถิ่น.** สงขลา: ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุชาติ พงษ์พานิช. (2550). **การอ่านเพื่อพัฒนาคน.** นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.
- สุทธิ เหลืองอรุณ. (2550). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน.** วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2528). **การใช้นิทานพื้นเมืองเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนไทย
มุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดยะลา ปัตตานี สตูลและนราธิวาส.** วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย.** กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย.** พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2541). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537). **ภาษาไทย 5.** นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2551). “การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ
กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย – มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่สี่จังหวัด
ชายแดนภาคใต้” วิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่. ปีที่ 1 (กันยายน – ตุลาคม).
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2552). กลวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการทางสมอง ความคิด
สร้างสรรค์ และพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยในโครงการทวิภาษา
(ภาษาไทย - ภาษามลายู) ในโรงเรียนเขตพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้.
นครปฐม : ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษา
และวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2552). คู่มือระบบตัวเขียนภาษามลายูปัตตานี. นครปฐม :
ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม
เอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2552). โครงการวิจัยปฏิบัติการเรื่อง “การจัดการเรียนการสอน
โดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ : กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา
(ภาษาไทย –
ภาษามลายู) ในโรงเรียนเขตพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้. นครปฐม : ศูนย์ศึกษาและ
ฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพัตรา พร้อมดิษฐ์. (2546). ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับ
ใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี
จังหวัดจันทบุรี. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวภา กาญจนะ. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติและความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียนพูดสองภาษาที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านกับบทอ่านทั่วไป ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษา อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏสงขลา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการศึกษา
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : วีทีซี คอมมิวนิเคชั่น.
- อรรถพร อุบลเข้ม. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อรรถชัย ชีตารักษ์. (2546). การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแม่โป่ง จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อรอุมา อินฟูล่า. (2551). การใช้นิทานพื้นบ้านเป็นบทเรียนเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องประโยคในภาษาไทย ตามทฤษฎีการทำงานของสมอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญชัญ เผ่ารัตน์. (2534). การพัฒนาบทเรียนเพื่อเสริมการอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย วรสุวรรณรักษ์. (2525). อิทธิพลของนิทานพื้นบ้านที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของชาวไทยภูเขาเผ่าเย้า บ้านห้วยแม่ซ้าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ ขำกั้น. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แนวการสอนแบบโฟร์บล็อก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bosma , A.B. (1981). **An Experimental Study to Determine the Feasibility of Using Folk Literature to Teach Selected Critical Reading Skills for Sixth Graders.** Dissertation Abstracts International.
- Ellen D.Gagne, Carol Walker Yekovich, Frank R. Yekovich. (1993). **The Cognitive Psychology of School Learning, Second Edition.** United States of America : Harper Collins College.
- Goodman, Y.M.ed. (1988). **How children construct literacy : piagetian prespective.** Newark Delaware : International Reading Association.
- Guthrie . C.S. (1997). **A Study of Kentucky Folklores as a Resource for High School English Program of Stale.** Dissertation Abstracts International.
- Haris,L.A. and Smith,C.B. (1986). **Reading instruction diagnostic teaching in the classroom.** New York : Macmilan Publishing.
- Konrad , Eleine M. (1989). **Developing Thinking Skill with Folktale Variants from Several Cultures.** Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์บุญรอด โชติวชิรา

อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์เครือมาศ สาเมาะ

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

อาจารย์สุกัญญา ศรีนพจันทร์

ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ
จังหวัดปัตตานี
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ข

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (เปาะติ่มงและเม้าติ่มง)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม
3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตอบคำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่นๆได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ
2. วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องเป๊าะตีมุงและเม๊าะตีมุง
3. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องเป๊าะตีมุงและเม๊าะตีมุง
4. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย โดยครูตั้งประเด็นคำถามว่า “การเรียนภาษาไทยจะต้องใช้ทักษะอะไรบ้าง? แต่ละทักษะมีความสำคัญอย่างไร? จากนั้นนักเรียนร่วมสนทนากันต่อเกี่ยวกับทักษะการอ่าน โดยกล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่าน

ขั้นสอน (75 นาที)

2. นักเรียนอ่านบทความสั้นๆเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงประมาณอ่าน 5 นาที โดยให้นักเรียนสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

3. ครูชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยกล่าวว่า “สิ่งสำคัญในการอ่านคือผู้อ่านอ่านแล้วจะต้องทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ นั่นก็คือการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน”

4. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ” จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยครูตั้งคำถามว่า “ใจความสำคัญคืออะไร และมีความสำคัญอย่างไร”

5. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมานำเสนอข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประมาณ 3 – 5 คน โดยครูอธิบายเพิ่มเติมหลังการนำเสนอของนักเรียน

6. นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องเปาะติมุงและเมาะติมุง 10 นาที โดยให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ เนื้อเรื่อง โดยขณะที่นักเรียนอ่านครูจะถามคำถามเพื่อให้นักเรียนคิดตามประเด็นของเรื่อง เช่น

- 1) จากนิทานเรื่องนี้เปาะติมุงและเมาะติมุงทำอะไร และผลเป็นอย่างไร
- 2) จากพฤติกรรมของเปาะติมุงและเมาะติมุง นักเรียนคิดว่าทั้งสองเป็นอย่างไร
- 3) หากนักเรียนเป็นชาวบ้านนักเรียนจะอย่างไรกับเปลือกแดงโม เป็นต้น

7. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อค้นหาใจความสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องเปาะติมุงและเมาะติมุง

8. นักเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง โดยเขียนเป็นแผนผังโครงเรื่อง

9. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการอ่าน โดยครูอธิบายเพิ่มเติมหลังการนำเสนอของนักเรียน

10. นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องเปาะติมุงและเมาะติมุง

ขั้นสรุป (15 นาที)

11. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องเปาะติมุงและเมาะติมุง รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหน้าชั้นเรียน
3. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
2. ใบความรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ
3. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
4. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
3. ตรวจสอบผลงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
4. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอน การอภิปราย	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มอภิปราย จนกระทั่งได้ผล การอภิปรายที่ สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ ค่อนข้างชัดเจน ตั้งแต่เริ่ม อภิปราย จนกระทั่งได้ผล การอภิปรายที่ สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปราย แต่ ความสำเร็จของ การอภิปรายไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปราย ไม่ ชัดเจนทำให้ผล การอภิปรายไม่ สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วม อภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่า ครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายใน เวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่ กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัลลัง เจะขามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความเป็นการอ่านระดับพื้นฐานซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาหาความรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านว่าข้อความหรือเรื่องนั้นเกี่ยวกับสิ่งใด มีเหตุการณ์ที่สำคัญอะไรบ้าง มีบุคคลหรือตัวละครใดบ้าง บุคคลหรือตัวละครเหล่านั้นแสดงพฤติกรรมอย่างไรและได้รับผลอย่างไร ด้วยเหตุนี้ บุคคลที่มีทักษะการอ่านจับใจความสูงจะสามารถเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏในข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์หรือตีความเรื่องราวนั้น ๆ ต่อไป

การอ่านจับใจความ คือ การค้นหาความคิดสำคัญของข้อความ หรือเรื่องที่อ่านเป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้าหนึ่งๆ ไว้ทั้งหมด ใจความสำคัญได้แก่ ข้อความที่ทำหน้าที่ครอบคลุมใจความของข้อความอื่นๆ ในตอนนั้นๆ ไว้หมด ข้อความที่เหลือเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น

การอ่านจับใจความสำคัญ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าหรือหลายๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำในการพิจารณาใจความสำคัญผู้อ่านจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนว่าใจความสำคัญอยู่ตรงไหน ความเข้าใจจะช่วยบอกเองว่า ใจความสำคัญนั้นจะเป็นข้อความตอนที่ทำให้เรื่องต่างๆ ดำเนินไปได้ ถ้าขาดใจความสำคัญแล้ว เรื่องอื่น ๆ ก็จะไม่เกิดตามมา

จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

1. เพื่อให้รู้จักใจความสำคัญของเรื่อง ว่าเรื่องที่อ่านเป็นของใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
2. เพื่อนำใจความสำคัญไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นให้เข้าใจ
3. เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านนั้นเอาไปใช้ประโยชน์ในการอ่านต่อไป

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

1. อ่านอย่างผ่านไปเร็วๆ เพื่อให้พอจับได้ว่าอ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับศัพท์ สำนวนที่ใช้ในเรื่องนั้น เพื่อเข้าใจประโยคและเข้าใจความหมายของข้อความต่าง ๆ ที่เรียบเรียงต่อกันไป
2. อ่านโดยละเอียดตลอดทั้งเรื่องอีกครั้ง ทำความเข้าใจให้ชัดเจน และเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ ในเรื่อง โดยอาจมีการขีดเส้นใต้ข้อความที่เห็นว่าสำคัญไว้ด้วยก็ได้

3. อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไม่ว่าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในบางแห่งให้แน่นอน

4. ทดสอบความเข้าใจ ด้วยการตอบคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นของเรื่อง และใจความสำคัญ เช่น ถามว่า เรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เป็นต้น

5. เรียบเรียงใจความสำคัญ ด้วยภาษาของตนเองที่เห็นว่าจะทำให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน ถูกต้องที่สุด โดยอาจให้รายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญเพิ่มเติมเพื่อให้ได้เนื้อความที่สมบูรณ์ การอ่านที่แสดงให้เห็นว่าสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้หรือไม่ อาจพิจารณาจากลักษณะต่อไปนี้

5.1 การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตน

5.2 การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ เป็นต้น

5.3 การปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้

5.4 การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นหรือจินตนาการได้

5.5 การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้

5.6 การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้

5.7 การให้ตัวอย่างประกอบ

5.8 การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้

5.9 การกล่าวสรุปได้

ลักษณะของใจความสำคัญ

ข้อความแต่ละข้อความจะมีใจความอันเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ใจความของเรื่องจะปรากฏที่ประโยคสำคัญ เรียกว่า ใจความสำคัญ ใจความสำคัญจะปรากฏอยู่ในตอนใดของข้อความก็ได้โดยปกติจะปรากฏในตอนต่างๆดังนี้

1. ปรากฏอยู่ในตอนต้นของย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุดเพราะผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วขยายรายละเอียดเพื่อให้ชัดเจน

“ภัยอันตรายที่จะเป็นเครื่องทำลายชาติอาจเกิดขึ้นและมีมาได้ตั้งแต่ภายนอก ทั้งที่ภายในอันตรายที่จะมีมาแต่ภายนอกนั้น ก็คือ ข้าศึกศัตรูยกมาเข้ายึดบ้านตีเมืองเรา การที่ข้าศึกศัตรูจะมานั้น เขาย่อมจะเลือกหาเวลาใดเวลาหนึ่งซึ่งชาติ กำลังอ่อนอยู่ และมีได้เตรียมตัวไว้พร้อมเพื่อต่อสู้ป้องกันตน เพราะฉะนั้นในบทที่ 2 ข้าพเจ้าจึงได้ เตือนท่านทั้งหลายอย่าได้ผลอตัว แต่ข้อสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเครื่องทอนกำลัง และเสียหลัก ความมั่นคงของชาติ คือ ความไม่สงบภายในชาตินั้นเอง จึงควรอธิบายความข้อนี้สักหน่อย”

2. ปรากฏอยู่ในตอนกลางของย่อหน้าเป็นจุดที่ค้นหาใจความสำคัญได้ยากขึ้นเพราะต้องพิจารณาเปรียบเทียบให้ได้ว่าสาระสำคัญที่สอดอยู่ที่ประโยคใด

“อันความรัก ความซัง ความโกรธ ความกลัว ความขบขัน เหล่านี้เป็นสามัญ ลักษณะของปुरुชน ใครหัวเราะไม่เป็น ยิ้มไม่ออก ก็ออกจะพิกลอยู่ ความสละความรักความซังได้ก็มีแต่พระอรหันต์ อารมณ์ความรู้สึกคั่งนี้ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ กวีและนักประพันธ์ย่อมจะแต่งเรื่องยั่วเย้าอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ และถ้าเขาแต่งเป็น แต่งดี ก็จะไปปลุกอารมณ์ของผู้อ่านผู้ฟังให้เกิดขึ้น ท่านคงจะเคยเห็นคนอ่านเรื่องโสกจับใจจนน้ำตาไหล สงสารตัวนางเอก พระเอกอ่านเรื่องขบขันจนหัวเราะท้องคัดท้องแข็ง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันเป็นเรื่องอ่านเล่น และคนอ่านก็ไม่มีส่วนเสียอะไรกับตัวพระ ตัวนาง ก็พลอยโสกเศร้า ตามไปด้วยได้ อย่างไรก็ดี ความเศร้าของอารมณ์อันเกิดจากความยั่วเย้าของศิลปะ วรรณคดี ตลอดจนนาฏะต่างๆ นั้น เป็นความสุขชนิดหนึ่ง มิฉะนั้นเรื่องทำนองโสกนาฏกรรมคงจะไม่มีใครดูเลย”

3. ประโยคใจความอยู่ที่ท้ายย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญมากรองลงมาจากประโยคตอนต้นย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อมาก่อน แล้วสรุปด้วยประโยคที่เก็บประเด็นสำคัญไว้ภายหลัง

“ท่านกล่าวว่า คนเป็นสัตว์ที่เรียนรู้ คือ รู้ดู เห็นอะไรแล้วเมื่อเห็นว่าดีก็เอาไว้ ถ้าเห็นว่าไม่ดีก็ไม่เอา และหลีกเลี่ยงเสีย เด็กรู้รสหวานก็อยากได้อีก ถ้ารู้รสขมของบอระเพ็ด หรือ เมื่อถูกไฟก็รู้สึกร้อนจะไม่ต้องกินบอระเพ็ด หรือเข้าใกล้ไฟอีก นี่เป็นเรื่องของการผ่านพบเคยรู้เคยเห็นเรื่องนี้ต่อๆ มาหลายๆ ครั้ง เกิดความชำนาญจัดเจนขึ้น โลกมีความเจริญก้าวหน้าเรื่องวัฒนธรรมก็เพราะการผ่านพบและการจัดเจนของมนุษย์

4. ประโยคใจความอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า นับเป็นการจับใจความสำคัญที่ยากกว่าอย่างอื่น อาจจะใช้วิธีการตั้งคำถามแล้วตอบตัวเองให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญ และส่วนที่เป็นประเด็นเสริม หรือการขยายความได้ง่ายขึ้น

“คนไทยนั้นถือว่าบ้านเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เกิด ไปจนตาย เพราะคนไทยโบราณนั้นใช้บ้านเป็นที่เกิด การคลอดลูกจะกระทำกันที่บ้าน โดยมีหมอพื้นบ้านที่เรียกว่า หมอดำแยเป็นผู้ทำคลอด มิได้ใช้โรงพยาบาลหรือสถานผดุงครรภ์อย่างในปัจจุบันนี้ และที่สุดของชีวิตเมื่อมีการตายเกิดขึ้น คนไทยก็จะเก็บศพของผู้ตายที่เป็นสมาชิกของบ้าน ไว้ในบ้านก่อนที่จะทำพิธีเผา เพื่อทำบุญสวดและเป็นการใกล้ชิดกับผู้ตายเป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้นบ้านจึงเป็นที่ ที่คนไทยใช้ชีวิตอยู่เกือบตลอดเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย

5. ประโยคใจความสำคัญที่ไม่ปรากฏในย่อหน้า แต่ผู้อ่านต้องสรุปเอง

“ ภาษาที่ใช้ในการแสดงพรรณานั้นในการเรียบเรียงถ้อยคำก็ถือหลักเช่นเดียวกับการใช้ภาษาโดยทั่วไป กล่าวคือ ใช้ถ้อยคำกะทัดรัด มีความหมายแจ่มชัด เรียงลำดับเนื้อความไม่สับสนวุ่นวาย เป็นต้น และต้องใช้ภาษาถูกต้องกับระดับของการสื่อสารและถูกต้องตามสำนวนภาษาด้วย ”

ใจความสำคัญ คือ ภาษาที่ใช้ในการแสดงพรรณานะจะต้องกะทัดรัด มีความหมายชัดเจน ถูกต้องกับระดับของการสื่อสารและถูกต้องตามสำนวนภาษา

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญ

1. เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการศึกษา การบันทึกใจความสำคัญของวิชาการต่าง ๆ ช่วยทั้งในด้านความคิดและความจำ
2. เป็นประโยชน์ต่างๆ ในการศึกษาวิชาอื่น ๆ เช่น ใช้ในการเขียนบันทึกย่อ
3. จะทำให้อ่านได้ผลดียิ่งขึ้น และทำให้เขียนได้ตรงจุดประสงค์ และชัดเจนแจ่มแจ้ง
4. ประหยัดความในการจำข้อมูลต่างๆ ได้อย่างมีระบบ
5. ช่วยให้การเรียนรู้สะดวกรวดเร็วขึ้น

บทความเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง”

นางสาวสมปอง จันทอง *

“คำว่าพอดี	อยู่ที่เพียงพอ
ปรัชญาของ “พอ”	เศรษฐกิจพอเพียง
สังคมสุขล้ำ	วัฒนธรรมงามเพียง
อยู่อย่างไม่เสียด	ชาติไทยเจริญ”

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นหลักปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า และกำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ชาวไทยได้น้อมนำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น ทำไร่นาสวนผสม ปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้ ปลูกผักปลอดสารพิษไว้รับประทานในครอบครัว ใช้จ่ายอย่างประหยัด จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในครัวเรือน เพื่อให้เห็นปัญหาข้อบกพร่องในการใช้จ่าย จะได้ตรวจสอบว่าสิ่งใดสมควรซื้อ สิ่งใดไม่สมควรซื้อ จะได้ลดค่าใช้จ่ายลง เป็นต้น

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “พอเพียง” แล้ว คงต้องกล่าวถึงคำว่า “พอดี” ควบคู่กัน ไป เพราะความพอดี ก็คือความพอเพียง เมื่อรู้จักพอก็จะทำให้จิตใจเป็นสุข ถ้าใจเป็นสุขก็จะไม่เบียดเบียนตนและคนอื่น รู้จักให้ทาน รู้จักแบ่งปัน รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า เหล่านี้คือความพอดีพอเพียง และในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักปฏิบัติที่ต้องคำนึงถึงประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข กล่าวคือ เน้นการปฏิบัติในทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน 3 คุณลักษณะ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วน 2 เงื่อนไขได้แก่ เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม

การดำเนินชีวิตโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีความสุขนั้น ผู้ที่นำมาปฏิบัติให้เกิดเป็นผลจะต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง ในการใช้วิชาความรู้ที่ตนมี ควบคู่ไปกับคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน ใช้สติปัญญา และรู้จักแบ่งปัน รู้จักประมาณตน มีเหตุมีผล และมีความมุ่งมั่น มีภูมิคุ้มกันที่ดี จึงจะนำไปสู่ชีวิตที่มีความพอเพียง อยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีความสุข ดังคำขวัญที่ว่า

“เศรษฐกิจดี	สังคมมีวัฒนธรรม
ขยันหา ขยันทำ	รักพ่อต้อง “พอเพียง”

ที่มา : <http://www.kroobannok.com>

* ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโยธินวิทยาสุรศักดิ์ สพท.ยส. 1

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (สองกล่อ จำนวนที่ 1)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม

3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตอบ
คำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน
เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่นๆได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ

2. วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องสองกล่อ จำนวนที่ 1

3. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องสองเกลอ ส่วนวนที่ 1
4. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูแจกไม้ไอศกรีมให้นักเรียนคนละ 2 แท่ง แล้วให้นักเรียนหักคนละ 1 แท่ง ส่วนอีก 1 แท่ง ให้นักเรียนนำมารวบรวมเป็นมัด จากนั้นให้นักเรียนลองหักไม้ไอศกรีมที่รวมเป็นมัด เมื่อนักเรียนไม่สามารถหักไม้ไอศกรีมที่รวมเป็นมัดได้ ครู นักเรียนร่วมกันอภิปราย จากนั้นครูจึงอธิบายเกี่ยวกับความสามัคคีจากกิจกรรมดังกล่าว

ขั้นสอน (75 นาที)

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มให้คละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคละนักเรียนเก่ง นักเรียนอ่อน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสองเกลอ ส่วนวนที่ 1 แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนผังโครงเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสองเกลอ ส่วนวนที่ 1 จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแนะนำเสนอโดยใช้หุ่นเชิดประกอบการนำเสนอ โดยครูเป็นผู้เตรียมหุ่นเชิดให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม

4. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาพูดเกี่ยวกับแนวคิด ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม จากนั้นนักเรียนร่วมอภิปรายเกี่ยวกับสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง โดยครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หรือนักเรียนเป็นผู้ตั้งประเด็นคำถาม เช่น

- 1) นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรจากสถานการณ์การแบ่งปลาของตัวละครในเรื่อง
- 2) หากนักเรียนเป็นตัวละครในสถานการณ์การแบ่งปลานักเรียนจะทำอย่างไร
- 3) นักเรียนคิดว่าใครเหมาะที่จะเป็นผู้แบ่งปลาได้ดีที่สุด และเพราะเหตุใด
- 4) จากพฤติกรรมของสองเกลอ นักเรียนคิดว่าทั้งสองเป็นคนอย่างไร เป็นต้น

5. ให้นักเรียนเขียนสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสองเกลอ จากกิจกรรมการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

6. ครูสุ่มตรวจผลงานของนักเรียน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการอ่าน พร้อมกับครูอธิบายเพิ่มเติม

7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสองเกลอ จำนวนที่ 1
ขั้นสรุป (15 นาที)

8. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสองเกลอ จำนวนที่ 1 รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้หุ่นเชิดประกอบ
3. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ไม้ไอศกรีมและเชือกฟาง
2. หุ่นเชิดตัวละครในเรื่อง
3. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
4. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. ประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้หุ่นเชิดประกอบ
3. ตรวจผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตรวจผลงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. ตรวจแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม..... ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหิตถัง เจษยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอน การอภิปราย	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มอภิปราย จนกระทั่งได้ผล จนกระทั่งได้ผล การอภิปรายที่ สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ ค่อนข้างชัดเจน ตั้งแต่เริ่ม อภิปราย จนกระทั่งได้ผล การอภิปรายที่ สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปราย แต่ ความสำเร็จของ การอภิปรายไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปราย ไม่ ชัดเจนทำให้ผล การอภิปรายไม่ สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วม อภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่า ครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ ให้ ความร่วมมือใน การร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายใน เวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่ กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การเล่าเรื่องโดยใช้หุ่นเชิดประกอบ)

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. เนื้อหา					
2. การใช้ภาษา					
3. นำเสียง / ท่า					
4. เวลา					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การเล่าเรื่องโดยใช้หุ่นเชิดประกอบ)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. เนื้อหา	มีองค์ประกอบ เช่น มีการกำหนดปัญหา อุปสรรค การคลี่คลาย ปัญหาและการจับความ และเนื้อเรื่องไม่ต่างจากรื่องเดิมมาก มีการให้รายละเอียดเพิ่มเติม	ขาดองค์ประกอบบางประการ แต่เรื่องยังคงเนื้อหาหลัก ๆ อยู่	ขาดองค์ประกอบหลายประการ ทำให้เรื่องสั้น ขาดรายละเอียดหลักและไม่น่าสนใจ
2. การใช้ภาษา	มีความคล่องในการเล่า ไม่สะดุดชะงัก ฟังราบรื่น แม้จะผิดไวยากรณ์บ้าง มีการใช้ภาษาของตนเอง	ผิดไวยากรณ์ทำให้การเล่าเรื่องสะดุด ขาดตอน	การออกเสียงและไวยากรณ์ผิดมากจนยากแก่การฟังให้เข้าใจ หรือจนเดาเรื่องต่อไปไม่ได้
3. น้ำเสียง / ลีลา	มีการใช้น้ำเสียงหนักเบา และใช้ท่าทางประกอบ เพื่อช่วยความเข้าใจและเพื่อให้เรื่องน่าสนใจ	ใช้น้ำเสียงแบบเดียว เรียบๆ ใช้ท่าทางประกอบน้อย	ใช้น้ำเสียงเป็นแบบอ่านมากกว่าแบบเล่าเรื่องและไม่ใช้สีหน้าท่าทางประกอบเพื่อความน่าสนใจ
4. เวลา	เล่าเรื่องจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 2 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (ที่มาของสาหร่าย)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา
ในชีวิต

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม

4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตอบ
คำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน
เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องที่มาของสาหร่าย

3. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนฟังเพลง “คำน้ำนม” พร้อมกับแจกเนื้อเพลงให้นักเรียนฟังประกอบ เมื่อฟังเพลงจบครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเพลงที่บรรยายถึงความรักของแม่ แล้วโยนเข้าสู่นิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องที่มาของสาหร่าย

ขั้นสอน (75 นาที)

2. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องที่มาของสาหร่ายอย่างคร่าวๆ โดยให้นักเรียนพิจารณาชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และคำศัพท์สำคัญ แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามอะไร ทำไม หรืออย่างไร จากเนื้อเรื่อง โดยบันทึกคำถามและข้อมูลลงในสมุด

3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) แล้วให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยนำถามและข้อมูลที่บันทึกได้ ผนวกกับความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนแต่ละคนภายในกลุ่มมาประกอบการอภิปรายเพื่อให้ได้ข้อสรุปของกลุ่ม

4. ครูคิดแถบประโยคคำถามบนกระดานดำ เพื่อให้นักเรียนหาคำตอบหลังการอ่าน ดังนี้

- 1) เพราะเหตุใดชายหนุ่มจึงต้องเดินทางไปทำงานต่างแดน
- 2) เพราะเหตุใดพระธิดาจึงคิดว่าชายหนุ่มผู้เป็นสามี เป็นโอรสของกษัตริย์

เมือง ๆ หนึ่ง

- 3) เพราะเหตุใดชายหนุ่ม จึงไม่ยอมรับว่าหญิงชราเป็นแม่ของตน
- 4) หากนักเรียนเป็นชายหนุ่ม นักเรียนจะปฏิบัติต่อมารดาอย่างชายหนุ่มหรือไม่

เพราะเหตุใด

- 5) นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร กับบทสรุปของเรื่องที่เกิดกับชายหนุ่ม เป็นต้น

5. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องที่มาของสาหร่าย เพื่อตอบคำถามของครูแล้วบันทึกลงในสมุด โดยขณะอ่านเมื่อพบคำหรือสำนวนที่ไม่เข้าใจให้นักเรียนอ่านซ้ำลง โดยให้เดาความหมายจากบริบทแวดล้อมหรือสังเกตส่วนประกอบอื่น ๆ ของของเรื่อง ถ้ายังไม่เข้าใจให้ทำ

เครื่องหมายไว้ แล้วอ่านข้อความนั้นซ้ำหรืออ่านซ้ำไปก่อน แล้วจึงย้อนกลับมาอ่านใหม่หลังจากอ่านจบแล้ว

6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามที่ครูให้ไว้ก่อนอ่าน ซึ่งทุกคนต้องอภิปรายโดยนำข้อมูลในส่วนของตนและของกลุ่มมาประกอบการอภิปราย

7. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มอภิปรายร่วมกัน โดยหมุนเวียนแสดงความคิดเห็นที่กลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

8. เมื่อจบการอภิปราย ครูให้นักเรียนแต่ละคนประเมินข้อมูลที่ได้อ่าน และเขียนสรุปคำตอบของตนเองพร้อมทั้งยกเหตุผลประกอบ

9. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องนิทานพื้นบ้าน (ที่มาของสาหร่าย)

ขั้นสรุป (15 นาที)

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องที่มาของสาหร่าย รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่
2. เขียนสรุปผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่
3. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แלבบันทึกเสียงเพลงค่าน้ำนม
2. เนื้อเพลงค่าน้ำนม
3. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
4. แלבประโยคคำถาม
5. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนสรุปผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่
3. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตรวจสอบผลงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิห้สลัง เจะยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน
(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอน การอภิปราย	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มอภิปราย จนกระทั่งได้ผล การอภิปราย ที่สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ อภิปรายที่ ค่อนข้างชัดเจน ตั้งแต่เริ่ม อภิปราย จนกระทั่งได้ผล การอภิปรายที่ สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอน การอภิปราย แต่ความสำเร็จ ของการอภิปราย ไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอน การอภิปราย ไม่ชัดเจน ทำให้ผลการ อภิปราย ไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคน ร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่า ครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือใน การร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายใน เวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่ กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้างแต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (โต๊ะปาแญ)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา
ในชีวิต

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม

4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
ตอบคำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จาก
การอ่าน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง โຕะปาแฉ
3. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)
กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูเรียกอาสาสมัครนักเรียน 2 คน ให้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่ครูได้เตรียมไว้เกี่ยวกับการแสดงความสุจริต 1 คน และข่าวเกี่ยวกับข้อความที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต แล้วให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับข่าวดังกล่าว

ขั้นสอน (75 นาที)

2. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่อง โຕะปาแฉ 10 นาที
3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคละคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ และสำนวนที่พบในเรื่อง
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง โดยเขียนเป็นแผนผังโครงเรื่อง แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
5. ครูจัดบัตรชื่อตัวละครในเรื่อง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะนิสัยตัวละครในเรื่อง จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มบอกลักษณะนิสัยตัวละครตามความคิดเห็นของกลุ่ม
6. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้

7. ครูคิดประโยคคำถามบนกระดานดำ เพื่อให้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำตอบหลังจากการอ่านเนื้อเรื่อง และบันทึกลงในสมุดของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

- 1) เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในช่วงเวลาใด อย่างไร
- 2) เพราะเหตุใดเจ้าเมืองจึงสั่งห้ามผลิตและขายสินค้าทุกประเภทที่ทำด้วยทองเหลือง
- 3) หากนักเรียนเป็นเจ้าเมือง นักเรียนจะทำตามคำพูดทักท้วงของเสนาบดีท่านนั้น

หรือไม่ เพราะเหตุ

- 4) เพราะเหตุใดศพของโต๊ะปาแญ จึงถูกนำไปทิ้งลงทะเลแทนที่จะนำไปฝังที่สุสาน
- 5) เกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง อย่างไร หลังจากที่ศพของโต๊ะปาแญถูกนำไปทิ้งลงทะเล

8. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องโต๊ะปาแญ.

ขั้นสรุป (15 นาที)

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่อง โต๊ะปาแญรวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและลักษณะนิสัยตัวละคร
2. การนำเสนอผลการเขียนแผนผังโครงเรื่องหน้าชั้นเรียน
3. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ข่าวจากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับความซื่อสัตย์และไม่ซื่อสัตย์
2. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
3. บัตรชื่อตัวละคร
4. แถบประโยคคำถาม
5. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. สังเกตการณ์การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ตรวจสอบผลงานการเขียนสรุปผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตรวจสอบผลงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
6. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์ ตั้ง จะขามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอนการอภิปราย	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายแต่ความสำเร็จของการอภิปรายไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายไม่ชัดเจนทำให้ผลการอภิปรายไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. กลวิธีการนำเสนอ						
2. เนื้อหาสาระ						
3. การใช้ภาษา						
4. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. กลวิธีการนำเสนอ	1. มีการนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง 2. มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 3. เร้าใจ และชวนให้ผู้ฟังติดตาม 4. มีความมั่นใจในการนำเสนอ	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม 2. เนื้อหามีความต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสอดคล้อง 4. เนื้อหามีสาระประโยชน์	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
3. การใช้ภาษา	1. ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีและเสียงดังชัดเจน 2. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย 4. มีการใช้สำนวนโวหาร	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
4. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 16	ดีมาก
10 – 13	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ละเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่กววน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้างแต่กววน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (อเวโตะฮากิม)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา
ในชีวิต
9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
ตอบคำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จาก
การอ่าน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องอาแวโตะฮากิม
3. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)
กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่เรียนรู้ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูถามนักเรียนว่า “หน้าโรงเรียนของเรา (โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี) มีหน่วยงานราชการใดบ้าง เมื่อนักเรียนตอบว่า “ศาล” ครูถามต่อไปอีกว่า “ศาลมีบทบาทและอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง” จากนั้นให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับศาล

ขั้นสอน (75 นาที)

2. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของศาล และอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของศาลในศาสนาอิสลาม

3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคละคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) จากนั้นครูแจกข้อความเหตุการณ์ต่างๆ ให้กับแต่ละกลุ่ม เพื่อให้แต่ละกลุ่มร่วมกันตัดสินใจตัดสินเหตุการณ์ที่ได้แต่ละกลุ่มได้รับมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และเพราะเหตุใดจึงตัดสินเช่นนั้น

4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาแวโตะฮากิม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของนิทาน

5. ครูคิดแถบประโยคคำถามบนกระดานดำ เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำตอบ หลังจากการอ่านเนื้อเรื่อง และบันทึกลงในสมุดของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1) ครอบครัวยุทธศาสตร์ของอาแวโตะฮากิมและหมอเจ๊ะซง มีฐานะอย่างไร

2) หมอเจ๊ะซงได้มอบสิ่งใดให้แก่อาแวโตะฮากิม ผู้ที่ได้ช่วยเหลือตนจากผู้ร้าย

และเพราะเหตุใด

3) อาแวโตะฮากิมทำงานเป็นอะไร หลังจากที่ได้เรียนจบแล้ว

4) เพราะเหตุใด หมอเจ๊ะซงได้ปฏิเสธการขอแต่งงานของอาแวโตะฮากิมถึงสองครั้งสองคราว และจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ นักเรียนคิดว่า หมอเจ๊ะซงเป็นอย่างไร

5) เพราะเหตุใดครอบครัวของหมอเจ๊ะซงจึงพลัดคำว่า

6. นักเรียนนำเสนอผลการค้นคำตอบของแต่ละกลุ่ม โดยครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง จากนั้นครูให้นักเรียนทุกคนเขียนแผนผังโครงเรื่องของนิทาน

7. ครูสุ่มเรียกตรวจผลงานของนักเรียนเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจในการอ่าน

8. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาแวโตะฮากิม

ขั้นสรุป (15 นาที)

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาแวโตะฮากิม รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
3. การพิจารณาเหตุการณ์และสถานการณ์ที่กำหนด
4. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
6. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ข้อความเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ
2. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
3. แลบบัตรประโยคคำถาม
4. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. สังเกตการณ์การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ตรวจสอบผลงานการตัดสินใจเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ
4. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์สลัง เจะยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมิน โดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหส์ลิ่ง เจะยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอนการอภิปราย	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายแต่ความสำเร็จของการอภิปรายไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายไม่ชัดเจนทำให้ผลการอภิปรายไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม..... ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. กลวิธีการนำเสนอ						
2. เนื้อหาสาระ						
3. การใช้ภาษา						
4. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. กลวิธี การนำเสนอ	1. มีการนำเข้าสู่ เนื้อเรื่อง 2. มีความสัมพันธ์ กับเนื้อเรื่อง 3. เข้าใจ และชวนให้ ผู้ฟังติดตาม 4. มีความมั่นใจ ในการนำเสนอ	ขาดหรือไม่ ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน มากกว่า 2 ขั้นตอน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีการเรียงลำดับ เนื้อหาได้เหมาะสม 2. เนื้อหามี ความต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสอดคล้อง 4. เนื้อหามีสาระ ประโยชน์	ขาดหรือไม่ ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน มากกว่า 2 ขั้นตอน
3. การใช้ภาษา	1. ออกเสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธีและ เสียงดังชัดเจน 2. ใช้ภาษาได้อย่าง เหมาะสม 3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย 4. มีการใช้สำนวน โวหาร	ขาดหรือไม่ ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน มากกว่า 2 ขั้นตอน
4. เวลา	นำเสนอจบภายใน เวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่ เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนด มากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 16	ดีมาก
10 – 13	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้อง ทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้องได้ใจความ ต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง แต่กววน	บอกเนื้อหาสาระ ได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจาก เรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น และ สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่กววน
4. แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลและเป็น ประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้ อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (สัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา
ในชีวิต
9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในสิ่งที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตอบ
คำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน
เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องสัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4
3. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การแสดงบทบาทสมมติ, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูติดภาพสำนวน “น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า” แล้วถามนักเรียนว่า “ภาพนี้เป็นสำนวนเกี่ยวกับอะไร” แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับสำนวนดังกล่าว จากนั้นครูโยงเข้าสู่เนื้อหา นิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4

ขั้นสอน (75 นาที)

2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคละคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับความสามัคคี

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องราวของแต่ละกลุ่มในรูปแบบของการแสดงบทบาทสมมติ โดยให้เพื่อนกลุ่มอื่นเป็นผู้ประเมิน วิจารณ์การแสดงร่วมกับครูด้วย

4. ครูสรุปเรื่องราวและผลการแสดงบทบาทของแต่ละกลุ่ม โดยครูให้ข้อเสนอแนะและคำติชม

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และให้แต่ละกลุ่มเขียนแผนผังโครงเรื่องของนิทาน

6. ครูตั้งประเด็นคำถาม เพื่อให้แต่ละกลุ่มได้อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

- 1) กระจกใช้กลอุบายอะไรบ้างและอย่างไร เพื่อหลอกเสือ
- 2) จากการที่เสือถูกระจงหลอกมาหลายครั้ง นักเรียนคิดว่าเสือนี้อาจมีลักษณะนิสัยอย่างไร และหากเป็นนักเรียนนักเรียนจะทำตามหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 3) นักเรียนคิดว่ากระจก มีลักษณะนิสัยอย่างไร พร้อมกับยกตัวอย่างสถานการณ์ที่บ่งชี้ลักษณะนิสัยของกระจก
- 4) นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ กับตอนจบของนิทานเรื่องนี้ และเพราะเหตุใด

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปราย เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอครบแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่อง

8. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4

ขั้นสรุป (15 นาที)

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องสัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4 รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
3. การพิจารณาเหตุการณ์และสถานการณ์ที่กำหนด
4. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
6. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพสำนวน “นำฟิ่งเรือ เสือฟิ่งป่า”
2. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
3. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. สังเกตการณ์การแสดงบทบาทสมมติ
3. สังเกตการณ์การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตรวจสอบแฟ้มพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ
3. แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์ เจะยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอนการอภิปราย	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายแต่ความสำเร็จของการอภิปรายไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายไม่ชัดเจนทำให้ผลการอภิปรายไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. กลวิธีการนำเสนอ						
2. เนื้อหา สาระ						
3. การใช้ภาษา						
4. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์สัจ เจะยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. กลวิธีการนำเสนอ	1. มีการนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง 2. มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 3. เร้าใจ และชวนให้ ผู้ฟังติดตาม 4. มีความมั่นใจในการนำเสนอ	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม 2. เนื้อหามีความต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสอดคล้อง 4. เนื้อหามีสาระประโยชน์	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
3. การใช้ภาษา	1. ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีและเสียงดังชัดเจน 2. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย 4. มีการใช้สำนวนโวหาร	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
4. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลานาน / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลานาน / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลานาน / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 16	ดีมาก
10 – 13	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงผลงานสหกิจ)

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ความเหมาะสมของบทบาทการนำเสนอ					
2. ความถูกต้องของข้อมูล สาระ ความรู้					
3. ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
4. เวลา					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์สัจ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงผลบทบาทสมมติ)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความเหมาะสม ของบทบาท การนำเสนอ	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงดัง ฟังชัด ลีลา ประกอบดีมาก	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงดัง ปานกลาง ลีลา ประกอบดี	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงเบา ลีลาประกอบค่อนข้าง น้อย
2. ความถูกต้องของ ข้อมูล สาระ ความรู้	เนื้อหาสาระถูกต้อง ครบถ้วน	เนื้อหาสาระถูกต้อง เป็นส่วนมาก	เนื้อหาสาระถูกต้อง เป็นส่วนน้อย
3. ส่วนประกอบ อื่นๆและความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการ นำเสนอ ดีมาก	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการนำเสนอ ดี	มีการนำอุปกรณ์มา ประกอบการนำเสนอ ค่อนข้างน้อย
4. เวลา	แสดงจบภายในเวลา ที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อย จาก ที่กำหนดไม่เกิน 2 - 3 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จาก ที่กำหนดมากกว่า 3 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ เจษยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้อง ทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้องได้ใจความ ต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระ ได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น และ สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลและเป็น ประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้ อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (อาบุนาวัสเจ้าปัญญา)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา
ในชีวิต
9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตอบ
คำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน
เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
2. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องอาขุนาวัวสเจ้าปัญญา
3. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียน โดยให้นักเรียนบอกคุณธรรมที่สำคัญของพระมหากษัตริย์ เมื่อนักเรียนบอกว่า “มีสัจจะ” ครูจึงอธิบายเพิ่มเติม เพื่อโยงเข้าสู่เนื้อหาของนิทานพื้นบ้านไทยมุสลิม เรื่องอาขุนาวัวสเจ้าปัญญา

ขั้นสอน (75 นาที)

2. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาอ่านพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความมีสัจจธรรมที่ครูได้เตรียมไว้ จากนั้นครูอธิบายเกี่ยวกับพระบรมราโชวาทดังกล่าว

3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และคละคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาขุนาวัวสเจ้าปัญญาอย่างคร่าวๆ เพื่อสำรวจคำศัพท์ยาก และตั้งคำถามที่อยากรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

4. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาขุนาวัวสเจ้าปัญญาอย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องของนิทาน และตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ก่อนหน้า โดยเขียนบันทึกคำตอบและข้อมูลสำคัญลงในสมุด

5. ครูให้แต่ละกลุ่มตั้งคำถามกลุ่มละ 1 คำถามในลักษณะคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาขุนาวัวสเจ้าปัญญา

6. ให้ตัวแทนกลุ่มอ่านคำถามของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มอื่นๆ ได้จดบันทึกคำถาม และนำคำถามไปอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม พร้อมกับเขียนคำตอบลงในกระดาษ

7. ครูสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่มให้ออกมานำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับคำถามของกลุ่มเพื่อน

8. ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนแผนผังโครงเรื่องของนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาบูนาวัสเจ้าปัญญา

9. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาบูนาวัสเจ้าปัญญา

ขั้นสรุป (10 นาที)

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาบูนาวัสเจ้าปัญญา รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
3. เขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บทอ่านพระบรมราโชวาท
2. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
3. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. สังเกตการณ์การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
4. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมิน โดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน
(.....)

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นายนิหัทสัง เจษยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอนการอภิปราย	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายแต่ความสำเร็จของการอภิปรายไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายไม่ชัดเจนทำให้ผลการอภิปรายไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ

ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. กลวิธีการนำเสนอ						
2. เนื้อหาสาระ						
3. การใช้ภาษา						
4. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์สัง เจริญมา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. กลวิธีการนำเสนอ	1. มีการนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง 2. มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 3. เร้าใจ และชวนให้ผู้ฟังติดตาม 4. มีความมั่นใจในการนำเสนอ	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม 2. เนื้อหามีความต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสอดคล้อง 4. เนื้อหามีสาระประโยชน์	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
3. การใช้ภาษา	1. ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีและเสียงดังชัดเจน 2. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย 4. มีการใช้สำนวนโวหาร	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
4. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 16	ดีมาก
10 – 13	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์สัง เจษยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้อง ทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้องได้ใจความ ต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง แต่กววน	บอกเนื้อหาสาระ ได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจาก เรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น และ สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่กววน
4. แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลและเป็น ประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้ อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นิทานพื้นบ้าน (อาเวมาลิต)

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

เวลา 3 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม
3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมี
สมาธิในการอ่าน เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
ตอบคำถามจากเรื่อง เขียนแผนผังโครงเรื่องและนำเสนอความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ได้จาก
การอ่าน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การอ่านเรื่องอื่น ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ
2. วรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องอาเววมาลิต
3. การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่องอาเววมาลิต
4. มารยาทในการอ่าน

ทักษะ/กระบวนการ

ทักษะการอ่าน (การอ่านจับใจความสำคัญ)

กระบวนการกลุ่ม (การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การนำเสนอผลการอภิปราย)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. นักเรียนร่วมสนทนาซักถามเกี่ยวกับการศึกษาในอดีต โดยครูเปิดประเด็นการสนทนาว่า “หากเป็นสังคมพุทธก็จะมี การเรียนกับพระตามวัด และหากเป็นสังคมมุสลิมมลายูก็จะมี การเรียนกับ โต๊ะครูตามปอเนาะ” จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายร่วมกัน

ขั้นสอน (125 นาที)

2. นักเรียนเดาลักษณะพฤติกรรมของตัวละครจากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาเววมาลิต

3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 6 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มคละนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และ คละคนเก่ง คนอ่อน (อาจใช้กลุ่มเดิม) ให้แต่ละกลุ่มอ่านนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาเววมาลิต 10 นาที

4. ครูนำภาพตัวละครในนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่องอาเววมาลิต (อาเววมาลิต, แม่ของอาเววมาลิต, โต๊ะครู, ลูกศิษย์ของโต๊ะครู, ลูกสาวของโต๊ะครู และโจร) แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทและลักษณะนิสัยของตัวละครโดยเขียนลงในกระดาษแผ่นใหญ่ในรูปแบบแผนที่ความคิด จากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเรียบร้อยแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่อง จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญที่ปรากฏใน

เรื่อง รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเรื่อง พร้อมกับเขียนย่อเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่อง
อาเวมาลิต

6. ครูคิดแถบคำประโยคคำถาม เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันค้นหาคำตอบ ดังนี้

1) เพราะเหตุใดโตะครุจึงสั่งให้ลูกศิษย์คนอื่นๆ ฆ่าควายทุกตัวและเผากระท่อม

2) จากพฤติกรรมโตะครุนักเรียนคิดว่าโตะครุเป็นคนอย่างไร หากเป็นนักเรียน

นักเรียนจะปฏิบัติอย่าง โตะครุหรือไม่ เพราะเหตุใด

3) เพราะเหตุใดอาเวมาลิตต้องเดินทางไปนครเมกกะ และนครเมกกะตั้งอยู่ที่ใด

4) นักเรียนคิดว่าอาเวมาลิตเป็นคนอย่างไร และหากนักเรียนเป็นอาเวมาลิต นักเรียน

จะปฏิบัติอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

7. ครูสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่มให้ออกมานำเสนอผลการร่วมกันค้นหาคำตอบของกลุ่ม จากนั้นครู
อธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่อง

8. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำหนังสือทำมือ โดยใช้เนื้อเรื่องย่อที่แต่ละกลุ่มได้
ย่อแล้ว โดยครูได้ตรวจสอบแก้ไขเรื่องย่อให้เรียบร้อยแล้ว

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการออกหนังสือทำเล่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
เป็นผู้ประเมินผลงานของตนเองและของกลุ่มเพื่อน

10. นักเรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากนิทานพื้นบ้าน
มุสลิมเรื่องอาเวมาลิต

11. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากนิทานพื้นบ้านมุสลิมเรื่อง
อาเวมาลิต รวมทั้งเฉลยแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป (15 นาที)

11. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้นิทานพื้นบ้านมุสลิม จากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับ
ใจความสำคัญ

ภาระงาน / ชิ้นงาน

1. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. การนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
3. การออกแบบหนังสือทำมือ
4. เขียนแผนผัง โครงเรื่อง
5. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
6. กิจกรรมหลังการอ่าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพตัวละครในเรื่อง
2. บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม
3. แดบบัตรประโยคคำถาม
4. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. ประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. ตรวจสอบผลงานการออกแบบหนังสือทำมือ
4. ตรวจสอบผลงานการเขียนแผนผังโครงเรื่อง
5. ตรวจสอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

เครื่องมือวัดผล

1. แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....(ผู้สอน)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

...../...../.....

แบบประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. ขั้นตอนการอภิปราย						
2. การอภิปราย						
3. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. ขั้นตอนการอภิปราย	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายที่ค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มอภิปรายจนกระทั่งได้ผลการอภิปรายที่สมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปราย แต่ความสำเร็จของการอภิปรายไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการอภิปรายไม่ชัดเจนทำให้ผลการอภิปรายไม่สมบูรณ์
2. การอภิปราย	สมาชิกทุกคนร่วมอภิปราย	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมอภิปราย	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมอภิปราย	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมอภิปราย
3. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก/น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อยจากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
11 – 12	ดีมาก
8 – 10	ดี
5 – 7	พอใช้
2 – 4	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่อง.....

สมาชิกกลุ่ม.....ชั้น ม.1/.....

1. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
2. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
3. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
4. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
5. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
6. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....
7. ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนประเมินโดยการเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				รวม	หมายเหตุ
	4	3	2	1		
1. กลวิธีการนำเสนอ						
2. เนื้อหาสาระ						
3. การใช้ภาษา						
4. เวลา						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(นายนิหัตถ์สัจจะ ยะยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. กลวิธีการนำเสนอ	1. มีการนำเข้าสู่เนื้อเรื่อง 2. มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 3. เร้าใจ และชวนให้ผู้ฟังติดตาม 4. มีความมั่นใจในการนำเสนอ	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสม 2. เนื้อหามีความต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสอดคล้อง 4. เนื้อหามีสาระประโยชน์	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
3. การใช้ภาษา	1. ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีและเสียงดังชัดเจน 2. ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย 4. มีการใช้สำนวนโวหาร	ขาดหรือไม่ชัดเจน 1 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจน 2 ขั้นตอน	ขาดหรือไม่ชัดเจนมากกว่า 2 ขั้นตอน
4. เวลา	นำเสนอจบภายในเวลาที่กำหนด	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดไม่เกิน 5 นาที	ใช้เวลามาก / น้อย จากที่กำหนดมากกว่า 5 นาที

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14 – 16	ดีมาก
10 – 13	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

แบบประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

เรื่อง.....

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม.1/.....

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน					
2. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน					
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายนิหัตถ์ ใจยามา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านจับใจความ (การเขียนแผนผังโครงเรื่อง)

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้อง ทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้องได้ใจความ ต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระ ได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจาก เรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น และ สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่สมบูรณ์	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลและเป็น ประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้ อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
6 – 8	พอใช้
1 – 5	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนนรวมในระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

จำนวน 30 ข้อ เวลา 35 นาที

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 1 – 2

ข้าวยาที่สงขลาหรือที่ตลาดหาดใหญ่ ถ้าท่านแวะไปกินจะเห็นของแปลกคือ เขาจะมีวุ้นเส้นหมีขี้ผึ้งและแถมข้าวตังทอดชิ้นเล็กๆ ลงไปในจานข้าวยา ส่วนข้าวยาของไทยมุสลิมจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส นิยมใช้ใบยอตำให้ละเอียด และกั้นเอาแต่น้ำใส่ลงไปนึ่งในข้าวที่จะหุง เมื่อสุกแล้วจะมีสีคล้ายสีน้ำใบยอ ส่วนเครื่องปรุงก็อย่างเดียวกับข้าวยาสงขลา

1. นักเรียนคิดว่าข้าวยาสามารถสะท้อนความเป็นภาคใต้ได้อย่างไรบ้าง

- ความประณีตของคนใต้เพราะเวลารับประทานจะต้องบรรจุจัดใส่จานอย่างสวยงาม
- ความมีน้ำใจของคนปักษ์ใต้เพราะข้าวยามีพืชผักหลายชนิดให้ได้รับประทาน
- ความอดทนของคนปักษ์ใต้เพราะข้าวยามีขั้นตอนการปรุงที่ซับซ้อนและยุ่งยาก
- ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติเพราะข้าวยามีส่วนผสมของพืชผักหลายชนิด

2. ข้อใด**ไม่ได้**กล่าวถึงในข้อความข้างต้น

- ใบยอทำให้สีของข้าวยามีสีคล้ำ
- เครื่องปรุงข้าวยาของสงขลากับปัตตานี ยะลาและนราธิวาส มีลักษณะเหมือนกัน
- ข้าวยาของสงขลากับปัตตานี ยะลาและนราธิวาส มีส่วนผสมบางอย่างที่แตกต่างกัน
- ข้าวยานอกจากจะรับประทานกับผักชนิดต่างๆแล้ว ยังรับประทานกับผลไม้บางชนิด

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 3 – 4

ลักษณะการปลูกสร้างบ้านเรือนของชาวไทยเชื้อสายมลายู ตั้งแต่อดีตนิยมยกพื้นบ้านขึ้นสูงเพื่อป้องกันน้ำท่วมถึง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศของภาคใต้โดยทั่วไปเป็นแบบชุ่มชื้นและมีฝนตกเกือบตลอดทั้งปี กอปรกับพื้นที่แถบจังหวัดปัตตานีอยู่ติดกับทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ในฤดูมรสุมจึงมักมีน้ำทะเลหนุนเอ่อเข้ามาท่วมเรียกสวนไร่นาและบ้านเรือนของผู้คน การแบ่งบริเวณบ้านเรือนชั้นล่างไว้เป็นใต้ถุนโล่งกว้าง นอกจากจะป้องกันน้ำท่วมถึงเรือนพักอาศัยแล้ว ในยามปกติเจ้าของบ้านก็ยังได้ใช้สอยประโยชน์ในการเก็บเรือจอดเรือ ตากผ้าและเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ

3. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. จังหวัดปัตตานีอยู่ติดกับทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก
- ข. บ้านเรือนในอดีตจะนิยมสร้างบ้านแบบยกพื้นสูง
- ค. นับตั้งแต่อดีต ชาวไทยเชื้อสายมลายูนิยมสร้างบ้านแบบยกพื้นสูง เพื่อป้องกันน้ำท่วม และได้ถุนยังใช้เก็บของและเลี้ยงสัตว์
- ง. นับตั้งแต่อดีต ชาวไทยเชื้อสายมลายูใช้ใต้ถุนเก็บของและเลี้ยงสัตว์

4. ข้อใดคือเหตุผลสำคัญที่ชาวไทยเชื้อสายมลายูนิยมสร้างบ้านเรือนยกพื้นบ้านขึ้นสูง

- ก. เพื่อป้องกันน้ำท่วมและเพื่อใช้ประโยชน์จากใต้ถุนเรือน
- ข. เพื่อป้องกันสัตว์ร้ายและสัตว์เลื้อยคลาน
- ค. เพื่อป้องกันไฟไหม้เรือนจากการเผาขยะบริเวณบ้านเรือน
- ง. เพื่อป้องกันไม่ให้ขโมยขึ้นบ้านได้ง่าย

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 5

การแยกทางเดินให้แก่ความสนใจจากสายหนึ่งไปสู่อีกสายหนึ่งนี้ทำยากเหลือเกิน ถ้าหากท่านไม่เตรียมถนนแห่งความสนใจไว้หลายๆสาย ดังนั้นในการเตรียมรับมือกับความทุกข์ที่จะเกิดขึ้นในวันหน้า จึงต้องเตรียมหาถนนแห่งความสนใจไว้หลายๆสาย ตั้งแต่ในเวลาอันผุดผ่องขึ้นบาน เพื่อว่าเมื่อถึงภาวะฉุกเฉินแห่งชีวิตท่านจะได้มีทางออกหลายๆทาง

5. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. การเตรียมชีวิตให้พร้อมย่อมจะประสบความสำเร็จในชีวิต
- ข. การเปลี่ยนแปลงความคิดหรือความสนใจเป็นเรื่องยาก
- ค. ทุกคนย่อมหาทางออกให้ชีวิตได้เสมอ เมื่อมีความทุกข์
- ง. ทุกคนควรพร้อมที่จะแก้ปัญหาต่างๆในการใช้ชีวิต

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 6–9

สามล้อปัดตานิเป็นสามล้อที่ดัดแปลงขึ้น โดยใช้จักรยานมาต่อเข้ากับที่นั่งผู้โดยสาร จักรยานที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นยี่ห้อราเลย์ ที่มีความคงทนแข็งแรง บางคันใช้งานมานานถึงสามสิบปี มีการต่อที่วางของทางด้านหลังเพื่อให้ผู้โดยสารวางสิ่งของสัมภาระ มีการตกแต่งประดับประดารอบคันเป็นลายต่างๆ อย่างสวยงาม และทุกคันจะต้องมีร่ม (แบบกางเอง) ไว้คอยบริการผู้โดยสารเพื่อกันแดดกันฝน เพราะสามล้อปัดตานิไม่มีหลังคา ปัจจุบันอาจจะหาความงามและความสมบูรณ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นดูได้ยากขึ้น

6. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. สามล้อปัดตานิเป็นสามล้อที่ดัดแปลงโดยใช้จักรยานต่อเข้ากับที่นั่งผู้โดยสาร ซึ่งจักรยานที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นยี่ห้อราเลย์
- ข. สามล้อปัดตานิเป็นสามล้อที่ดัดแปลงขึ้น โดยใช้จักรยานมาต่อเข้ากับที่นั่งผู้โดยสาร ซึ่งปัจจุบันอาจจะหาชมความงามและความสมบูรณ์ได้ยาก
- ค. สามล้อปัดตานิบางคันใช้งานมานาน ทำให้ปัจจุบันหาชมความงามได้ยาก
- ง. สามล้อปัดตานิมีการต่อที่วางของทางด้านหลังเพื่อให้ผู้โดยสารวางสิ่งของ และมีการตกแต่งประดับประดารอบคันเป็นลายต่างๆอย่างสวยงาม

7. สิ่งใดที่สามล้อปัดตานิจะต้องมีทุกคันและเพราะเหตุใด

- ก. ลวดลายบนรถ เพราะดึงดูดให้ผู้โดยสารมาใช้บริการ
- ข. ร่ม เพื่อให้บริการแก่ผู้โดยสารสำหรับกันแดดกันฝน
- ค. ที่วางของ เพื่อให้โดยสารใช้วางสัมภาระต่างๆ
- ง. ดอกไม้ปลอม เพื่อความสวยงามของรถสามล้อ

8. เพราะเหตุใดปัจจุบันอาจจะหาชมความงามและความสมบูรณ์ของรถสามล้อปัดตานิได้ยาก

- ก. เนื่องจากผู้โดยสารไม่นิยมใช้บริการ
- ข. เนื่องจากรถสามล้อมีสภาพการใช้งานที่ยาวนาน จึงทำให้ชำรุดและไม่สามารถซ่อมได้
- ค. เนื่องจากผู้โดยสารส่วนใหญ่หันไปใช้รถจักรยานยนต์และรถสองแถวแทน
- ง. เนื่องจากเจ้าของรถสามล้อส่วนใหญ่มีอายุมาก จึงทำให้ไม่มีกำลังแรงในการถีบรถสามล้อ

9. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะของรถสามล้อปัดตานิไม่ถูกต้อง

- ก. สามล้อปัดตานิจะมีรั้ว (แบบกางเอง) เพราะรถสามล้อปัดตานิไม่มีหลังคา
- ข. จักรยานที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นยี่ห้อราเลย์ ที่มีความคงทนแข็งแรง
- ค. สามล้อปัดตานิมักมีการตกแต่งประดับประดารอบคันเป็นลายต่างๆอย่างสวยงาม
- ง. สามล้อปัดตานิเป็นสามล้อที่คัดแปลงขึ้น โดยใช้จักรยานยนต์มาต่อเข้ากับที่นั่งผู้โดยสาร

ใช้พระราชดำรัสต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 10 – 14

“...บ้านเมืองของเราเป็นปึกแผ่นร่วมเย็นปกติสุขมาช้านาน เพราะเรามีความยึดมั่นในชาติ และต่างร่วมมือร่วมใจกันทำหน้าที่โดยนึกถึงประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุด คนไทยทุกหมู่เหล่า จึงควรทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนไว้ให้กระจ่างและนำไปปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ด้วยความไม่ประมาท และด้วยความมีสติรู้ตัวอยู่เสมอ เพราะการกระทำโดยประมาท ขาดความรอบคอบ เป็นเหตุให้เกิดความผิดพลาด เสียหาย ในหน้าที่และการกระทำโดยขาดสติยั้งคิด ขาดเหตุผล เป็นเหตุให้เกิดหลงลืมความกลัว ทำให้กระทำการสิ่งที่มีโทษหน้าที่โดยชอบได้ ซึ่งเป็นอันตรายมาก อาจจะนำความเสื่อมสลายมาสู่ตนเองตลอดทั้งประเทศชาติได้...”

พระราชดำรัสเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550

10. คำว่า “ปึกแผ่น” หมายถึงอะไร

- ก. มีความปลอดภัย
- ข. มีความมั่นคง
- ค. มีความสงบสุข
- ง. มีความสามัคคี

11. ข้อใดเป็นผลจากการร่วมมือร่วมใจกันทำหน้าที่เพื่อส่วนรวม

- ก. ทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคง สงบร่มเย็น
- ข. ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น
- ค. ทำให้ประชาชนมีความสุข
- ง. ทำให้ประชาชนมีฐานะที่ดีขึ้น

12. สาระสำคัญของพระราชดำรัสข้างต้น คือข้อใด

- ก. ทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจกันทำหน้าที่โดยนึกถึงประโยชน์ส่วนรวม
- ข. แต่ละคนควรทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนให้กระจ่าง
- ค. บ้านเมืองของเราเป็นปึกแผ่นร่วมเย็นปกติสุข เพราะเรามีความยึดมั่นในชาติ และต่างร่วมมือร่วมใจกันทำหน้าที่
- ง. ทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ด้วยความไม่ประมาท และมีสติรู้ตัวอยู่เสมอ

13. พระราชดำรัสข้างต้น มุ่งให้ข้อคิดและคำสอนเรื่องใดเป็นสำคัญ

ก. การร่วมมือร่วมใจทำหน้าที่	ข. การปกป้องประเทศชาติจากอันตราย
ค. การปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดี	ง. การทำงานด้วยความรอบคอบ

14. ข้อใดเป็นผลจากการกระทำโดยขาดสติยั้งคิด และขาดเหตุผล

ก. ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ตนเองและประเทศชาติ
ข. ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ตนเอง
ค. ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ครอบครัว
ง. ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ

ใช้บทประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 15

อันอำนาจใดใดในโลกนี้	ไม่เห็นมีเปรียบปานการศึกษา
สร้างคนหาค่ามิได้ในโลกา	ขึ้นจากผู้ที่หาค่าไม่มี

15. บทประพันธ์ข้างต้นกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. การศึกษากับอำนาจ	ข. อำนาจกับคน
ค. คนกับการศึกษา	ง. การศึกษากับอนาคต

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 16 – 21

เรื่องราวของสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราทุกคนที่ควรจะทำให้ความสนใจ มนุษย์เรานั้นได้เข้าไปแทรกแซงธรรมชาติมาเป็นเวลานานแล้ว และได้ทำลายสิ่งแวดล้อมจนเกือบเข้าขั้นวิกฤต การคิดแสวงหาป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อมจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดการสูญเสียภาวะแวดล้อมที่ดีและจำเป็นแก่ชีวิตมนุษย์ สิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดในยามนี้ก็คือความจริงในการแก้ปัญหา นั่นก็คือ ทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมรอบตัวเราเต็มไปด้วยสิ่งสกปรกโสโครกต่างๆ ไม่ทิ้งขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลให้เประเป็นอันเกลื่อนกลาดไปทั่วตามท้องถนน ท่อระบายน้ำ แม่น้ำ ลำคลอง และท้องทะเล โรงงานอุตสาหกรรมต้องมีการกำจัดของเสีย และการระบายของเสียอย่างถูกวิธี ให้ความร่วมมือกันในการกวาดขันรถยนต์ เรือยนต์ ให้ได้รับการกรองท่อไอเสียก่อนที่จะปล่อยไอเสียออกสู่อากาศหรือน้ำ เพื่อบรรเทาอากาศพิษให้น้อยลง

16. ข้อใดต่อไปนี้เป็นกล่าวถึงความหมายของสิ่งแวดล้อมได้ถูกต้องที่สุด
- สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา
 - สิ่งก่อสร้างทุกชนิดที่มนุษย์สร้างขึ้นมา
 - สิ่งมีชีวิตที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา
 - สิ่งที่ทำให้สังคมมีความน่าอยู่
17. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของใคร
- หน้าที่ของรัฐบาล
 - หน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
 - หน้าที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อม
 - หน้าที่ของทุกคน
18. ทรัพยากรธรรมชาติใดในปัจจุบันที่ควรอนุรักษ์มากที่สุด
ก. น้ำตก	ข. ป่าชายเลน
ค. ป่าไผ่	ง. แม่น้ำ
19. พฤติกรรมของบุคคลใดต่อไปนี่ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมเป็นพิษมากที่สุด
- เด็กชายนรินทร์ชอบเด็ดดอกไม้ในสวนสาธารณะ
 - เด็กชายวัชรินทร์ชอบทิ้งขยะไม่เลือกที่
 - เด็กชายภานุสรณ์เลี้ยงเป็ด ไก่ใกล้แม่น้ำลำคลอง
 - เด็กชายชัชยิณิธาบายน้ำเสียลงแม่น้ำ
20. พฤติกรรมของบุคคลใดต่อไปนี่จัดได้ว่าเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุด
- เด็กชายกิตติกรปลูกต้นไม้ทุกครั้งเมื่อมีโอกาส
 - เด็กชายธานีชอบจับสัตว์ป่ามาเลี้ยงไว้จนเต็มบ้าน
 - เด็กชายนันทวุฒิระดมเพื่อนฝูงจับปลาในฤดูปลาวางไข่
 - เด็กชายธีระพงษ์และครอบครัวร่วมกันปล่อยนกในวันสงกรานต์ทุกปี
21. ข้อใดกล่าวถึงสาระสำคัญของข้อความข้างต้นได้อย่างถูกต้อง
- สิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดในยามนี้ก็คือความจริงในการแก้ปัญหา
 - สิ่งแวดล้อมรอบเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราทุกคนที่ควรจะทำให้ความสนใจ
 - การคิดแสวงหาป้องกันสิ่งแวดล้อมจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดการสูญเสียภาวะแวดล้อมที่ดี
 - มนุษย์เรานั้นได้เข้าไปแทรกแซงธรรมชาติมาเป็นเวลานานแล้ว

ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 26 – 28

มะพร้าวเป็นพืชในตระกูลปาล์มชนิดหนึ่ง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cocosmucifera* L. เชื่อว่าพืชชนิดนี้ มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่บริเวณแหลมมลายูจนถึงปาปัวนิวกินี มะพร้าวเป็นอีกพืชหนึ่งที่มีการปลูกกันอย่างกว้างขวาง คนไทยรู้จักและยึดเป็นอาชีพมานานนับร้อยปี ใช้ประกอบอาหารคาว-หวานต่าง ๆ และจุดประสงค์หลัก เพื่อขายผลแก่ เป็นพืชที่ปลูกได้ง่าย ไม่ต้องดูแลรักษามากนัก มีปลูกกันทั่วไปโดยเฉพาะในเขตภาคใต้ ในอดีตมะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพืชใดเลย เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันพืชต้องการผลผลิตมะพร้าวเป็นจำนวนมาก ประกอบกับความต้องการภายในประเทศมีปริมาณสูง แต่ในปัจจุบันได้มีพืชน้ำมันชนิดอื่นเข้ามาทดแทน ทำให้มะพร้าวราคาไม่ค่อยดีเท่าที่ควร รายได้ต่อไร่จึงลดลง แม้จะหาวิธีเพิ่มผลผลิตต่อไร่แล้วก็ตาม

แหล่งผลิตมะพร้าวของภาคใต้ที่สำคัญอยู่ในจังหวัดชุมพร (อำเภอสวี เมือง หลังสวน ปะทิวทุ่งตะโก) สุราษฎร์ธานี (อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน เมือง ท่าชนะ) นครศรีธรรมราช (อำเภอท่าศาลา สิชล ขนอม) ปัตตานี (อำเภอปะนาเระ ยะหริ่ง สายบุรี) ภูเก็ต (อำเภอถลาง) และนราธิวาส (อำเภอตากใบ เมือง บาเจาะ)

26. แหล่งผลิตมะพร้าวที่สำคัญของจังหวัดปัตตานีอยู่ที่อำเภอใดบ้าง

ก. อำเภอยะหริ่ง แม่ลาน สายบุรี	ข. อำเภอเมือง ยะหริ่ง กะพ้อ
ค. อำเภอสายบุรี ปะนาเระ ยะหริ่ง	ง. อำเภอไม้แก่น สายบุรี ยะรัง

27. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อความข้างต้น

- ก. มะพร้าวเป็นพืชในตระกูลปาล์มชนิดหนึ่ง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cocosmucifera* L.
- ข. แหล่งผลิตมะพร้าวของภาคใต้ที่สำคัญอยู่ในจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ปัตตานี ภูเก็ต และนราธิวาส
- ค. คนไทยรู้จักมะพร้าวและยึดเป็นอาชีพมานานนับร้อยปี ใช้ประกอบอาหารคาว-หวานต่าง ๆ และจุดประสงค์หลักเพื่อมาสกัดน้ำมัน
- ง. ในอดีตมะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพืชใดเลย เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันพืชต้องการผลผลิตมะพร้าวเป็นจำนวนมาก

28. เพราะเหตุใดปัจจุบันมะพร้าวจึงมีราคาไม่ค่อยดีเท่าที่ควร

- ก. เพราะมีพืชชนิดอื่นที่สามารถสกัดน้ำมันเข้ามาทดแทน
- ข. เพราะสวนมะพร้าวมีจำนวนมากขึ้น ทำให้ผลผลิตเกินความต้องการ
- ค. เพราะคนไทยหันไปนิยมปลูกยางพาราแทน
- ง. เพราะความต้องการในการใช้มะพร้าวมีปริมาณที่ลดลง

ใช้ข้อความโฆษณาต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 29 – 30

เปลี่ยนช่วงเวลาหิวของคุณ ให้เป็นช่วงเวลาอิมอร้อย ให้คุณรู้สึกดี สบายอารมณ์ พร้อมทำ
สิ่งต่าง ๆ ต่อไปได้อย่างมีความสุข

ข้าวหอมญี่ปุ่นอบกรอบตรา โคโตะ รสคอร์นชีส ให้คุณอิมกำลังดี อร่อยด้วยข้าวหอมญี่ปุ่น
มีคุณค่าทางโภชนาการ อบจนหอม กรอบ หวาน อร่อย ปรุงรสอย่างพิถีพิถัน ด้วยซอสชีสผสม
ข้าวโพดสูตรเฉพาะจากญี่ปุ่น แค่อำแรกก็ติดใจ สะดวกพกพา อิมอร้อยได้ทุกที่ นี่แหละต้นตำรับ
ของความอร่อย

29. ผลลัพธ์ในข้อความโฆษณาข้างต้นปรุงรสด้วยส่วนผสมใดเป็นสำคัญ

ก. ชีสกับข้าวญี่ปุ่น

ข. ข้าวโพดกับชีส

ค. ข้าวโพดกับกระเทียม

ง. ข้าวโพดกับกระเทียม

30. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะของผลลัพธ์ในข้อความโฆษณาข้างต้นได้ถูกต้อง

ก. หอม กรอบ หวาน มัน อร่อย

ข. หอม กรอบ อร่อย

ค. หอม กรอบ หวาน อร่อย

ง. หอม กรอบ หวาน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

จำนวน 30 ข้อ เวลา 35 นาที

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ใช้พระราชดำรัสต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 1 – 2

...คนเราถ้าพอใจในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิดว่าทำอะไรต้องเพียงพอ หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็คืออยู่เป็นสุข...

(พระราชทานแก่บุคคลที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย 4 ธันวาคม 2541)

1.สาระสำคัญของพระราชดำรัสข้างต้น คือข้อใด

- ก. คนเราถ้าพอใจในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย
- ข. คนเราเมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย
- ค. ถ้าทุกประเทศมีความคิดว่าทำอะไรต้องเพียงพอประชาชนก็จะมีความสุข
- ง. คนที่รู้จักความพอประมาณไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก ก็จะอยู่อย่างมีความสุข

2. ข้อใดคือผลของการ โลภน้อยและเบียดเบียนผู้อื่นน้อย

- ก. ทำให้ฐานะยากจนลง
- ข. ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น
- ค. ทำให้อยู่อย่างมีความสุข
- ง. ทำให้สังคมเจริญรุ่งเรือง

ใช้พระบรมราโชวาทต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 3 – 4

...การดำเนินชีวิตโดยใช้วิชาการอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จะต้องอาศัยความรู้รอบตัวและหลักศีลธรรมประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ดีแต่ขาดความซึ้งคิด นำความรู้ไปใช้ในทางมิชอบ ก็เท่ากับเป็นบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคมมนุษย์...

(ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 18 กันยายน 2504)

3. บุคคลในข้อใดต่อไปนี้ เป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม

- ก. ครูน้อยเปิดสถาบันกวดวิชา เพื่อสอนพิเศษนักเรียนในตอนเย็น
- ข. นายนาโนเป็นวิศวกรคอมพิวเตอร์ ชอบปล่อยไวรัสคอมพิวเตอร์
- ค. นายแดงมักจ่ายค่าไฟฟ้าและโทรศัพท์เกินเวลากำหนดเป็นประจำ
- ง. นายบุญชูมักกลับเป็นประจำในขณะปฏิบัติหน้าที่ยาม

4. เพราะเหตุใดการดำเนินชีวิตโดยใช้วิชาการเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ

- ก. เพราะวิชาการความรู้ต่างๆเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
- ข. เพราะวิชาการเป็นเรื่องเฉพาะของบุคคลบางกลุ่ม
- ค. เพราะวิชาการไม่ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน
- ง. เพราะดำเนินชีวิตจะต้องอาศัยความรู้และศีลธรรมประกอบด้วย

ใช้ข้อความโฆษณาต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 5 – 7

สะดวกสบายกับเครือข่ายครอบคลุมญี่ปุ่น จากการบินไทย

พบความสะดวกสบายมากขึ้นกับการเดินทางสู่ญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเพื่อธุรกิจหรือท่องเที่ยว การบินไทยให้คุณเลือกบินสู่โตเกียวได้ทุกวันใน 2 สนามบิน ฮาเบดะ หรือนาริตะ และบินสู่โอซากา 2 เที่ยวบิน พร้อมเพิ่มเที่ยวบินสู่นาโกย่าและฟูกูโอกะ ให้คุณได้รับความสะดวกมากขึ้น สัมผัสสีสันแห่งญี่ปุ่น ได้ถึง 5 สนามบิน ใน 4 เมือง และรับไมล์สะสมรอยัล ออร์คีด พลัส พร้อมบริการจากใจของการบินไทย

5. เมืองใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความโฆษณาข้างต้น

- ก. นาริตะ, โตเกียว
- ข. นางาซากิ, ฟูกูโอกะ
- ค. ฮาเบดะ, โอซากา
- ง. นาโกย่า, โตเกียว

6. ข้อความโฆษณาข้างต้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

- ก. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น
- ข. เพื่อประชาสัมพันธ์การเปิดท่าอากาศยานแห่งใหม่
- ค. เพื่อประชาสัมพันธ์การเปิดบริการเส้นทางการบิน
- ง. เพื่อส่งเสริมการใช้บริการสายการบินของต่างประเทศ

7. หากนักเรียนต้องการเดินทางไปเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น นักเรียนสามารถที่จะโดยสารเครื่องบินลงที่สนามบินใดได้บ้าง

- ก. สนามบินนาริตะหรือฮาเบดะ
- ข. สนามบินฮาเบดะหรือฟูกูโอกะ
- ค. สนามบินโอซากาหรือนางาซากิ
- ง. สนามบินนาโกย่าหรือฮาเบดะ

ใช้บทประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 8 – 9

รักชาติ รักศาสน์ รักกษัตริย์	รักรัฐสีมาที่อาศัย
รักสัจย์ซื่อถือนิยามความจริงใจ	เพื่อเทิดให้ไทยประเทืองเป็นเมืองธรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หม่อมหลวงปานจิตต์ ภาณุมาศ)

8. คำว่า “รัฐสีมา” หมายถึงอะไร

ก. รัฐบาล

ข. ประเทศชาติ

ค. คณะรัฐมนตรี

ง. รัฐสภา

9. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในบทประพันธ์ข้างต้น

ก. รักศาสนา

ข. รักประเทศชาติ

ค. รักครอบครัว

ง. รักสถาบันพระมหากษัตริย์

ใช้บทประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 10 – 11

นกน้อยชนน้อยแต่

พอตัว

รังแจ่มจุ่มเมี้ยว

อยู่ได้

มักใหญ่ย่อมคนหัว

ไฟเผา

ทำแต่พอตัวไซ้

อย่าให้คนหยัน (โคลงโลกนิติ)

10. ข้อใดคือสาระสำคัญของบทประพันธ์ข้างต้น

ก. ให้รู้จักทำมาหากินเลี้ยงชีพ

ข. อย่าเป็นคนมักใหญ่ใฝ่สูง

ค. ให้รู้จักความพอประมาณ

ง. ให้ดำเนินชีวิตอย่างมีความหวัง

11. บทประพันธ์ข้างต้น มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

ก. สอนใจ

ข. ปลอบใจ

ค. ปลุกใจ

ง. ให้กำลังใจ

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 12 – 16

การจะเป็นคนดีได้นั้น ต้องมีพื้นฐานมาจากการทำความดี การประพฤติตนให้อยู่ในกรอบของความถูกต้อง คนดีไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ร่ำรวย ไม่จำเป็นต้องสวยหล่อ หรือมีบุคลิกที่ดีเลิศ เพราะสิ่งเหล่านี้มันไม่ใช่ตัวชี้วัดการเป็นคนดีของบุคคลเลย ข้อบ่งชี้การเป็นคนดีที่แท้จริงนั้นมันวัดกันที่จิตใจและการกระทำของตัวบุคคลต่างหาก การทำดีไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแค่เราทำตัวให้เป็นประโยชน์แก่คนรอบข้างให้ได้มากที่สุด หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับใคร ถ้าเราอยากเป็นคนดีจริงๆ ก็แค่เราเริ่มที่จะทำประโยชน์ให้กับคนที่อยู่ใกล้ตัวเราเสียก่อนแล้วค่อยๆ ขยายออกไปเรื่อยๆ จนในที่สุดก็เริ่มทำประโยชน์ให้แก่สังคม คงไม่มีใครอยากได้ชื่อว่าเป็นคนไม่ดี เพราะฉะนั้นถ้าบุคคลใดที่กำลังสร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่นอยู่ในตอนนี้ ก็สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะลองย้อนกลับมาคิดทบทวนในสิ่งที่ตัวเองทำอยู่แล้วกลับตัวกลับใจมาเป็นคนดี หันมาทำความดี ไม่มีคำว่า “สาย” สำหรับการทำความดี เริ่มทำความดีกันตั้งแต่วันนี้เพื่อสังคมไทยของเราจะได้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

บริโภค ในปัจจุบันน้ำปาลามักจำหน่ายโดยบรรจุขวดแก้วหรือภาชนะพลาสติก ซึ่งผู้บริโภคสามารถนำไปใช้ได้ในพื้นที่ ไม่ต้องผ่านกระบวนการใดอีก

17. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคืออะไร

- ก. เราคงจะอ้างว่าน้ำปาลาเป็นเครื่องปรุงรสประจำชาติไทยไม่ได้สนิทปากนัก
- ข. น้ำปาลาเป็นเครื่องปรุงรสที่ขาดไม่ได้ในครัวไทย
- ค. น้ำปาลาโดยทั่วไปมักผลิตตามจังหวัดชายทะเล
- ง. คนไทยส่วนใหญ่นิยมใช้เครื่องปรุงรสชนิดนี้มานานแล้ว

18. เพราะเหตุใดน้ำปาลามักผลิตกันตามจังหวัดชายทะเล

- ก. เพราะจะต้องใช้น้ำทะเลเป็นส่วนผสมในการหมัก
- ข. เพราะใช้ปลาทะเลเป็นส่วนผสมหลัก
- ค. เพราะสภาพอากาศมีความเหมาะสมในการหมัก
- ง. เพราะมีความสะดวกในการขนส่งทางเรือ

19. ประเทศใดบ้างต่อไปนี้ ที่นิยมใช้น้ำปาลาเป็นเครื่องปรุงรส

- ก. เวียดนาม, สิงคโปร์
- ข. ญี่ปุ่น, เกาหลีใต้
- ค. อินโดนีเซีย, อินเดีย
- ง. กัมพูชา, จีน

20. ข้อใดกล่าวถึงความแตกต่างของกระบวนการผลิตน้ำปาลาในอดีตกับปัจจุบันได้ถูกต้อง

- ก. น้ำปาลาในอดีตนั้นบรรจุในไหดินเผา ส่วนปัจจุบันบรรจุขวดแก้วหรือภาชนะพลาสติก
- ข. ในอดีตการผลิตน้ำปาลามักกระทำในโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งในปัจจุบันก็เช่นกัน
- ค. ในอดีตจะหมักปลาไว้กับเกลือในถังไม้ขนาดใหญ่ ส่วนปัจจุบันจะหมักในโอ่งดินเผา
- ง. ในอดีตใช้ปลาน้ำจืดในการหมัก แต่ปัจจุบันใช้ปลาทะเลในการหมัก

21. ข้อใดไม่ได้ปรากฏในข้อความข้างต้น

- ก. บางจังหวัดก็ยังนิยมใช้ปลาน้ำจืดในการหมัก
- ข. จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร มีการผลิตน้ำปาลา
- ค. ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตน้ำปาลาที่สำคัญของภูมิภาคนี้
- ง. น้ำปาลาไม่ได้เป็นเครื่องปรุงรสประจำชาติไทยเลยทีเดียว

22. นักเรียนคิดว่า นอกจากจังหวัดที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้ว ยังมีจังหวัดใดอีกบ้างที่น่าจะมีการผลิตน้ำปาลา

- ก. ยะลา
- ข. ปัตตานี
- ค. กาญจนบุรี
- ง. สุพรรณบุรี

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 23 – 26

บ้านปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงในการต่อเรือประมงของชาวปัตตานี และนราธิวาส ที่มีลักษณะเป็นเรือหัวแหลมท้ายแหลม ระบายสีสังคมา เรือกอก และมีทั้งขนาดใหญ่ที่เป็นเรือประมงจริงๆ และขนาดเล็กที่จำลองขึ้นเพื่อเป็นของที่ระลึก ฝีมือการต่อเรือกอกและ ของที่นี้ได้รับการยอมรับว่าประณีตงดงามด้วยลวดลายที่ผสมกลมกลืนระหว่างศิลปะไทยและมุสลิม

เรือกอกและ เป็นเรือประมงที่ใช้ในแถบภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย ต่อด้วยไม้กระดาน โดยทำส่วนหัวและส่วนท้ายสูงขึ้นจากลำเรือ หรืออีกแบบจะเป็นแบบหัวสั้นและท้ายตัด นิยมทาสีพื้นตลอดลำเรือ แล้วเขียนลวดลายด้วยสีฉูดฉาด ซึ่งลวดลายอันวิจิตรนี้เองที่เป็นเอกลักษณ์ของเรือกอกและ ที่ผสมผสานระหว่างศิลปะไทย อิสลาม จีน และศิลปะอื่น ๆ เนื่องจากอิทธิพลที่ได้รับมาจากสภาพแวดล้อมอันได้แก่ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สังคมความเป็นอยู่ ซึ่งสังคมความเป็นอยู่ในจังหวัดปัตตานีนั้น ประกอบไปด้วยชนชาติ 3 ชนชาติที่อาศัยอยู่ร่วมกันนั้นคือ ชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิมและชาวจีน จิตรกรรมศิลปะไทยมุสลิมวาดตกแต่งเรือกอกและมีข้อจำกัดในด้านความเชื่อทางศาสนาอิสลาม จึงไม่มีภาพคนร้องรำทำเพลง หรือลักษณะที่ยั่วยุกามารมณ์ ภาพส่วนใหญ่เป็นภาพสัตว์น้ำ สัตว์ในจินตนาการจากประเพณี ศาสนา วรรณคดี ศิลปะการแสดงต่างๆ สัตว์หิมพานต์ และภาพทิวทัศน์

23. คำว่า “กอกและ” หมายถึงอะไร

ก. ลวดลายบนเรือ

ข. โคลงเคลง ล่องลอย

ค. ชื่อหมู่บ้านที่มีการต่อเรือ

ง. ชื่อผู้ออกแบบลวดลายบนเรือ

24. เรือกอกและที่ใช้เป็นเรือประมงในแถบจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีกี่แบบ

ก. 2 แบบ

ข. 3 แบบ

ค. 4 แบบ

ง. 5 แบบ

25. เรือกอกและขนาดจำลองมีไว้เพื่ออะไร

ก. เพื่อเป็นแบบในการต่อเรือ

ข. เพื่อเป็นแบบในการตกแต่งลวดลาย

ค. เพื่อเป็นของที่ระลึก

ง. เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้แก่ชนรุ่นหลัง

26. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะของเรือกอกและไม่ถูกต้อง

ก. ส่วนหัวและส่วนท้ายสูงขึ้นจากลำเรือ

ข. ต่อด้วยไม้กระดาน

ค. หัวสั้นและท้ายตัด

ง. ไม่นิยมทาสีพื้นลำเรือ

ใช้บทประพันธ์เรื่อง “ขอจันทร์” ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 27 – 30

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
แต่วันนี้แม่ต้องปิดกิจการ
จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
หวังจะได้เก็บเกี่ยวมีเงินออม
จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
ใครหนอใครใจร้ายทำได้ลง
จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
ก่อนที่แม่ พ่อ ครู ที่หนูรัก

แม่หนูขายข้าวแกงขนมหวาน
เพราะกลัวร้านถูกระเบิด โคนบอมบ์
ไร่เรือสวนที่พ่อเฝ้าทะนุถนอม
กลับต้องยอมให้รกร้างอย่างป่าพง
โรงเรียนหนูถูกเผาเป็นผุยผง
ไม่เหลือแม่ซึ่งไต่รรงค์ให้หนูซัก
ขอร่มเงาสันติภาพจงประจักษ์
อาจต้องจกจากไปไม่กลับมา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หม่อมหลวงปภาณิตย์ ภาณุมาศ)

27. เพราะเหตุใดแม่ค้าขายข้าวแกงขนมหวานต้องปิดกิจการ

- ก. เพราะไม่มีลูกค้าเข้าร้าน
ค. เพราะกลัวร้านถูกระเบิด

- ข. เพราะถูกขู่วางระเบิด
ง. เพราะกลัวโจรปล้นร้าน

28. จากบทประพันธ์ข้างต้น เด็กน้อยได้ขอสิ่งใดจากจันทร์เจ้า

- ก. ขอความสงบและสันติภาพ
ค. ขออาคารเรียนใหม่

- ข. ขอไร่สวนให้พ่อ
ง. ขอร้านอาหารให้แม่

29. บุคคลใดไม่ได้กล่าวถึงในบทประพันธ์ข้างต้น

- ก. แม่ค้าขนมหวาน
ค. แม่ค้าข้าวแกง

- ข. แม่ค้าผลไม้
ง. ครู

30. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในบทประพันธ์ข้างต้น

- ก. โรงเรียนถูกเผา
ค. โรงเรียนไม่มีธงชาติให้นักเรียนซัก

- ข. ไร่สวนกลายเป็นป่ารกร้าง
ง. โรงเรียนไม่มีครูสอน

ภาคผนวก ง

บทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม

เรื่องที่ 1 เป้าตีมุงและเมาะตีมุง

สามีกรรยากู่หนึ่ง สามี
ชื่อ “เป้าตีมุง” กรรยาชื่อ “เมาะ
ตีมุง” ทั้งคู่เป็นที่รู้จักของเพื่อน
บ้านว่าเป็นผู้มีอิทธิพลดี ทั้งเป้า
และเมาะเป็นคนมักน้อย ไม่
ทะเยอทะยาน

วันหนึ่งทั้งคู่ตั้งใจจะ
ปลูกแดงโม จึงขุดหลุมเพียงหลุม
เดียว และหย่อนเมล็ดแดงโมลง
ไปในหลุมเพียงเมล็ดเดียว แต่
เป็นที่น่าพิศวง ปราบฎว่าแดงโม
นั้น แตกต้นอ่อนและทอดยอด
อย่างรวดเร็ว ปีบปิบ! ปีบปิบ!
เสียงต้นแดงโมเลื้อยไปอย่างไม่
หยุดยั้ง เล่นเอาเป้าตีมุงและเมาะ
ตีมุงตกตลึง

เป้าและเมาะรวมทั้ง
ชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน ต่างชวนกัน

ติดตามยอดของเถาแดง โมว่ามันเลื้อยไปแห่งหนใด เพราะต้นของมันทอดยาวไปตามทางเดิน จาก
หมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง บางครั้งมันเลื้อยข้ามภูเขาจากภูเขาลูกหนึ่งไปยังภูเขาลูกหนึ่ง
“เหนื่อยเหลือเกิน เรายังเดินไม่ถึงยอดของมันเลย” เป้าตีมุงพูดพลางชี้คางหงือตรงหน้าผาก “อดทน

หน้อย ฉันคิดว่ามันคงไปหยุดตรงริมทะเล” เพื่อนบ้านคนหนึ่งให้ความเห็นพร้อมกับชี้ไปริมทะเลที่เห็นอยู่ไรรู ๆ

สักครู่ใหญ่ทุกคนมาถึงชายทะเล มันเป็นไปตามที่เพื่อนบ้านคนนั้นคาดคิด ปลายยอดแดงโมไปหยุดตรงชายทะเลพอดี เพราะมันไม่สามารถเลื้อยลงทะเลต่อไปได้ “ไอ้โฮ! ผลของมันโตเหลือเกิน” ชาวบ้านทุกคนอุทานพร้อมๆกัน เมื่อเห็นแดงโมเพียงผลเดียวตรงปลายเถา “มากินแดงโมกันเถอะ” เป้าและเมาะเชื้อเชิญชาวบ้านทุกคนที่กำลังหิว และเหน็ดเหนื่อย ต่างก็ช่วยกันผ่าแดงโมเป็นสองซีก กว่าจะผ่าได้ต้องใช้เวลาานาน เพราะแดงโมใหญ่มาก

ชาวบ้านทั้งหมู่บ้านเกือบร้อยคนกินแดงโมหมดไปซีกหนึ่ง ทุกคนอิ่มแปล้ไม่อยากจะกินซีกต่อไป “เรามาทำเรือเปลือกแดงโม ลงเรือล่องทะเลกันดีกว่า” เป้าตีฆ้องเสนอความเห็น

ชาวบ้านทุกคนเห็นด้วย ต่างช่วยกันเข็นเปลือกแดง โมลงทะเล เสร็จแล้วทุกคนลงไปในเรือเปลือกแดงโม ต่างร้องรำทำเพลงลึเกสลุกันอย่างสนุกสนาน เรือเปลือกแดง โมก็ล่องลอยไปตามสายน้ำอย่างไม่หยุดยั้ง

อธิบายคำศัพท์

เป้าตีฆ้อง	(ม.) พ้อแดงโม ; ถิ่นใต้เรียก “แดงจิน”
เมาะตีฆ้อง	แม่แดง โม
อรัยาศัย	นิสัยใจคอ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือรางา”
มักน้อย	มีความต้องการน้อย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “เตาะลอบอ”
ทะเขอทะยาน	อยากมีฐานะหรือภาวะสูงกว่า ดีกว่าที่เป็นอยู่ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือราจิง”
พิสวง	แปลกใจ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือราซอปือและ”
ทอดยอด	เลื้อยไป (ใช้แก่ยอดไม้เลื้อย) ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มือนาคอ, นาคอ”
เถา	เครือไม้, ลำต้นของไม้เลื้อย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซูลอ”
อุทาน	เสียงหรือคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ดีใจ หรือเสียใจ เป็นต้น
ปลายเถา	ตอนยอด, ส่วนยอดของลำต้นของไม้เลื้อย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ฮูยง, อุยง”
เหน็ดเหนื่อย	รู้สึกอ่อนแรงลง, อิดโรย, หมดกำลัง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ลือเตะฮ”
ซีก	ส่วนที่ผ่าครึ่ง, ส่วนของสิ่งบางอย่าง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือละะฮ”
อิ่มแปล้ อิ่มเต็มที	; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือแญ”

เงิน	ทำให้เคลื่อนที่ไป ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ตอเลาะ”; ถิ่นใต้เรียก “รูน” ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือราซอปือและ”
ลิเกฮูลู	(ม.) เป็นการละเล่นพื้นบ้านแถบจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้รับความนิยมนอย่างมากของชาวไทยมุสลิม
ล่องลอย	ลอยมาตามน้ำ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “อีเล”

เรื่องที่ 2 สองเกลอ ตำนวนที่ 1

ชายสองคนเป็นเพื่อนรักกันมาก คนหนึ่งตาบอด อีกคนหนึ่งหูหนวก วันหนึ่งทั้งสองชวนกันไปลากอวนในทะเล โดยไปพร้อมกับชายอื่นแหลม ชายหูกาง ชายมือแปและคนอื่นๆ จำนวนสิบสองคน โดยมีชายหูกางถือหางเสือ เมื่อเจอฝูงปลา ทุกคนช่วยกันวางอวนเพื่อดักปลาปรากฏว่าได้ปลาเต็มเรือ ปลาจำนวนนี้ต้องแบ่งให้ชาวบ้านที่มาช่วยลากอวนด้วย

ตอนแรกชาย หูหนวกให้ชายตาบอดเป็นผู้แบ่ง ชายตาบอดบอกว่า “เราจะแบ่งอย่างไร ก็ตาเรามองไม่เห็น เจ้านั้นแหละเป็นคนแบ่ง” ชายหูหนวกบอกว่า “ข้าแบ่งไม่ถูก” ต่างคนต่างอดเอื้อนไม่ยอมเป็นคนแบ่ง.

สุดท้ายให้ชายมือแปเป็นผู้แบ่ง ชายมือแปหยิบปลาขึ้นมาแต่ละครั้ง แน่นอนที่สุดต้องหยิบปลาได้มาก แบ่งได้ไม่เท่าไรปลาก็แทบหมดคำเรือ ชายอื่นแหลมโมโหกระแทกตัวอย่างแรง จนท้องเรือทะลุ ชายหูกางจึงกางใบหูเพื่อรับลมให้เรือเข้าฝั่งได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเรือถึงฝั่งทุกคนได้ตระหนักว่า ครั้งต่อไปถ้ามีการแบ่งปลาจะไม่ให้ชายมือแปเป็นผู้แบ่งอีก ต่างคนต่างแยกย้ายกันกลับบ้าน

ส่วนชายตาบอดกับชายหูหนวกชวนกันไปดูหนังตะลุงและไปนั่งบนครกตำข้าว ก่อนที่หนังจะเริ่มก็มีการตีกลองไหว้ครู ขณะนั้นมีชาวบ้านจะมาตำข้าว จึงได้ทั้งสองคนไป โดยใช้กระดิ่งตีหัวทั้งสองคน ชายตาบอดก็พูดขึ้นว่า “เฮ้ย! นั่นเขารบกันหรือไง” ชายหูหนวกก็บอกว่า “ไม่ใช่หรอก หนังยังไม่เล่นเลย”

ชาวบ้านขับไล่เป็นครั้งที่สอง จึงได้รู้ว่าชาวบ้านจะใช้ครก ทั้งสองหนีไปหลบใต้ถุนบ้าน หลังหนึ่ง ขณะนั้นที่บ้านดังกล่าวกำลังมีงาน จึงมีแขกมาล้างเท้า ชายตาบอดได้ยินเสียงคิดว่าฝนตกหนัก คนบนบ้านได้ยินเสียงบ่น อยากรู้ว่าเป็นใคร จึงเอาขันจุดไฟแล้วทิ้งลงไปใต้ถุน

ชายหูหนวกเมื่อเห็นแสงไฟแวบขึ้นก็คิดว่าฟ้าแลบ ตอนหลังถึงรู้ว่ามีคนแอบดู จึงได้วิ่งหนีไป พบชายคนหนึ่ง ชายคนนั้นถามว่า “จะไปไหน” ชายตาบอดจึงบอกว่า “มาดูหนัง แล้วฝนตกหนัก กลับบ้านไม่ได้” ชายผู้นั้นแปลกใจมาก พุดขึ้นว่า “ไหนไม่เห็นมีฝนเลย ฝนก็ไม่ตกมานานแล้ว พี่ซึกของข้าที่ปลูกไว้ก็เหี่ยวตายหมด

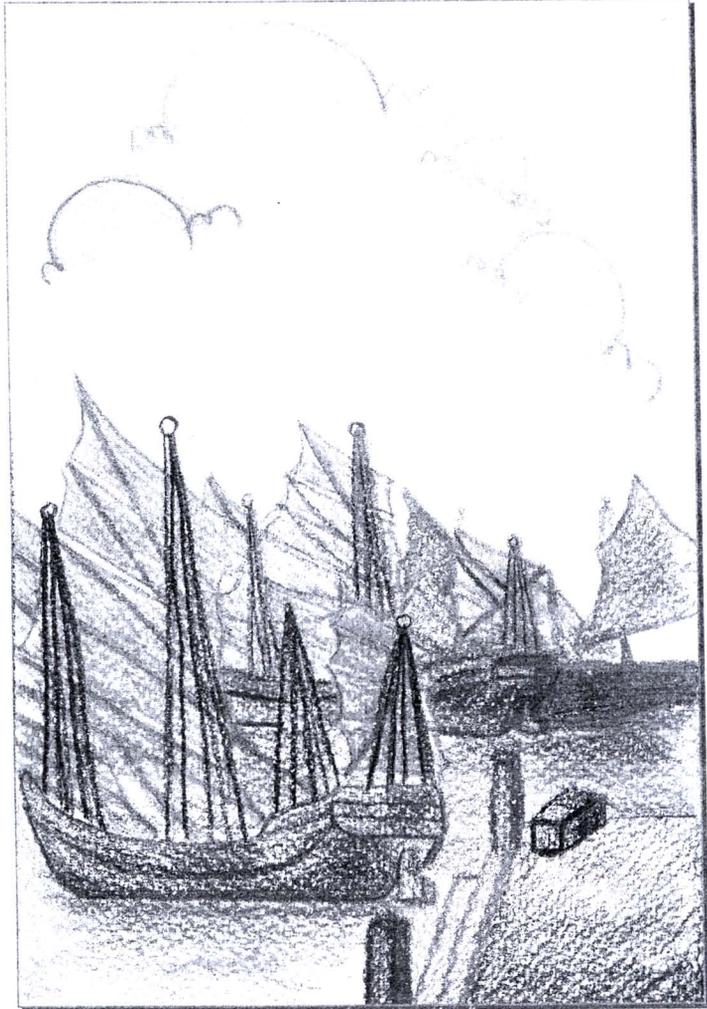
อธิบายคำศัพท์

เกลอ	(ถิ่นใต้) เพื่อนสนิท ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซา-เอ็ง ราบะ”
อวน	(ถิ่นใต้) ชื่อเครื่องจับปลา มีหลายชนิด ถักเป็นตาข่ายผืนยาว ใช้ล้อมจับปลา ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปูกะ”
มือแป	เรียกมือที่พิการ นิ้วกำเข้าไม่ได้
หางเสือ	เครื่องถือท้ายเรือ, จะงูด จังงูด หรือ ตะงูด ก็เรียก ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือมูดี”
อิดเอื้อน	ไม่กล้าที่จะพูด; แสดงอาการไม่สู้เต็มใจ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “บือแกแจะ”
กระแทก	กระทบโดยแรง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ฮา โดะ”
หนังตะลุง	การแสดงอย่างหนึ่ง ใช้หนังวัวหรือควายแกะสลักเป็นรูปภาพ ขนาดเล็ก ถือด้วยไม้ตบอันเดียว เชิดภายในโรงให้แสงไฟส่องผ่านตัวหนังสร้างเงา ให้ปรากฏบนจอผ้าขาวหน้าโรง ใช้ปี กลอง และฆ้องคู่บรรเลง ประกอบผู้เชิดเป็นผู้พากย์ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “วอเยกูละ”
ไหว้ครู	การแสดงความเคารพทศเวทีแด่ท่านบูรพาจารย์และบรรพบุรุษ ผู้ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้
กระดิ่ง	ภาชนะรูปแบน ขอบกลม สำหรับฝึกข้าว เป็นต้น ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “บาเด” ; ภาษาไทยถิ่นใต้เรียก “ค็อง”
ขัน	ภาชนะสำหรับตักหรือใส่น้ำ มีหลายชนิด ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “บาเด”

เรื่องที่ 3 ที่มาของสาหร่าย

มีครอบครัวอยู่
ครอบครัวหนึ่ง สมาชิกใน
ครอบครัวมีแม่และลูกชาย
เท่านั้น ลูกชายคนนี้เป็นคน
ที่ไม่ยอมรับสภาพความ
ยากจนของครอบครัว จึง
เดินทางไปทำมาหากินใน
ต่างแดน จากเมืองหนึ่งไป
ยังอีกเมืองหนึ่ง จนได้รับ
ประสบการณ์ในการดำเนิน
ชีวิต

ต่อมาชายหนุ่มก็ได้
อภิเษกสมรสกับพระธิดา
ของเมืองๆหนึ่ง และได้อยู่
กินอย่างมีความสุข วันหนึ่ง
พระธิดาทรงชวนสามี
กลับไปเยี่ยมพ่อแม่ ณ
ภูมิลำเนาเดิม ชายผู้เป็นสามี

บอกว่า “ถ้าจะไปก็ต้องต่อเรือเพราะบ้านของพ่อกันอยู่ติดทะเล ริมเขาใหญ่” พระราชาจึงมีพระราช
ดำรัสสั่งให้ข้าราชการบริพารต่อเรือจนแล้วเสร็จ ชายหนุ่มจึงได้นำเรือออกจากท่า

ในพระทัยของพระธิดานั้นทรงคิดว่าชายหนุ่มผู้เป็นสามีคงเป็น โอรสกษัตริย์ของเมืองใด
เมืองหนึ่ง เนื่องจากมีปัญญาชาญฉลาด สามารถพูดคุยสนทนาและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เรือได้
แล่นมาเรื่อยๆ จนถึงอ่าวปัตตานี เรือจึงได้เข้ามาเทียบท่า

ที่ท่าเรือแห่งนั้นจะมีแม่ค้ามาตั้งร้านขายของเป็นประจำ หนึ่งในจำนวนแม่ค้าเหล่านั้น คือ
แม่ของชายหนุ่มซึ่งมีอาชีพขายขนมจินมาตั้งแต่ครั้งกระโน้น มีความเป็นอยู่ตามสภาพของหญิงชรา
ยากจนทั่วๆไป ผมเผ้ารุงรังเป็นกระเซิง

ชายหนุ่มผู้เป็นลูก เมื่อเห็นหญิงชราหนึ่งชายของจึงเกิดความสงสารและได้สั่งให้ข้าราชการบริพารไปช่วยอุดหนุนขนมเงินของแม่ค้าผู้นั้น ด้วยรสชาติที่อร่อยมากและชาวเรือไม่เคยกินขนมเงินของเมืองปัตตานีมาก่อนจึงอุดหนุนอย่างคับคั่ง

ชายหนุ่มได้ลงจากเรือและเดินเข้าไปในตลาดผ่านหน้าแผงขายขนมเงิน ด้วยสัญชาตญาณของความเป็นแม่ ทำให้นางจำลูกชายของตัวเองได้ นางเรียกให้ลูกเข้ามาหา แต่ด้วยความหึงในศักดิ์ศรีและอายต่อข้าราชการบริพาร จึงไม่กล้าที่จะยอมรับหญิงชราว่าเป็นแม่ที่แท้จริงของตน หญิงชราผู้นี้ก็ยังยืนยันว่าชายหนุ่มเป็นลูกชายของตน

ทหารจึงรู้ว่าแท้จริงแล้วมารดาของลูกเขยกษัตริย์คนนี้ยากจน หลังจากนั้นหญิงผู้เป็นแม่จึงตามขึ้นไปบนเรือและเล่าประวัติของชายหนุ่มอย่างละเอียด ทำให้ชายหนุ่มอับอายมาก แต่ยังไม่ยอมรับว่าหญิงชราผู้นี้เป็นแม่ ชายหนุ่มได้สั่งให้ทหารจับไล่หญิงชราลงจากเรือ และได้สั่งให้ทหารชักใบเรือแล่นออกจากท่า

หญิงชราร้องไห้คร่ำครวญเรียกหาลูกไม่ขาดปาก นางวิ่งตามเรือลำนั้นลงไปในทะเล ในที่สุดนางก็จมน้ำตาย ขนมเงินที่นางกระเดียดมานั้นก็จมลงไปกลายเป็นสาหร่าย ซึ่งปรากฏมากในอ่าวบางปู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ส่วนชายหนุ่มเมื่อแล่นเรือไปถึงกลางทะเลก็เกิดพายุหมุนทำให้เรือพลิกคว่ำจมลงไปในทะเล เชื่อกันว่าเรือลำดังกล่าวกลายเป็นเกาะ

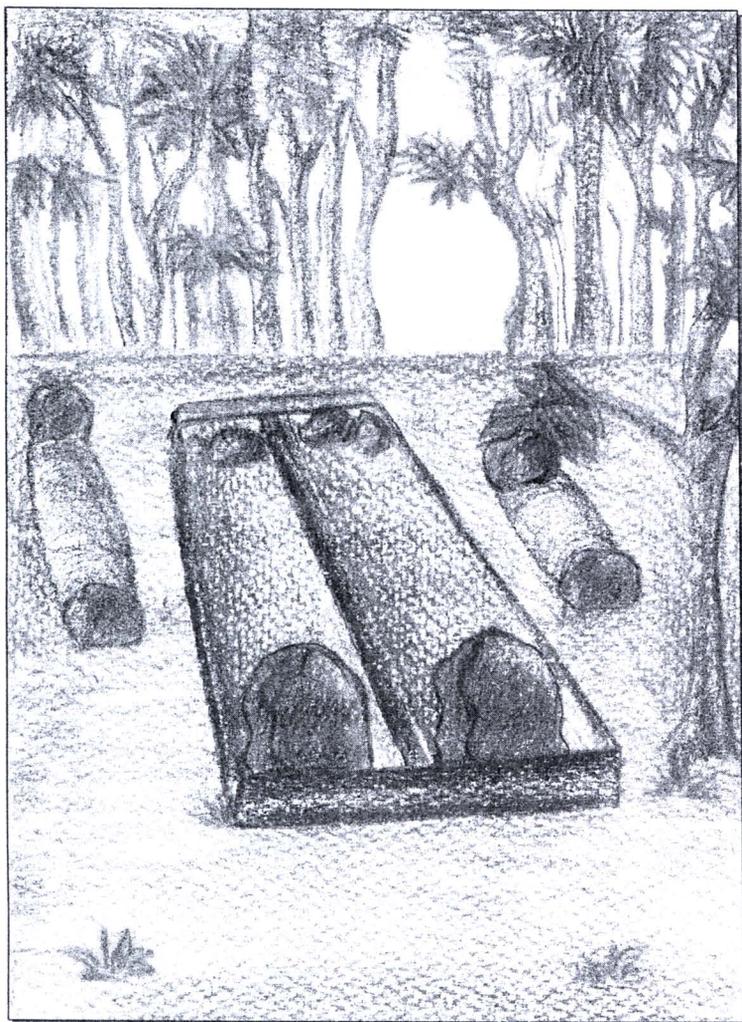

อธิบายคำศัพท์

ต่างแดน	ต่างบ้านต่างเมือง, ต่างประเทศ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ลูวา แนนกีอริ”
ประสบการณ์	ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปืองาตาแม”
อภิเษกสมรส	(รศ.) แต่งงาน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มือนีเกาะฮ” ; ภาษาไทยถิ่นใต้ เรียก “กินเหนียว”
พระธิดา	(รศ.) ลูกสาว ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปุตีอริ, อาเนาะดินอรายอ” ; ภาษาไทยถิ่นใต้ เรียก “โลกสาว”
สวามี	สามี ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ลากี, ซูวามี”
พระราชดำรัสสั่ง	(รศ.) มีคำสั่ง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “อาเราะฮุเฮ”
ข้าราชการบริพาร	ผู้เวดล้อม, ผู้รับใช้หรือผู้ห้อมล้อมติดตามของพระมหากษัตริย์ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ออแร ซูโรสะ รายอ”
พระทัย	(รศ.) ใจ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ฮาตี”

โอรส	(รศ.) ลูกชาย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปู้ตือรอร, อาเนาะ ยาแตรายอ”
กระเซิง	ขู่ขึง, รุงรัง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซื่อแรแบะฮ”
อุคหนุน	ช่วยเหลือ, เกื้อกูล ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซอก็อง, ตูลง, บาดู”
คับคั่ง	อึดแอ, ยึดเยียด, เบียดเสียดกัน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือตะ, ปือชูมะ”
สัญชาตญาณ	ความรู้ที่มีมาแต่กำเนิดของคนและสัตว์ทำให้มีความรู้สึกและกระทำ ได้เองโดยไม่ต้องมีใครสั่งสอน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “นาลูรี”
หยิ่ง	จองหอง, อวดดี, ถ้าพอง, ถือตัว ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซอมี้อง”
ศักดิ์ศรี	เกียรติศักดิ์ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มารูเวาะฮ”
คร่ำครวญ	ร้องร่ำรำพัน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ตือรีเยาะ”
กระเดียด	เอาเข้าข้างสะเอว
สาหร่าย	ชื่อพืชชั้นต่ำที่ไม่มีลำต้น ใบ และรากที่แท้จริง แต่มีคลอโรฟิลล์ ขึ้นทั่วไปในน้ำหรือที่ชื้นแฉะ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “แซแร”

เรื่องที่ 4 โต้ปะปาแญ

โต้ปะปาแญได้ชื่อว่า
เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต รักษา
คำพูดยิ่งชีวิต บ้านอยู่บารา
โหม เชื่อกันว่าที่แห่งนี้เป็น
ท่าเทียบเรือที่ใหญ่แห่งหนึ่ง
ตั้งอยู่ในอ่าวบางปู เป็นที่
จอดเรือพาณิชย์นานาชาติ
โต้ปะปาแญมีอาชีพส่งสินค้า
ประเภททองเหลืองที่ผลิต
ในปัตตานี เพราะในสมัย
นั้นปัตตานีเป็นเมืองที่ผลิต
หม้อและกระทะทองเหลือง
เพียงแห่งเดียวในแถบเอเชีย
อาคเนย์

มาถึงสมัยที่

โปรตุเกสจะมายึดครอง
เมืองปัตตานี เจ้าเมืองก็สั่งว่า
“ต่อไปนี้ห้ามผลิตและขาย
สินค้าทุกประเภทที่ทำด้วย

ทองเหลือง หากใครมีไว้ในครอบครองก็ให้นำมาขายกับเจ้าเมือง เพื่อจะได้นำมาหล่อปืนใหญ่คือปืน
พญาตานี สำหรับต่อสู้กับโปรตุเกส ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืนจะมีโทษถึงประหารชีวิต

โต้ปะปาแญนั้นเป็นผู้ที่ถือสัจจะเหนือสิ่งใด เนื่องจากเขายังมีสัญญาผูกมัดทางการค้ากับ
พ่อค้ามาเลเซีย จึงจำเป็นต้องรักษาสัญญา เขาได้บรรทุกทองเหลืองเต็มลำเรือ คิดว่าจะค้าขายเป็น
เที่ยวสุดท้าย

แต่ปรากฏว่าข่านีทราบถึงนายค่านกอดอโร จึงได้จับเรือไล่ไปทัน ในขณะที่โต้ปะปาแญ
กำลังถ่ายทองเหลืองไปยังเรือของพ่อค้ามาเลเซีย จึงถูกจับและนำมาขึ้นศาล เมื่อมีการไต่สวน
โต้ปะปาแญก็ยอมรับสารภาพและได้เล่าตามความเป็นจริงทุกประการ

เจ้าเมืองเมื่อได้ยินเช่นนั้นก็ยอมอภัยโทษ แต่เสนาบดีท่านหนึ่งได้ทักท้วงว่า “ทำอย่างนั้นไม่ได้ เพราะจะเป็นเยี่ยงอย่างแก่คนทั่วไป อีกอย่างผู้เป็นกษัตริย์เมื่อตรัสแล้วจะต้องไม่คืนคำ เจ้าเมืองจึงได้คิดไตร่ตรองเป็นเวลานาน แต่แท้ที่จริงแล้วเสนาบดีท่านนี้เป็นคู่แข่งและมีเรื่องกับ โตะปาญาโดยตลอด

ในที่สุดเจ้าเมืองจึงมีคำสั่งให้ลงโทษ โตะปาญาโดยการประหารชีวิต ส่วนศพนั้นให้นำไปทิ้งทะเลเพราะถือว่าผู้ที่เป็นกบฏนั้น ห้ามฝังศพในแผ่นดิน ศพของโตะปาญาเมื่อทิ้งลงไปในน้ำ ศพจะลอยอยู่ในทำนุและทวนน้ำ พร้อมกันนั้นเมื่อเวลากลางคืนก็จะมีเสียงอัลกรอาน เป็นอยู่อย่างนี้สามวัน จึงมีชาวบ้านช่วยกันนำศพมาฝังไว้ในสุสาน

ก่อนที่จะบรรจุศพลงไปในโลงก็เกิดเรื่องประหลาดขึ้นคือ ก่อนที่จะต่อโลงศพมีการวัดขนาดความยาวของศพ เมื่อต่อเสร็จแล้วไม่สามารถบรรจุได้ เนื่องจากศพได้เพิ่มความยาวขึ้นมาเรื่อยๆ จนไม่สามารถจะหาไม้มาต่อโลงได้ ชาวบ้านจึงตัดสินใจพับศพเป็นเกือกม้ายาวห้าเมตร

ปัจจุบันหลุมฝังศพดังกล่าวยังปรากฏปาฏิหาริย์คือ การวัดขนาดความยาวของสุสานผลลัพธ์ที่ได้จะไม่เท่ากันทุกครั้งไป

จนเป็นที่เล่าลือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงได้มีชาวบ้านที่มีความเชื่อ ได้นำแพะแกะมาบวงสรวงเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะวันสำคัญๆทางศาสนาไม่เฉพาะชาวไทยมุสลิมเท่านั้น ทั้งชาวไทยพุทธและไทยเชื้อสายจีนก็ยังนำหัวหมูไปถวาย ทุกวันนี้สภาพเช่นนั้นได้เลือนหายไปพร้อมกับความเชื่อที่เปลี่ยนแปลงของผู้คนในบริเวณนี้

อธิบายคำศัพท์

โตะปาญา	ผู้ศักดิ์สิทธิ์ร่างยาว
เรือพาดิชย์	เรือที่ใช้สำหรับการค้าขาย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือราอู มือแอกอ”
ทองเหลือง	โลหะเจือชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยทองแดงและสังกะสี ลักษณะเป็นโลหะสีเหลือง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “แปเราะ”
เอเชียอาคเนย์	ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ัจจะ	ความจริง ความจริงใจ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซุโงะฮ, ซือองอดี”
สัญญา	ข้อตกลงระหว่างบุคคล ๒ ฝ่ายหรือหลายฝ่ายว่าจะกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง, ข้อตกลงกัน, คำมั่น ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ยาญี, ปือยาญี”
ผูกมัด	ข้อผูกพัน, ข้อตกลง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือซือตยูแเว”

ศาล	องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความโดยดำเนินการตามรัฐธรรมนูญตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “เซ, มะฮกามะฮ”
ไต่สวน	แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซอฮา”
เสนาบดี ทักท้วง	ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือตูวอ ตูรูส” กล่าวหรือแสดงออกเป็นทำนองว่ายังไม่เห็นด้วย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ตือเกาะฮ”
ไต่ร่ตรอง	คิดทบทวน, ตริตรอง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “รือนุง, มีเก”
คู่แข่ง	ผู้ที่เข้าแข่งขันกัน, ผู้ที่ชิงดีชิงเด่นกัน; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มูลาแเว”
กบฏ	ประทุษร้ายต่อทางอาณาจักร, การทรยศต่อทางอาณาจักร ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “บือรอเตาะ”
ทวน	ฝ่ากระแสน้ำหรือกระแสนลม ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มูเคะ”
เกือกม้า	เหล็กรูปโค้งสำหรับรองกีบม้า ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ลาแด”
ปาฏิหาริย์ ศักดิ์สิทธิ์	สิ่งที่น่าอัศจรรย์, ความอัศจรรย์ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “อาเยะ- เอ” ที่เชื่อถือว่ามียอำนาจ คลบ้นกาลให้สำเร็จ ได้ดังประสงค์, ชลิ่ง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือรามะ”
บวงสรวง	บูชาเทวดาคด้วยเครื่องสังเวและดอกไม้รูปเทียน เป็นต้น ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ซือเมะฮ”

เรื่องที่ 5 อาเวโตะฮาгим

อาเวฮาгимเป็นลูก
ชานาชาวไร่ พอถึงฤดูทำนาก็
ค่านาปลูกข้าว พอหมดหน้า
นาก็แกะเนื้อมะพร้าวขาย วัน
หนึ่งอาเวฮาгимอยากจะเรียน
หนังสือ คือ หลังจากเรียนที่
โรงเรียนประจำตำบลจบแล้วก็
คิดที่จะศึกษาต่อที่ปัตตานี

สมัยก่อนนั้นการ
คมนาคมระหว่างปัตตานีกับ
หมู่บ้านต่าง ๆ นั้นไม่ค่อยมีรถ
ราสะดวกเหมือนสมัยนี้ จะมี
รถอยู่บ้างก็เพียงสองสามคัน
เท่านั้น ส่วนใหญ่แล้วในสมัย
นั้นเขาจะใช้เกวียน

วันหนึ่งหลังจากที่
สองแม่ลูกแกะเนื้อมะพร้าว
เสร็จแล้ว ลูกชายจึงนำ
มะพร้าวไปขายที่ปัตตานีโดย

เหมาเกวียนไปขาย พอขายได้แล้ว ลูกชายก็เอาเงินที่ขายได้ไปนอนโรงแรม เงินก็หมดเกลี้ยง
แม้กระทั่งค่ารถจะกลับบ้านก็ไม่มี อาเวฮาгимตื่นขึ้นมาตอนใกล้รุ่ง หลังจากละหมาดซุบฮ์เสร็จ
เขาจึงเดินทางกลับบ้าน

กล่าวถึงหมอเจ้ซงบ้านตั้งอยู่ที่หมู่บ้านสะบารังในสวนมะพร้าว ทุกเช้าหมอจะออกมาขี่
จักรยานเพื่อออกกำลังกาย พอขี่ไปถึงหัวโค้งมีผู้ร้ายสองคนเข้ามาทำร้ายและจี้ทรัพย์สินของหมอ
หมอจึงตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ พอตีพบกับอาเวฮาгим อาเวฮาгимเห็นผู้หญิงถูกทำร้ายจึงเข้า
ช่วยเหลือ อาเวฮาгимได้ต่อสู้กับโจรพวกนั้น

ในที่สุดโจรผู้ไม่ไหวก็หนีไป หมอเจ้ซงจึงกล่าวขอบคุณ “ขอบคุณพี่มากที่ได้ช่วยเหลือฉัน
ในครั้งนี้ แล้วพี่มาจากไหน” “บ้านฉันอยู่ตาเกาะ ขามมะพร้าวแล้วไม่มีรถกลับบ้าน จึงนอนโรงแรม

แล้วเงินก็หมดเลยคิดว่าจะเดินทางกลับบ้านนี้แหละ” หมอเจี๊ซงพูดว่า “ขอขอบคุณอีกครั้งในความกรุณาของพี่”

แล้วหมอเจี๊ซงก็ถอดแหวนยื่นให้อาเวสกาติมและกล่าวว่า “แหวนวงนี้เป็นสิ่งตอบแทน ที่พี่มีต่อฉันในวันนี้ อีกอย่างหนึ่งแหวนวงนี้จะเป็นเครื่องเตือนใจสำหรับฉันที่จะทำให้ฉันจำพี่ได้ เมื่อฉันเห็นพี่วันหลัง” แล้วหญิงสาวและชายหนุ่มก็จากกัน

ฝ่ายอาเวสกาติมด้วยความมานะและพยายามทำให้เขาสามารถขออนุญาตไปศึกษาต่อที่กรุงเทพมหานคร

ในที่สุดก็ได้รับปริญญาและสามารถสอบเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลจังหวัดปัตตานี ด้วยความใกล้ชิดเป็นการส่วนตัวเขามักจะไปเยี่ยมครอบครัวของหมอเจี๊ซง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับหมอเจี๊ซงนั้นยังเหมือนเดิม ครั้งหลังใช้ว่าหมอเจี๊ซงจะปฏิเสธ แต่เป็นเพราะเธอเคยปฏิเสธ ครั้นจะมาตอบรับมันกระไรอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้พ่อแม่ของหมอเจี๊ซงจึงหาหญิงสาวอื่นมาแต่งงานกับ อาเวสกาติม

ฝ่ายสองสามีภรรยาคนั้น ต่างขยันขันแข็งจนมีเงินเพียงพอสำหรับซื้อรถเก๋งมาขับ ยามว่างก็มักพาครอบครัวไปพักผ่อนในที่ต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นตอนเย็นหลังเลิกงาน พอจะค่ำก็ขับมาจอดพ่อแม่ของหมอเจี๊ซงบ้าง ต่อมาหมอเจี๊ซงก็ซื้อรถบ้างและมักจะขับรถเที่ยวยามว่างเช่นเดียวกัน อยู่มาวันหนึ่งฮาติมขับรถนำหน้าไปก่อน โดยที่หมอเจี๊ซงตามหลัง หมอเจี๊ซงเมื่อเห็นเช่นนั้นจึงขับรถแซงฮาติมและในขณะนั้นเองตรงบริเวณทางเข้าหมู่บ้านการอ ซึ่งตอนเย็นมีวิวกลับจากทุ่งนากำลังเดินและวิ่งข้ามถนน

ด้วยความเร็วรถของหมอเจี๊ซงจึงขับรถชนวัวดังกล่าวทำให้รถพลิกคว่ำ หมอเจี๊ซงได้รับบาดเจ็บ เมื่อฮาติมขับรถมาถึงและเห็นเช่นนั้น จึงนำหมอเจี๊ซงขึ้นรถแล้วขับมาส่งโรงพยาบาล ส่วนหมอเจี๊ซงขณะนั้นไม่รู้สติตัวแต่อย่างใดเลย

ในที่สุดปรากฏว่าหมอเจี๊ซงต้องเสียนัยน์ตาไปข้างหนึ่ง เหตุการณ์ครั้งนี้ได้สร้างความเศร้าโศกเสียใจมาสู่พ่อแม่ของหญิงสาวทั้งสอง ทั้งสองคิดว่าที่หมอเจี๊ซงขับรถด้วยความประมาทนั้นก็เพื่อที่จะอวดว่าตนเองนั้นก็มิดีจะอวดเหมือนกัน

อธิบายคำศัพท์

อาเว	(ม.) เด็กหนุ่ม
โตะฮากิม	(ม.) ผู้พิพากษา
กะ	ใช้เล็บหรือสิ่งมีปลายแหลมเป็นต้น ทำให้สิ่งที่ติดอยู่ข้างในหรือในชอกในรูให้หลุดออกมา ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กอแระ”
กมนาม	การเดินทาง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือรู บงแง”
เกียน	ยานพาหนะชนิดหนึ่ง มี ๒ ล้อ ใช้ควายหรือวัวเทียมลาก ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กือแรตอ ลือนู” ; ถิ่นใต้เรียก “เกียน”
เหมา	คิดเป็นจำนวนรวม ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “บือรือง”
ซูโบะฮ์	(อา.) เวลาปฏิบัติศาสนกิจในรุ่งเช้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้นขอบฟ้า
เดือนใจ	สะกิดใจ, ทำให้ระลึกได้ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือริงะ”
ผู้พิพากษา	ข้าราชการตุลาการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีความ
นัยน์ตา	ดวงตา ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มาตอ”
ประมาท	ขาดความรอบคอบ, ขาดความระมัดระวังเพราะทะนงตัว, การขาดความระมัดระวัง, กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “เตะฮ ยากอ”

เรื่องที่ 6 สัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4

กระจิง เสือ และ
ไก่อ่างเป็นเพื่อนกัน
กำลังตกลงจะไปถางป่า
เพื่อทำไร่ทำสวน ไก่อ่าง
พูดว่า “วันนี้กระจิงและเสือ
เป็นเวรถางป่า ส่วนฉัน
อยู่บ้านทำอาหารไว้ให้
กิน” เมื่อกระจิงและเสือ
ออกจากบ้านไปแล้ว
ฝ่ายไก่อ่างคิดจะทำอาหาร
อะไรดีหนอ เลยตกลงทำ
ขนมสังขยาดีกว่าแล้ว
จึงไปเอาไข่มาทำขนม
สังขยาได้เต็มหม้อใหญ่
พอดกเย็นเสื่อ
และกระจิงกลับมา จึงได้
กินขนมอันหวานอร่อย
ของไก่อ่างหมดหม้อ รุ่ง
ขึ้นเป็นเวรไก่อ่างกับกระจิง

ไปถางป่า และเสือเป็นแม่ครัว เสือคิดอยู่นานว่าจะทำอะไรดี ในที่สุดทำแกงเนื้อ มันจึงออกไปล่าวัว
ได้ตัวหนึ่ง แล้วนำเนื้อวัวมาแกงเต็มหม้อใหญ่

ครั้นเลิกงานตอนเย็นเพื่อนๆ กลับมากินแกงเนื้อฝีมือเสือ รสชาติเยี่ยมจนสัตว์ทุกตัวอิมแปล้
วันต่อมาไก่อ่างกับเสือออกไปทำงาน ถึงเวรกระจิงทำอาหาร กระจิงมีนิสัยชอบแกล้งเพื่อนอยู่เสมอ มัน
จึงถ่ายมูลลงหม้อแกง แล้วใส่น้ำแกงลงไปเกือบล้นหม้อ

พอดกเย็นเพื่อนๆ กลับมาอย่างหิวโหย กระจิงแกล้งทำไม่สบาย บอกให้เพื่อนๆ กินอาหาร
ในหม้อนั้น “อร่อยมั๊ย” กระจิงแกล้งถาม “พอใช้ได้” เสือและไก่อ่างตอบไม่เต็มคำ กระจิงกลั่นหัวเราะ
ไว้ไม่อยู่ มันเลยหัวเราะ เล่นเอาเพื่อนๆ ต่างสย “จี๊ดอู่อร่อยจริงหรือ” กระจิงพูดเบาๆ เสือและไก่อ่างรู้ว่าถูก
กระจิงแกล้งเล่นสกปรก จึงโกรธเป็นกำลัง

กระจงรีบกระโดดหนีออกจากบ้านทันที กระจงวิ่งไปพบมุลควายกองหนึ่งอยู่ระหว่างทาง จึงนึกอุบายได้ พอดีเสื่อตามมาทัน “จะฆ่าฉันได้อย่างไร ฉันกำลังเฝ้าขนมพระราชายู่” กระจงพูดพลางชี้ไปที่กองมุลควาย เสื่อนี้ก็ตะกละจึงขอขนมกิน “กินก็ได้ แต่ให้ฉันหนีไปไกลๆก่อน” กระจงว่าแล้วรีบหนี เสื่อโดนหลอกให้กินของสกปรกเป็นครั้งที่สอง จึงโกรธเป็นกำลั้ง มันจึงไล่กระจงไปทันทีทันใดไม่ใหญ่ ซึ่งแม่กึ่งก้านสาขาร่มรื่น

“ฉันกำลังทำหน้าที่ดีของพระราชายู่” กระจงพูดพร้อมกับชี้ไปที่รังผึ้งบนต้นไม้ เสื่ออยากตีฆ้องบ้าง กระจงอนุญาต แต่มันขอวิ่งไปไกลๆก่อน และให้เสื่อตีฆ้องสุดแรง จะได้ยินกระหึ่มไปทั่ว เสื่อก็ทำตาม มันถูกผึ้งต่อยอุดุด ทำให้เสื่อโกรธกระจงยิ่งขึ้น กระจงวิ่งหนีไปเจอกอไผ่ ซึ่งมีลำต้นเสียดสีดังออดแอดๆด้วยแรงลม กระจงเห็นเสื่อตามมาทัน จึงพูดว่ามันกำลังเป่าปี่ของพระราชายู่ ไม่ใช่เพื่อนจงฟังเถิด

พอดีขณะนั้นมีแรงลมพัดกอไผ่เสียดสีกันดังออดแอดๆ เสื่อจึงหลงเชื่อว่าเป็นเสียงปี่อันไพเราะ จึงขอเป่าบ้าง “ได้ซี แต่เพื่อนต้องแถบลิ้นยาวๆและสอดลิ้นเข้าไปในช่องต้นไม้ละ เสียงปี่จะไพเราะน่าฟัง” ว่าแล้วกระจงกระโดดหนีไปเช่นเคย เสื่อตั้งหน้าตั้งตาแถบลิ้นให้ยาว สอดเข้าไปในช่องไม้ไผ่

เมื่อลมพัดไม้ไผ่เสียดสีกันอย่างแรงเป็นผลให้ลิ้นเสื่อฉีกขาดเจ็บปวดเป็นกำลั้ง เสื่อไล่กระจงด้วยความแค้น มาทันกันที่บ่อร้างแห่งหนึ่ง พอดีกระจงลงไปซ่อนอยู่กันบ่อลึก ปีนขึ้นจากบ่อไม่ได้ “รีบกระโดดลงบ่อเถอะ ฟ้ากำลังจะถล่ม” กระจงบอกด้วยหน้าซึ้งขัง

เสื่อเชื่อและกระโดดลงบ่อทันที กระจงหลอกเสื่อต่อไปว่า “จงหลับให้สบายเถอะเพื่อนจะไม่ได้ยินเสียงฟ้าถล่ม” เสื่อจึงหลับตานอน ขณะมันเคลิ้มๆจะหลับ กระจงใช้มือตีคลุกอัมตะของเสื่อ เสื่อโกรธมากจึงจับกระจงเหวี่ยงกระเด็นขึ้นบนบ่อ กระจงรีบวิ่งหนีมาที่บ้านหลังหนึ่ง ชาวบ้านกำลังทำพิธีแต่งงาน กระจงบอกชาวบ้านให้ไปจัดการกับเสื่อที่อยู่ในบ่อ ส่วนมันแอบเข้าครัวและกินอาหารจนหมดเกลี้ยง

พอดีชาวบ้านกลับมาจากจัดการกับเสื่อเสร็จแล้ว กระจงรีบคว้าหมอนขึ้นไปนอนบนช้อนเหนือประตูบ้าน ชาวบ้านกลับมาเห็นอาหารหมดเกลี้ยง จึงคิดว่ากระจงเป็นผู้จัดการ

ชาวบ้านเงยหน้าขึ้นมองเห็นกระจงนอนหลับอยู่บนช้อน จึงเอาไม้ไล่ตีกระจง กระจงจึงโยนหมอนลงมา ชาวบ้านเข้าใจว่าเป็นกระจงจึงเข้ากระที่บักันซูลมุน กระจงจึงหนีไปอย่างง่ายดาย

อธิบายคำศัพท์

กระจง	(ม.) ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องในวงศ์ Tragulidae ที่เล็กที่สุด รูปร่างคล้าย กวาง แต่ไม่มีเขาคาวผู้มีเขี้ยวแหลมคมงอกออกมา ; มลายูถิ่นปัตตานี เรียก “ปือลาโนะ”
ถาง	(ถิ่นใต้) ใช้มีด ฟันให้เตียน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ตือบะฮ, มือนือบะฮ”
อุบาย	วิธีการอันแยบคาย, เล่ห์เหลี่ยม ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ตีปู แฮเลาะฮ”
ตะกตะ	เห็นแก่กิน, อยากรได้มาก ๆ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มาแก ลอบอ,”
อุตุลุด	ซุลมุนวุ่นวาย, สับสน ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือกูจาบารา, กูจากาเจ”
เสียดสี	ถากถำ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปือกิเซ”
ออกแอด	เสียงของไม้ไผ่ที่เสียดสีกัน
เคลิ้ม	ผลอดตัว, หลงไป, หลับยังไม่สนิท ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ลาลี”
เหวี่ยง	ซัดเบี่ยงไป ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ฮาเน็ง, ฮูวิง”
ซุลมุน	อาการที่เป็นไปอย่างสับสนวุ่นวายไม่เป็นระเบียบ ; มลายูถิ่นปัตตานี เรียก “กือแลวะ, กือแลกาโอะ”

เรื่องที่ 7 อาบุนาวัสเจ้าปัญญา

มีพระราชองค์หนึ่ง พระองค์ได้ทำพลเมืองของพระองค์ เพื่อทดสอบความ มนุษย์นั้นจะทนต่อความ หนาวได้แค่ไหน พระองค์จึง ออกประกาศไปทั่วว่า “ถ้า ผู้ใดสามารถลงไปแช่ในน้ำ ตั้งแต่หัวค่ำจนถึงสว่าง เขาผู้นั้นจะได้รับรางวัลสามร้อย บาท”

ต่อมาก็มีเด็กหนุ่ม คนหนึ่งพร้อมกับตาของเขา จะมาแช่น้ำให้พระราช ทอดพระเนตร เด็กหนุ่มคน นั้นพูดว่า “นี่ตาเราลองไปแช่ น้ำดีไหม เราจะได้เงินมา ฟรีๆนะตา” “ไปตายนะซี หลานแช่น้ำได้นานถึงขนาด นั้นจริงรึ แต่ถ้าหลานจะลอง

ดูก็ได้”

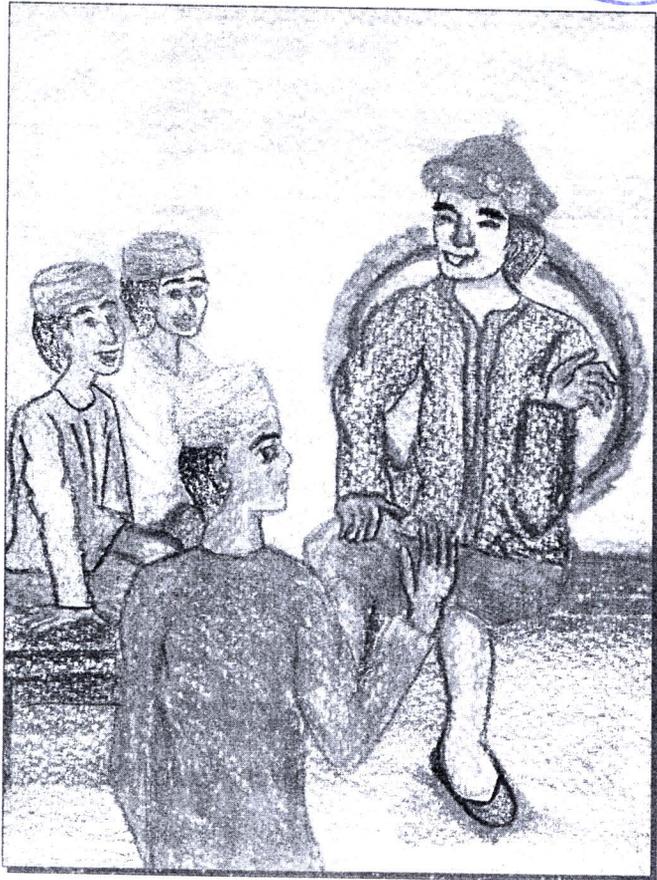
ทั้งสองตาหลาน จึงไปบอกนายทหาร แล้วนายทหารก็ไปกราบทูลพระราชว่า “มีเด็กหนุ่ม คนหนึ่งมาบอกว่า เขาสามารถลงไปแช่น้ำตั้งแต่หัวค่ำจนถึงสว่างได้” พระราชาจึงตรัสว่า “ก็ไปสิ ไป แช่ในน้ำถ้าทำได้ ข้ายินดีให้รางวัลสามร้อยบาท”

เด็กหนุ่มคนนั้นก็ลงไปแช่ในน้ำโดยมีตาของเขาคอยจุดไฟเพื่อให้แสงสว่างอยู่บนฝั่งแม่น้ำ ปรากฏว่าเด็กหนุ่มคนนี้สามารถลงไปแช่น้ำทั้งคืนจนสว่างได้จริงๆ

วันรุ่งขึ้น เด็กหนุ่มคนนั้นก็ขึ้นมาจากน้ำพบกับนายทหารๆพูดว่า “เจ้านี่เก่งจริงๆสามารถ แช่อยู่ในน้ำได้ทั้งคืนนะ แต่นั่นคุณตากำลังก่อไฟที่ริมฝั่งโน้น ออ! อย่างนี้เองที่ทำให้เจ้าไม่หนาว” นายทหารผู้นั้นจึงไปทูลให้พระราชาทรงทราบ

พระราชาชิงตริสว่า “เจ้าไม่แนจริงนี้ ก็จะให้หนาวได้อย่างไร ในเมื่อคุณตาของเจ้ากอไฟอยู่
ริมน้ำทางโน้นไหนเลยเจ้าจะ
หนาว” คุณตาจึงพูดว่า “หม่อม
ฉันกอไฟบนริมฝั่งเพื่อให้เกิด
แสงสว่าง มิได้มีจุดประสงค์ให้
เกิดความร้อนขึ้นเลย อีกอย่าง
หนึ่งหม่อมฉันจุดไฟบนฝั่ง
ความร้อนไม่สามารถทำให้
หลานของหม่อมฉันที่แช่อยู่ใน
น้ำรู้สึกได้หรอก” พุดจบคุณตาก็
ชวนหลานกลับบ้านทันที เพราะ
เขาคิดว่าถูกพระราชาลอก

ระหว่างทางที่เดินกลับ
บ้าน เด็กหนุ่มพร้อมคุณตาก็ได้
พบกับอาบุญาวีส อาบุญาวีสจึง
ถามว่า “นี่เด็กน้อย เจ้าร้องให้
ทำไม”

คุณตาบอกว่า “สงสารหลานข้าเหลือเกิน เขาถูกพระราชาลอก ให้ไปแช่ในน้ำตั้งแต่ตอน
หัวค่ำจนถึงสว่างแล้วจะให้รางวัลสามร้อยบาท หลานชายของข้าสามารถทำได้ แต่พระราชาน่าว่าที่
หลานข้าสามารถแช่น้ำได้ทั้งคืนนั้นเพราะข้าได้กอไฟริมน้ำ” อาบุญาวีสตอบว่า “ไม่เป็นไร หุด
ร้องให้เถอะหนูฉันจะช่วยหนูเอง”

ต่อมาพระราชาก็จะจัดงานเมาลิด ก็ประกาศรับสมัครคนทำกับข้าว อาบุญาวีสจึงอาสาจะมา
ทำกับข้าวเอง พระราชาตรัสขึ้นว่า “ก็ดี เราไม่ต้องไปหาคนอื่นให้เหนื่อย อาบุญาวีสท่านจำให้คืนะ
เวลาสิบโมงเช้าวันเสาร์ ข้าจะเลี้ยงวันเมาลิด ท่านจะต้องจัดการให้เสร็จเรียบร้อย” อาบุญาวีสพูด
ตอบว่า “ไม่ต้องห่วง คอยดูฝีมือหม่อมฉันก็แล้วกัน”

อาบุญาวีสจึงกลับไปที่บ้านเพื่อเตรียมตัว เขาทำรอกแล้วก็ไปวางไว้บนยอดมะพร้าว เมื่อ
เสร็จเรียบร้อย นายทหารได้นำเนื้อพร้อมเครื่องแกง และกะทิมาให้อาบุญาวีส อาบุญาวีสจึงจัดการ
เอาเนื้อพร้อมเครื่องแกงและกะทิใส่หม้อใบใหญ่ แล้วก็ชักรอกขึ้นไปอยู่บนยอดมะพร้าว แล้วก็จุด
ไฟได้ถุ่นบ้าน

พอถึงเวลาสิบโมงเช้าอันเป็นเวลาทีพระราชาจะจัดเลี้ยง พระองค์ตรัสสั่งให้นายทหารไปเอาแกงที่บ้านอาบุญาวัส เมื่อนายทหารไปถึงปรากฏว่า หม้อแกงยังอยู่บนยอดมะพร้าว มีไฟอยู่ใต้ถุนบ้านนายทหารถามว่า “อาบุญาวัส ท่านกำลังทำอะไรอยู่ พวกฉันจะมาเอาแกง อยู่ไหนล่ะ” อาบุญาวัสตอบว่า “ก็เอาไปสิ” แล้วเขาก็หัวเราะ เพราะกับข้าวยังไม่สุก นายทหารจึงบอกว่า “นี่ท่าน ท่านต้องถูกพระราชาประหารชีวิตแน่ๆ”

นายทหารจึงนำความไปกราบทูลพระราชา พระราชาทรงถามว่า “ไหนล่ะแกง ทำไมไม่เอากลับมาด้วย” นายทหารทูลตอบว่า “แกงยังไม่สุกพะยะค่ะ จะให้สุกได้อย่างไร ในเมื่อหม้อแกงอยู่บนยอดมะพร้าว แต่ไฟอยู่ใต้ถุนบ้าน” เมื่อได้ยินเช่นนั้น

พระราชาจึงได้สำนึกว่า ครั้งหนึ่งพระองค์เคยหลอกเด็ก จึงตรัสให้นายทหารนำเงินจำนวนสามร้อยบาทไปให้อาบุญาวัส อาบุญาวัสเมื่อได้เงินมาแล้วก็จัดการแกงจนเสร็จเรียบร้อย แล้วนำเงินจำนวนสามร้อยบาทไปให้เด็กที่ถูกหลอกคนนั้น

อธิบายคำศัพท์

ทำ	ชวนขันสู้ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มือชูปอ”
พลเมือง	ประชาชน, ราษฎร, ชาวประเทศ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ระยะ”
ทอดพระเนตร	(รศ.) ดู มอง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “แตเงาะ, กือและฮ”
กราบทูล	(รศ.) บอก ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “รูยะ”
งานเมาลิด	(อา.) ศาสนประเพณีที่จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงวันประสูติของท่านศาสดามูฮัมหมัดในศาสนาอิสลาม โดยมักจะมีขึ้นในเดือนที่สาม (รอบีอุลอาวัล) ตามปฏิทินอิสลาม
รอก	เครื่องผ่อนแรง รูปคล้ายล้อ มีแกนหมุนได้รอบตัว ที่ขอบเป็นร่องสำหรับให้เส้นเชือกหรือเส้นลวดเดินได้สะดวก ใช้สำหรับยกลากหรือดึงของหนักให้เบาแรงและสะดวกคล่องขึ้น ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “เวะฮแป”

เรื่องที่ 8 อาเววมอลิต

อาเววมอลิตเป็นเด็ก
ยากจน วันหนึ่งเขาคิดจะไปเรียน
หนังสือเหมือนกับเด็กคนอื่นๆ
เขาจึงบอกกับแม่ว่า “แม่จำลูกจะ
ไปเรียนหนังสือ” แม่ตอบว่า “ลูก
จะไปเรียนได้อย่างไร ในเมื่อเรา
ไม่มีอะไรสักอย่าง ข้าวเหนียวสัก
กำก็ไม่มี”

ต่อมาขุนนที่ปลูกไผ่
ออกลูกแคะแกระ็นลูกหนึ่ง เขาจึง
นำขุนนลูกนี้ไปให้โตะครู โตะครู
ก็รับอาเววมอลิตเป็นลูกศิษย์โดย
ไม่เต็มใจนัก เรียนไปเรียนมาคน
อื่นๆมีความก้าวหน้า แต่เขาเอง
นั้นเรียนช้าอยู่กับที่ เขาได้แต่ท่อง
อยู่ว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์
ลูกขุนนแคะแกระ็น” เขาจึงเกิด
ความเบื่อหน่ายคิดที่จะเลิกเรียน

เมื่อเลิกเรียนแล้วโตะครูก็ใช้ให้เขาไปเลี้ยงควาย อาเววมอลิตเลี้ยงได้สักครู่หนึ่ง เขาก็วัง
นอนแล้วกลับไป ควายไม่ได้กินอะไรเลย

ตกเย็นตื่นขึ้นมาเขาก็รำพึงกับตัวเองว่า “เอ! เราจะกลับไปอย่างไร กลับไปโดนตีแน่ๆ”
แล้วเขาก็เอาปล้องไม้ไผ่มาเสียบเข้าไปในรูก้นของควายแล้วจูงลงไปกินคอง ควายก็ลงไปว่ายน้ำ
เล่น ทำให้น้ำทะลักเข้าไปในปล้องไม้ไผ่ ดูแล้วพองเหมือนกินหญ้าอึมอย่างไรรายนั้น

เมื่อกลับไปถึง โตะครู “เออดี ควายอ้วนดี เจ้าไปเลี้ยงแถวไหน พรุ่งนี้เจ้าจงพาไปที่นั่นอีก
นะ” ยังไม่ทันข้ามคืน ควายตัวนั้นก็ตาย โตะครูจึงไล่อาเววมอลิตออกจากโรงเรียน ทำให้เขาต้อง
กลับไปอยู่บ้าน

วันรุ่งขึ้นฮาเววมอลิตบอกแม่ว่า “แม่จำ ลองไปขอหนังกวากับโตะครูดูสิ แม่ต้องขอให้ได้
นะ” ผู้เป็นแม่จึงต้องเดินไปบ้านโตะครูแล้วถามว่า “โตะครู อาเววมอลิต บอกให้ฉันมาถามว่าหนังก

ควายเมื่อวานนี้จะทำอะไรหรือเปล่า” โຕ๊ะครุตอบว่า “ถ้าอาแวมลิตจะเอาไปเออะ ข้าก็ไม่วู้เอาไปทำอะไร เนื้อก็เหมือนกัน เอาไปเลย”

เมื่อแม่ของเขานำควายกลับมา อาแวมลิตจึงถลกหนังควายออก แล้วเอาหนังไปผึ่งแดดแห้งดีแล้ว เขานำไปขายที่ตลาด ระหว่างทางอาแวมลิตหยุดพักที่ศาลาริมทางแห่งหนึ่ง ขณะนั้นมีพวกโจรกำลังแบ่งทรัพย์สินที่ขโมยมาได้ยู่ใต้ต้นไม้ อาแวมลิต จึงขึ้นไปแอบอยู่บนต้นไม้ต้นนั้น

ในขณะที่พวกโจรกำลังแบ่งอยู่นั้น เขาก็ทิ้งหนังควายลงมา “โครม” โจรกลุ่มนั้นตกใจวิ่งหนีไป หลังจากนั้นอาแวมลิตก็ลงจากต้นไม้ มาโกยทรัพย์สินทั้งหมดใส่ผ้าถุงแล้วกลับบ้าน

เมื่อมาถึงบ้านอาแวมลิตบอกแม่ให้เอาขันมาใบหนึ่ง แล้วเขาก็เอาเงินใส่ในขันบอกให้แม่ นำไปให้โຕ๊ะครุ โຕ๊ะครุจึงถามว่า “อาแวมลิตเอาเงินเหล่านี้มาจากไหน” มารดาของอาแวมลิตตอบว่า “ก็อาแวมลิตเอาหนังควายไปขาย”

เมื่อทราบเช่นนั้น โຕ๊ะครุสั่งให้ลูกศิษย์นำควายทุกตัวที่เขาถืออยู่ แล้วให้นำหนังควายไปขายขายเท่าไรๆก็ไม่มีใครซื้อ จึงนำกลับมาให้โຕ๊ะครุ โຕ๊ะครุ โมโหพูดว่า “อ้อ! อาแวมลิต หลอกข้าเสียแล้ว ไหนพวกเจ้าไปเอาไฟมาสิ ข้าจะเผาบ้านอาแวมลิต”

ทั้งสองแม่ลูกได้หนีไปซ่อนตัวในดงกล้วย พอไฟสว่างอาแวมลิตก็บอกให้มารดาไปถามโຕ๊ะครุอีกว่าถ้าถ่านจะเอาหรือเปล่า โຕ๊ะครุตอบว่า “ข้าไม่เอาหรอก พวกเจ้าเอาไปเออะ” อาแวมลิตเอาถ่านใส่กระสอบได้จำนวนสองกระสอบ แล้วเขาก็หามจะนำไปขายที่ตลาด ระหว่างทางที่ต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งมีความร่มรื่นจึงคิดอยากเข้าไปพัก

พอตกกลางคืนเขาก็ขึ้นไปนอนบนต้นไม้พร้อมกับกระสอบสองใบนั้นด้วย ตอนใกล้สว่างมีโจรกลุ่มหนึ่งกำลังแบกทองคำที่ขโมยมาตั้งเป็นกองๆ แล้วให้แต่ละคนเลือกเอาว่าเอาทองไหนดี ขณะนั้นเองอาแวมลิตก็ทิ้งกระสอบลง “โครม” พวกโจรทั้งหมดตกใจวิ่งหนีไป อาแวมลิตจึงลงมาเอาทองใส่กระสอบแล้วนำกลับบ้าน

จากนั้นก็บอกแม่ให้เอาขันมาใบหนึ่งมาตักทองแล้วนำไปให้โຕ๊ะครุอีก โຕ๊ะครุจึงถามว่า “เอ! อาแวมลิตเอาทองเหล่านี้มาจากไหน” นางตอบว่า “ก็เอาถ่านนั้นแหละไปขาย”

เมื่อทราบเช่นนั้น โຕ๊ะครุก็สั่งให้ลูกศิษย์เฝ้ากระท่อมทุกหลังที่มีแล้วให้เก็บถ่านไปขายขายเท่าไรๆก็ไม่มีใครซื้อ นำกลับมาทิ้ง “โครมๆ” ต่อหน้าโຕ๊ะครุ โຕ๊ะครุโกรธมากพูดขึ้นว่า “เอ๊ะ ! นี่เราถูกอาแวมลิตหลอกอีกแล้วหรือ”

โຕ๊ะครุตรงมาที่บ้านอาแวมลิตแล้วพูดว่า “อาแวมลิตตอนนี้เข้ารวยแล้วมีเงินทองมากมาย เจ้าต้องไปเมกกะแล้วละ” อาแวมลิตถามว่า “ฉันจะไปได้อย่างไร” โຕ๊ะครุบอกว่า “ถ้าเจ้าจะไปจริงก็ต้องจัดเลี้ยงอาหาร แล้วฆ่าสัตว์ตัวใดก็ได้เป็นการเอาฤกษ์ จากนั้นเจ้าก็ต้องปีนต้นไม้มะพร้าวไปให้ถึงยอดแล้วกล่าวคำว่า “ฮัมกาห์ ฮัมกาห์” พุดจบเจ้าก็กระโดด เจ้าจะไปถึงเมกกะเองนั่นแหละ”

วันรุ่งขึ้นอาเวมาลิตก็จัดการฆ่าควายเลี้ยงชาวบ้าน เลี้ยงเสร็จเขาก็ป็นไปบนยอดมะพร้าว แล้วพูดว่า “ฮัมกาห์ ฮัมกาห์” แล้วกระโดดลงมาหายไป สักครู่ต่อมาเขาก็กลับมาแล้วก็สั่งให้แม่ทำขนมใส่ไส้นำไปใส่จานนำไปให้โตะครู เมื่อถึงบ้านโตะครู อาเวมาลิตพูดว่า “คนที่โน่นฝากมา พร้อมกันนี้เขาก็ฝากสลาม มาด้วยขอรื่องให้ท่านไปให้ได้ ถึงแม้ว่าเดินขาข้างเดียวก็ต้องไปให้ได้” โตะครูรับคำ โตะครูคนนี้มีลูกสาวสวยอยู่คนหนึ่งด้วย

วันรุ่งขึ้น โตะครูและลูกศิษย์ก็ปฏิบัติตามอาเวมาลิตบอกทุกประการ โดยการขึ้นไปบนยอดมะพร้าวแล้วกระโดดลงมา ลูกศิษย์คนแล้วคนเล่าตายหมดรวมทั้งโตะครูด้วย เหลือเพียงอาเวมาลิตและลูกสาวแสนสวยของโตะครูเท่านั้น ในที่สุดหนุ่มสาวทั้งสองก็ได้แต่งงานกันและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

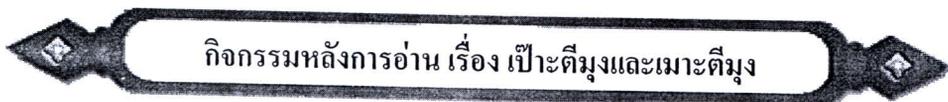

อธิบายคำศัพท์

แคะ	เตี้ยเล็กกว่าปกติ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “แกแระ”; ถิ่นใต้เรียก “กราด”
แกรีน	ไม่เจริญเติบโตตามปกติ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “แกแระ”; ถิ่นใต้เรียก “กราด”
โตะครู	(ม.) ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางศาสนา
พระนาม	ชื่อ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “นามอ”
อัลลอฮ์	ชื่อพระเจ้าในศาสนาอิสลาม
ปล้องไม้ไผ่	ช่วงระยะระหว่างข้อของไม้ไผ่ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “รูวะฮ บู โละฮ”
ถลก	ดึงให้หลุดลอกออกมาอย่างถลกหนังหัว ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กูปะฮ”
โกย	อาการที่ใช้มือหรือสิ่งอื่นคว้าหรือกวาดสิ่งต่าง ๆ ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “กา – โอะ”
ดงกล้วย	ป่ากล้วย สวนกล้วย ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ฮูเต ปีแซ”
สาบ	ดับลง ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “ปาแด”
เมกกะ	ชื่อเมืองอยู่ในประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นสถานที่ที่ชาวมุสลิมเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ในเดือนสิบสอง (ชุลฮิญาฮ) ตามปฏิทินอิสลาม
ฤกษ์	คราวหรือเวลา ; มลายูถิ่นปัตตานีเรียก “มาซอ บา – เอะ, ฮารี บา – เอะ”

ภาคผนวก จ

แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร ' :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

.....
.....
.....

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

.....
.....
.....
.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้องโดยเขียนหมายเลข 1 – 10 หน้าข้อความที่กำหนดให้

- เป้าติ่มงและเมาะติ่มง มีอิทธยาศัยดี ไม่ความพะเยอพะยานสูง
- เป้าติ่มงและเมาะติ่มงได้ปลูกแดงโม โดยหย่อนเมล็ดแดงโมเพียงเม็ดเดียวเท่านั้น
- ชาวบ้านต่างมาช่วยกันติดตามยอดของเถาแดงโม
- ปลาหยอดแดงโมประหลาด หยุดตรงชายทะเล
- ชาวบ้านทั้งหมู่บ้านช่วยกันกินแดงโมยักษ์
- ชาวบ้านได้นำเปลือกแดงโมมาทำเป็นเรือ ล่องลอยไปในแม่น้ำ
- เรือเปลือกแดงโมล่องลอยตามสายน้ำอย่างไม่หยุดยั้ง
- เถาแดงโมเลื้อยข้ามภูเขาจากภูเขาลูกหนึ่ง ไปยังภูเขาลูกหนึ่ง
- ชาวบ้านต่างช่วยเข็นเปลือกแดง โมลงทะเล
- ชาวบ้านต่างช่วยกันผ่าแดงโมเป็นสองซีก

แบบฝึกหัด เรื่อง เป้าติ่มงและเมาะติ่มง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. เพราะเหตุใดตัวละครในเรื่อง จึงมีชื่อว่า “เป้าติ่มงและเมาะติ่มง”
 - 1) เพราะตัวละครในเรื่องได้ปลูกแดงกว่า แล้วออกผลที่ประหลาด
 - 2) เพราะตัวละครในเรื่องชอบกินแดงกว่า เป็นอย่างมาก
 - 3) เพราะตัวละครในเรื่องได้ปลูกแดงโม แล้วออกผลที่ประหลาด
 - 4) เพราะตัวละครในเรื่องชอบกินปลูกแดงโม เป็นอย่างมาก
2. เพราะเหตุใดชาวบ้านทั้งหมู่บ้านต่างชวนกันติดตามยอดเถาของแดงโม
 - 1) เพราะต้นของมันทอดยาวไปตามทางเดิน
 - 2) เพราะต้นของมันออกผลจำนวนมาก
 - 3) เพราะต้นของมันให้ผลที่ประหลาดใหญ่โต
 - 4) เพราะต้นของมันแตกยอดไปหลายสาขา

3. ชาวบ้านทำอย่างไรกับเปลือกแดงโมที่ได้กินเนื้อไปจนหมดแล้ว
 - 1) นำเปลือกแดงโมมาทำเป็นเรือล่องลอยลงไปในทะเล
 - 2) นำเปลือกแดงโมไปทิ้งลงในทะเล
 - 3) นำเปลือกแดงโมกลับไปยังหมู่บ้าน เพื่อให้คนอื่นๆ ได้ดู
 - 4) นำเปลือกแดงโมมาแกะสลัก เล่าเป็นเรื่องราวที่ได้เกิดขึ้น
4. ต้นเถาของแดงโมเลื้อยผ่านไปยังแห่งหนใดบ้าง
 - 1) ผ่านสวนผลไม้ / ผ่านท้องทุ่งนา
 - 2) ผ่านแม่น้ำหลายสาย / ผ่านหมู่บ้านต่างๆ
 - 3) ผ่านภูเขาหลายลูก / ผ่านพระราชวัง
 - 4) ผ่านหมู่บ้านต่างๆ / ผ่านภูเขาหลายลูก
5. เพราะเหตุใดยอดเถาของแดงโม จึงหยุดตรงชายทะเล
 - 1) เพราะเจ้าของไม้ได้ร่อนน้ำ และใส่ปุ๋ยมาหลายวันแล้ว จึงทำให้ต้นแดงโมขาดอาหาร
 - 2) เพราะไม่สามารถเลื้อยลงไปในทะเลได้
 - 3) เพราะชาวบ้านมาช่วยกันดึงไม่ให้เถาของแดงโมเลื้อยลงทะเล
 - 4) เพราะชาวบ้านมาทันก่อนที่เถาของแดงโมจะเลื้อยต่อไป
6. นักเรียนคิดว่าชาวบ้านในหมู่บ้านจากนิทานเรื่องนี้ มีลักษณะนิสัยอย่างไร
 - 1) มีความทะเยอทะยานและมักใหญ่ใฝ่สูง
 - 2) มีความเห็นแก่ตัวเป็นสำคัญ
 - 3) มีความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 - 4) มีความเสียสละ แต่ชอบอาศัยผู้อื่นทำมาหากิน

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง สองเกลอ ส่วนวันที่ 1

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

.....

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง โดยนำตัวอักษรด้านขวามือ มาใส่หน้าข้อความด้านซ้ายมือ

1. เกลต	ก ชื่อเครื่องจับปลา มีหลายชนิด ถักเป็นตาข่ายผืนยาว ใช้ล้อมจับปลา
2. อิดเอื้อน	ข เรียกมือที่พิการ นิ้วกำเข้าไม่ได้
3. กระแตก	ค เครื่องถือท้ายเรือ, จะกูด จังกูด หรือ ตะกูด ก็เรียก
4. มือแป	ง ไม่กล้าที่จะพูด; แสดงอาการไม่สู้เต็มใจ
5. กระด้าง	จ กระทาบโดยแรง
6. หางเสื่อ	ฉ เพื่อนสนิท
7. ไหว้ครู	ช ภาชนะรูปแบน ขอบกลม สำหรับผัดข้าว เป็นต้น
8. ชัน	ซ ภาชนะสำหรับตักหรือใส่น้ำ มีหลายชนิด
9. ฟ้ำแถบ	ฌ แสงที่เกิดวาบขึ้นในท้องฟ้า ลักษณะเป็นเส้น
10. อวน	ญ การแสดงความเคารพตเวทีแก่ท่านบูรพาจารย์และบรรพบุรุษ ผู้ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้

แบบฝึกหัด เรื่อง สองเกลอ ส่วนวันที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

- สองเกลอชวนกันไปทำอะไร และที่ไหน
 - 1) หาสมบัติในลำคลอง
 - 2) ลากอวนในทะเล
 - 3) ตัดไม้บนภูเขา
 - 4) ปลุกข้าวโพดในทุ่งนา
- นอกจากสองเกลอแล้ว ยังมีใครอีกบ้างที่ติดตามไปด้วย
 - 1) ชายก้นแหลม ชายมือแป ชายหูหนวก และชาวบ้าน
 - 2) ชายหูกาง ชายมือแป ชายก้นแหลม และชาวบ้าน
 - 3) ชายหูกาง ชายตาบอด ชายก้นแหลม และชาวบ้าน
 - 4) ชายมือด้วน ชายมือแป ชายก้นแหลม และชาวบ้าน

3. เพราะเหตุใดชายหูหนวก จึงไม่ยอมเป็นผู้แบ่งปลา

- 1) เพราะชายหูหนวกแบ่งปลาไม่เป็น
- 2) เพราะชายหูหนวกเป็นหัวหน้า จึงต้องให้ลูกน้องเป็นผู้แบ่ง
- 3) เพราะชายหูหนวกต้องรีบกลับบ้าน
- 4) เพราะชายหูหนวกไม่ต้องการปลา

4. ชายหูกางและชายมือเป่ ทำหน้าที่อะไร ในการลากอวนครั้งนี้

- 1) ชายหูกาง กางหูรับลมให้เรือแล่น ส่วนชายมือเป่ถือหางเสื่อ
- 2) ชายมือเป่ถือหางเสื่อ ส่วนชายหูกางเป็นผู้แบ่งปลา
- 3) ชายมือเป่พายเรือ ส่วนชายหูกางเป็นผู้แบ่งปลา
- 4) ชายหูกางถือหางเสื่อ ส่วนชายมือเป่เป็นผู้แบ่งปลา

5. เพราะเหตุใด ท้องเรือที่ใช้ในการลากอวนจึงทะลุ

- 1) เพราะชายมือเป่มีน้ำหนักตัวหนัก
- 2) เพราะได้ปลาเป็นจำนวนมาก
- 3) เพราะชายกั้นแหลมโมโห จึงกระแทกตัวอย่างแรง
- 4) เพราะเรือไปกระแทกกับก้อนหินกลางทะเล

6. เหตุการณ์ใดไม่ได้เกิดขึ้นในนิทานเรื่องนี้

- 1) สองเกลอนั่งบนครกตำข้าว ขณะดูหนังตะลุง
- 2) การจับปลาครั้งนี้ได้ปลาเป็นจำนวนมาก
- 3) สองเกลอหนีไปหลบใต้ถุนบ้านหลังหนึ่ง
- 4) จับไม้สั้นไม้ยาวเพื่อหาผู้แบ่งปลา

7. หนังตะลุงเป็นศิลปะการแสดงประจำภาคใด ของประเทศไทย

1) ภาคเหนือ	2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3) ภาคใต้	4) ภาคกลาง

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง ที่มาของสาหร่าย

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

.....

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. กระเดียด หมายถึง
2. โอรส หมายถึง
3. หยิ่ง หมายถึง
4. ข้าราชการบริพาร หมายถึง
5. กระเซิง หมายถึง
6. อภิเษกสมรส หมายถึง
7. อุดหนุน หมายถึง
8. คับคั่ง หมายถึง
9. คร่ำครวญ หมายถึง
10. ต่างแดน หมายถึง

แบบฝึกหัด เรื่อง ที่มาของสาหร่าย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ในตอนแรกของเรื่องนักเรียนคิดว่า ชายหนุ่มเป็นคนอย่างไร
 - 1) มีความขยันหมั่นเพียรจนประสบความสำเร็จ
 - 2) มีความมักน้อย พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่
 - 3) มีความเสียสละเป็นอย่างมาก
 - 4) มีความทะเยอทะยานและไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเอง
2. มารดาของชายหนุ่มมีฐานะอย่างไร
 - 1) มีฐานะร่ำรวย
 - 2) มีฐานะยากจน
 - 3) มีฐานะปานกลาง
 - 4) มีฐานะยากจนขัดสนเป็นอย่างมาก
3. บ้านของชายหนุ่มนั้น ตั้งอยู่ในบริเวณใด
 - 1) ตัดทะเล ริมภูเขาใหญ่
 - 2) ริมทะเล
 - 3) เกาะกลางทะเล
 - 4) บริเวณปากแม่น้ำ

4. เพราะเหตุใดพระธิดา จึงคิดว่าชายหนุ่มผู้เป็นสามีนั้น เป็น โอรสของกษัตริย์เมืองๆหนึ่ง
- 1) เนื่องจากมีลูกน้องเป็นจำนวนมาก
 - 2) เนื่องจากมีปัญญาชาญฉลาด สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
 - 3) เนื่องจากมีเรือบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่หลายลำ
 - 4) เนื่องจากมีความสามารถเก่งกล้าในการต่อสู้
5. เพราะเหตุใดชายหนุ่มจึงได้อภิเษกสมรสกับพระธิดาเมืองหนึ่ง
- 1) เพราะชายหนุ่มได้ช่วยพระราชอาชญาของเมืองนี้ปราบศัตรูจนได้รับชัยชนะ
 - 2) เพราะชายหนุ่มประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างมากมาย
 - 3) เพราะชายหนุ่มได้ทำไสยศาสตร์ เพื่อให้พระธิดาหลงรักตนเอง
 - 4) เพราะชายหนุ่มสามารถตอบข้อสงสัยบางประการของพระราชินีได้
6. เพราะเหตุใดชายหนุ่ม จึงไม่ยอมรับว่าหญิงชราที่ขายขนมเงินเป็นแม่ของตนเอง
- 1) เนื่องจากตนเองนั้นจำแม่ของตนเองไม่ได้จริงๆ
 - 2) เนื่องจากตนเองนั้นอายุชาวบ้านที่อยู่ในบริเวณนั้น
 - 3) เนื่องจากตนเองมีความหยิ่งในศักดิ์ศรีและอายุต่อข้าราชการ
 - 4) เนื่องจากตนเองไม่ชอบกินขนมเงิน
7. ทหารทราบได้อย่างไรว่า หญิงชราที่ขายขนมเงินนั้นเป็นมารดาของชายหนุ่ม
- 1) ทหารได้สอบถามจากชาวบ้าน
 - 2) หญิงชราได้ร้องเรียกชายหนุ่มให้มาหาตน จึงทำให้ทหารทราบความจริง
 - 3) หญิงชราเป็นผู้บอกเอง
 - 4) ทหารได้สังเกตเห็นตาของหญิงชรา ว่ามีความเหมือนกับชายหนุ่ม จึงคิดว่าทั้งสองเป็นแม่ลูกกันอย่างแน่นอน
8. ขนมเงินที่หญิงชรากระเดียดขึ้นบนเรือนั้น เมื่อจมนลงในทะเลแล้วกลายเป็นอะไร
- 1) สาหร่าย
 - 2) หนูกุ้งทะเล
 - 3) ปากะรัง
 - 4) ปลาเล็กปลาน้อย
9. เรือที่พลิกคว่ำ เมื่อจมนลงในทะเลแล้ว เชื่อกันว่ากลายเป็นอะไร
- 1) กลายเป็นก้อนหินก้อนใหญ่
 - 2) กลายเป็นหาดทรายกลางทะเล
 - 3) กลายเป็นปลาฉลาม
 - 4) กลายเป็นเกาะ
10. สาหร่ายในจังหวัดปัตตานี พบมากที่สุดใ้อำเภอใด
- 1) อำเภอยะรัง
 - 2) อำเภอเมือง
 - 3) อำเภอยะหริ่ง
 - 4) อำเภอสายบุรี

11. นักเรียนคิดว่าในตอนหลังของเรื่อง ชายหนุ่มเป็นอย่างไร

1) ชายหนุ่มเป็นคนที่มีความกตัญญู	2) ชายหนุ่มเป็นคนที่อกตัญญู
3) ชายหนุ่มเป็นคนที่มีความเสียสละ	4) ชายหนุ่มเป็นคนที่ไม่ชอบคนแก่

12. จากพฤติกรรมของชายหนุ่ม ตรงกับสำนวนไทย ว่าอย่างไร

1) ไปไม่ถึงดวงดาว	2) เส้นผมบังภูเขา
3) อย่าใฝ่สูงให้เกินศักดิ์	4) วัวลี้มตีน

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง โต๊ะปาญ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

.....

ทำอะไร :

.....

ที่ไหน :

.....

เมื่อไร :

.....

อย่างไร :

.....

.....

.....

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ให้ถูกต้อง โดยเขียนหมายเลข

- 1 – 10 หน้าข้อความที่กำหนดให้
- ปีตตานีเป็นเมืองที่มีการผลิตหม้อและกระทะทองเหลืองเพียงแห่งเดียวในเอเชียอาคเนย์
- โต้ะปาแญ อาศัยอยู่ที่บ้านบาราโหม
- เจ้าเมืองสั่งห้ามพลเมือง ผลิตและขายสินค้าทุกประเภทที่ทำด้วยทองเหลือง
- โต้ะปาแญบรรทุกทองเหลืองเต็มลำเรือ เพื่อนำไปขายเป็นที่ขลุ่ยสุดท้าย
- โต้ะปาแญถูกจับและนำมาขึ้นศาล
- เจ้าเมืองยอมอภัยโทษ แต่เสนาบดีท่านหนึ่งได้ทักท้วง
- โต้ะปาแญถูกสั่งประหารชีวิต ศพถูกนำไปทิ้งในทะเล
- ชาวบ้านช่วยกันนำศพของ โต้ะปาแญมาฝังไว้ในสุสาน
- ศพของ โต้ะปาแญได้เพิ่มความยาวขึ้นมาเรื่อยๆ จนไม่สามารถหาไม้มาต่อโลงได้
- ชาวบ้านได้นำแพะ แกะ มาบวงสรวง ไม่ว่าจะเป็นชาวไทยมุสลิม ชาวไทยพุทธ

แบบฝึกหัด เรื่อง โต้ะปาแญ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุด

- คำว่า “โต้ะปาแญ” มีความหมาย หมายถึงอะไร
 - 1) ผู้ศักดิ์สิทธิ์ชายาว
 - 2) ผู้ศักดิ์สิทธิ์หลุมฝังศพยาว
 - 3) ผู้ศักดิ์สิทธิ์มือยาว
 - 4) ผู้ศักดิ์สิทธิ์ร่างยาว
- นักเรียนคิดว่า “โต้ะปาแญ” เป็นคนอย่างไร
 - 1) มีความซื่อสัตย์สุจริต
 - 2) มีความเสียสละ
 - 3) มีความขยันอดทน
 - 4) มีความวิริยะอุตสาหะ
- จากเรื่อง โต้ะปาแญ มีอาชีพอะไร
 - 1) ส่งสินค้าประเภททองคำ
 - 2) ส่งสินค้าประเภททองแดง
 - 3) ส่งสินค้าประเภททองเหลือง
 - 4) ส่งสินค้าประเภททองขาว

4. เหตุการณ์ในเรื่องนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใด

- 1) ช่วงที่โปรตุเกสจะมายึดครองเมืองปัตตานี
- 2) ช่วงที่กรุงศรีอยุธยาจะมายึดครองเมืองปัตตานี
- 3) ช่วงที่กัณฑ์ต้นจะมายึดครองเมืองปัตตานี
- 4) ช่วงที่ฮอลันดาจะมายึดครองเมืองปัตตานี

5. นักเรียนคิดว่า “เจ้าเมือง” เป็นคนอย่างไร

- 1) เป็นคนหุเบา
- 2) เป็นคนที่มีศักดิ์
- 3) เป็นคนที่มีความเมตตา
- 4) เป็นคนที่มีคุณธรรม

6. เพราะเหตุใดเจ้าเมืองจึงประกาศสั่งห้ามผลิตและขายสินค้าทุกประเภทที่ทำด้วยทองเหลือง

- 1) เพราะต้องการนำทองเหลืองไปหล่อเป็นมีดดาบ
- 2) เพราะกลัวว่าทองเหลืองอาจจะหมดจากเมืองปัตตานี
- 3) เพราะเจ้าเมืองต้องการเป็นผู้ค้าเพียงรายเดียว
- 4) เพราะต้องการนำทองเหลืองไปหล่อเป็นปืนใหญ่

7. เพราะเหตุใด โต๊ะปาแญ จึงถูกสั่งประหารชีวิต

- 1) เพราะ โต๊ะปาแญขายสินค้าเกินราคา
- 2) เพราะ โต๊ะปาแญลักลอบเข้าเมืองปัตตานีอย่างผิดกฎหมาย
- 3) เพราะ โต๊ะปาแญขัดคำสั่งห้ามของเจ้าเมือง
- 4) เพราะ โต๊ะปาแญมีความขัดแย้งกับเสนาบดี

8. เพราะเหตุใดศพของ โต๊ะปาแญ จึงถูกนำไปทิ้งลงทะเลแทนที่จะนำไปฝังที่สุสาน

- 1) เนื่องจาก โต๊ะปาแญเป็นกบฏ
- 2) เนื่องจาก โต๊ะปาแญไม่ใช่พลเมืองของเมืองนี้
- 3) เนื่องจาก โต๊ะปาแญเป็นพ่อค้าต่างชาติต่างภาษา
- 4) เนื่องจากเสนาบดีที่ขัดแย้งกับ โต๊ะปาแญ ได้สั่งให้ทหารนำไปทิ้งทะเล

9. เกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง หลังจากที่ศพของ โต๊ะปาแญถูกนำไปทิ้งในทะเล

- 1) ศพลอยทวนน้ำในทำยี่น และมีเสียงเด็กร้องไห้
- 2) ศพลอยทวนน้ำในทำยี่น และมีเสียงอัลกุรอาน
- 3) ศพลอยทวนน้ำในทำยี่น และมีเสียงอาซาน
- 4) ศพลอยทวนน้ำในทำยี่น และมีเสียงหญิงสาวร้องเรียกหา

10. ก่อนที่จะบรรจุศพลงไปในโลงได้เกิดเหตุการณ์ประหลาดอะไร
- 1) ศพของโຕະປາແຼມີกลิ่นหอมของบุหงารำไป
 - 2) ศพของโຕະປາແຼมีขนาดสั้นลงเรื่อยๆ
 - 3) ศพของโຕະປາແຼกลายเป็นสีทอง
 - 4) ศพของโຕະປາແຼได้เพิ่มความยาวขึ้นมาเรื่อยๆ
11. ชาวบ้านใช้วิธีใด เพื่อให้สามารถบรรจุศพของโຕະປາແຼลงไปในโลงศพ
- 1) ขุดหลุมฝังศพให้ลึกและยาว
 - 2) ต่โลงให้มีขนาดยาว 2 เท่าของศพ
 - 3) ขุดหลุมฝังศพให้มีขนาดกว้างกว่าปกติ
 - 4) พับศพเป็นเกือบม้วน
12. ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับหลุมฝังศพของโຕະປາແຼ คืออะไร
- 1) การวัดความยาวของหลุมฝังแต่ละครั้ง ผลลัพธ์จะไม่เท่ากัน
 - 2) หลุมฝังศพของโຕະປາແຼ จะมีเสียงอืดกรอานตลอดเวลา
 - 3) หากวัดความยาวของหลุมฝังศพได้ขนาดเท่าไร ผู้วัดจะมีอายุเท่ากับความยาวที่วัดได้
 - 4) หากวัดความยาวของหลุมฝังศพเกิน 5 ครั้ง แล้วความยาวไม่เท่ากัน ผู้วัดจะต้องมีอันเป็นไปภายใน 5 วัน

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง อาแวโตะฮากิม

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. อาแว	หมายถึง	
2. ประมาท	หมายถึง	
3. การคมนาคม	หมายถึง	
4. เกวียน	หมายถึง	
5. เหมมา	หมายถึง	
6. แคะ	หมายถึง	
7. ชูโบะฮ์	หมายถึง	
8. เตือนใจ	หมายถึง	
9. ผู้พิพากษา	หมายถึง	
10. โตะฮากิม	หมายถึง	

แบบฝึกหัด เรื่อง อาแวโตะฮากิม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

- ครอบครัวของอาแวโตะฮากิม มีอาชีพทำอะไร

1) ทำไร่นา	2) เป็นข้าราชการ
3) ประมง	4) ค้าขาย
- การเดินทางระหว่างเมืองปัตตานีกับหมู่บ้านต่างๆในสมัยก่อนนั้น ส่วนใหญ่ใช้อะไรเป็นพาหนะ

1) ใช้เรือเป็นพาหนะ	2) ใช้เกวียนเป็นพาหนะ
3) จักรยานเป็นพาหนะ	4) ใช้จักรยานเป็นพาหนะ
- เพราะเหตุใด เงินที่อาแวโตะฮากิม ได้มาจากการขายมะพร้าวจึงหมดเกลี้ยง
 - เนื่องจากอาแวโตะฮากิมนำเงินที่ขายได้เลี้ยงอาหารเพื่อนๆ
 - เนื่องจากอาแวโตะฮากิมนำเงินที่ขายได้ไปเที่ยวกลางคืน
 - เนื่องจากอาแวโตะฮากิมนำเงินที่ขายได้ไปซื้อเสื้อผ้า
 - เนื่องจากอาแวโตะฮากิมนำเงินที่ขายได้ไปนอนโรงแรม

4. บ้านของอาแวโตะฮาгим ตั้งอยู่ ณ ตำบลใด
- 1) ตำบลตาเกาะ
 - 2) ตำบลชะบารัง
 - 3) ตำบลปยุค
 - 4) ตำบลรูสะมิแล
5. บ้านของหมอเจ๊ะซงตั้งอยู่ในบริเวณใด และตำบลอะไร
- 1) ในสวนยางพารา ตำบลตาเกาะ
 - 2) ในสวนมะพร้าว ตำบลชะบารัง
 - 3) ในสวนปาล์ม ตำบลปยุค
 - 4) ในสวนกล้วย ตำบลรูสะมิแล
6. เกิดอะไรขึ้นกับหมอเจ๊ะซง ในขณะที่กำลังขี่จักรยานออกกำลังกายในตอนเช้า
- 1) จักรยานที่หมอเจ๊ะซงขี่อยู่นั้นเกิดยางรั่ว
 - 2) หมอเจ๊ะซงขี่จักรยานไปชนกับวัวของชาวบ้าน
 - 3) มีโจรผู้ร้ายมาทำร้ายและจี้ทรัพย์สินของหมอเจ๊ะซง
 - 4) หมอเจ๊ะซงขี่จักรยานตกลงไปในคูน้ำข้างทาง
7. ใครเป็นผู้ที่ช่วยเหลือหมอเจ๊ะซง จากเหตุการณ์ในข้อ 6
- 1) อาแวโตะแนแบ
 - 2) อาแวโตะปาแญ
 - 3) อาแวโตะฮาгим
 - 4) อาแวมาลิต
8. หมอเจ๊ะซงได้มอบสิ่งใดให้แก่ผู้ที่ช่วยเหลือตนจากเหตุการณ์ในข้อ 6 และเพราะเหตุใด
- 1) หมอเจ๊ะซงได้มอบเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเป็นค่าโดยสารกลับบ้าน
 - 2) หมอเจ๊ะซงได้มอบแหวน เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจใจ ให้ตนจำผู้ที่ได้ช่วยเหลือตน
 - 3) หมอเจ๊ะซงได้มอบจักรยาน เพื่อให้ผู้ที่ได้ช่วยเหลือตนขี่กลับบ้าน
 - 4) หมอเจ๊ะซงได้มอบวัว เพื่อให้ผู้ที่ได้ช่วยเหลือตนนำกลับไปเลี้ยง
9. นักเรียนคิดว่าอาแวโตะฮาгимเป็นคนอย่างไร
- 1) เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความยุติธรรม
 - 2) เป็นคนที่มีความเสียสละ และมีความขยัน อดทน
 - 3) เป็นคนที่มีความขยันหมั่นเพียร และมีน้ำใจ
 - 4) เป็นคนที่มีเมตตาอารี และมีความยุติธรรม
10. อาแวโตะฮาгимทำงานอะไรหลังจากที่ได้เรียนจบระดับปริญญา
- 1) รับราชการเป็นตำรวจ
 - 2) รับราชการเป็นครู
 - 3) รับราชการเป็นผู้พิพากษา
 - 4) รับราชการเป็นปลัดอำเภอ

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง สัตว์สามเกลอ ส่วนวันที่ 4

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ให้ถูกต้อง โดยเขียนหมายเลข

1 – 10 หน้าข้อความที่กำหนดให้

- กระจง เสือ และไก่ เป็นเพื่อนรักกันมาก
- ไก่ทำขนมสังขยาให้เพื่อนๆ ที่ไปดางป่าได้กินในมือเย็น
- เสือไปล่าวัว เพื่อนำมาทำเป็นแกงเผ็ดให้เพื่อนๆ
- เสือถูกหลอกให้เป่าปี่
- เสือและไก่ ได้กินแกงผสมมูลกระจงฝีมือของกระจงเอง
- กระจงวิ่งหนีเสือ ไปพบมูลวัวกองหนึ่งอยู่กลางทาง
- เสือถูกหลอกให้ตีฆ้อง
- กระจงและเสือแอบเข้าไปในครัวและกินอาหารของชาวบ้านจนหมดเกลี้ยง
- เสือไล่ตามกระจงไปทันกันที่บ่อร้างแห่งหนึ่ง
- กระจงถูกชาวบ้านไล่จับ แต่ก็สามารถหนีรอดไปได้

แบบฝึกหัด เรื่อง สัตว์สามเกลอ จำนวนที่ 4

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุด

1. สัตว์สามเกลอ ชวนกันไปทำอะไร

1) ไปดางป่า เพื่อทำอะไรทำนา	2) ไปจับปลา เพื่อนำมาทำน้ำปลา
3) ไปเก็บมะพร้าว เพื่อนำมาคั้นน้ำกะทิ	4) ไปดางป่า เพื่อทำอะไรทำสวน
2. เสือทำอาหารอะไรให้เพื่อนๆ ได้กินหลังจากกลับจากทำงานในตอนเย็น

1) ขนมสังขยา	2) แกงเขียวหวานไก่
3) แกงเนื้อวัว	4) ขนมปังกรอบ
3. ไก่ทำอาหารอะไรให้เพื่อนๆ ได้กินหลังจากกลับจากทำงานในตอนเย็น

1) ขนมสังขยา	2) แกงเขียวหวานไก่
3) แกงเนื้อวัว	4) ขนมปังกรอบ

4. นักเรียนคิดว่ากระจง มีลักษณะนิสัยอย่างไร

1) ชอบช่วยเหลือเพื่อนๆเป็นประจำ	2) ชอบเอาเปรียบเพื่อนๆเป็นประจำ
3) ชอบแกล้งเพื่อนๆเป็นประจำ	4) ชอบโกหกเพื่อนๆเป็นประจำ

5. เมื่อถึงเวรทำอาหารของกระจง กระจงทำอะไรให้เพื่อนๆได้กินหลังกลับจากทำงานในตอนเย็น

1) ทำแกง แล้วใส่มูลของตนเอง	2) ทำแกง แต่ไม่มีเนื้อ มีแต่น้ำแกง
3) ทำแกง แล้วใส่เปลือกส้มโอแทนเนื้อ	4) ทำแกง แต่ตนเองกินจนหมดเกลี้ยง

6. เมื่อเสื่อและไก่อู้ว่าตัวเองนั้นถูกกระจงแกล้งเล่นสกปรก ทั้งสองมีความรู้สึกอย่างไร

1) มีความรู้สึกเฉยเฉย	2) มีความรู้สึกอยากแก้แค้นเอาคืน
3) มีความรู้สึกรำคาญ เพราะชินแล้ว	4) มีความรู้สึกโกรธเป็นอย่างมาก

7. กระจงวิ่งหนีเสื่อไปพบกับอะไรบ้าง

1) มูลแพะ รังนก กอไผ่	2) มูลวัว รังต่อ หน่อไม้
3) มูลช้าง รังผึ้ง หน่อไม้	4) มูลควาย รังผึ้ง กอไผ่

8. กระจงใช้กลอุบายอะไร เพื่อหลอกเสื่อ เมื่อเจอกับรังผึ้ง

1) บอกว่าเป็นมืองของทหาร	2) บอกว่าเป็นโคมไฟของพ่อค้าชาวจีน
3) บอกว่าเป็นโคมไฟของโต๊ะครู	4) บอกว่าเป็นมืองของพระราชา

9. เพราะเหตุใดเสื่อจึงหลงเชื่อว่า เป็นเสียงปี๋อันไพเราะ เมื่อวิ่งมาทันกระจงที่กอไผ่

- 1) เนื่องจากมีลมแรงพัดกอไผ่ทำให้ลำไผ่เสียดสีกันดังออดแอดๆ
- 2) เนื่องจากลำไผ่มีรูปร่างคล้ายกับขลุ่ย
- 3) เนื่องจากกระจงแกล้งทำเสียงเหมือนคนกำลังเป่าปี่จริงๆ
- 4) เนื่องจากมีคนกำลังเป่าปี่จริงๆ แต่เสื่อมองไม่เห็น

10. กระจงทำอย่างไร เพื่อให้ตัวเองขึ้นมาจากบ่อน้ำได้

- 1) เขียบบนหลังเสื่อ แล้วปีนขึ้นจากบ่อ
- 2) ทำให้เสื่อโกรธ เพื่อจะได้เหวี่ยงตนเองขึ้นจากบ่อ
- 3) บอกให้เสื่อ นำบันไดมาพาด เพื่อให้ตนเองสามารถขึ้นจากบ่อได้ง่าย
- 4) ตะโกนเรียกชาวบ้านให้มาช่วยนำเอาตนเองขึ้นจากบ่อ

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง อาบุนาวัสเจ้าปัญญา

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

.....

ทำอะไร :

.....

ที่ไหน :

.....

เมื่อไร :

.....

อย่างไร :

.....

.....

.....

.....

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ให้ถูกต้อง โดยเขียนหมายเลข

1 – 10 หน้าข้อความที่กำหนดให้

- นายทหารไปกราบทูลพระราชาวา มีคนมารับคำท้าของพระองค์
- เมื่อได้เงินมาแล้ว อาบุญาวัดก็ทำแคงจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- นายทหารไปกราบพระราชาวา เด็กหนุ่มสามารถลงไปแช่น้ำได้
- พระราชาวาจะจัดงานเมอลิคในวันเสาร์
- อาบุญาวัดจุดไฟได้ถุนบ้าน ส่วนหม้ออยู่บนยอดมะพร้าว
- นายทหารได้นำเครื่องแคง และกะทิไปให้อาบุญาวัด
- พระราชาวาไม่ให้รางวัลแก่เด็กหนุ่มที่รับคำท้าของพระองค์
- อาบุญาวัดรับอาสาทำอาหารเลี้ยงแขกที่จะมางานเมอลิค
- พระราชาวาได้ป่าวประกาศเพื่อทำพลเมืองของพระองค์
- ระหว่างทางเด็กหนุ่มได้พบกับอาบุญาวัด และเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น

แบบฝึกหัด เรื่อง อาบุญาวัดเจ้าปัญญา

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. พระราชาวาได้ทำอะไรกับพลเมืองของพระองค์ และเพราะเหตุใด
 - 1) แช่น้ำในคลองทั้งวันทั้งคืน เพื่อทดสอบว่าใครสามารถทนต่อความหนาวได้
 - 2) คัดแยกข้าวเปลือกออกจากข้าวสาร เพื่อทดสอบความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
 - 3) ปีนต้นมะพร้าวทั้งสวน เพื่อทดสอบความเร็ววดในการเก็บลูกมะพร้าว
 - 4) แบกหินทั้งวันทั้งคืน เพื่อทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย
2. พระราชาวาจะให้สิ่งใดแก่ผู้รับคำท้าของพระองค์
 - 1) แต่งตั้งให้เป็นผู้ติดตามพระองค์
 - 2) ให้ทองคำจำนวน 1 บาท
 - 3) ให้พะจำนวน 2 ตัว
 - 4) ให้เงินจำนวนสามร้อยบาท
3. ใครเป็นผู้รับคำท้าของพระราชาวา เพราะเหตุใด
 - 1) เด็กหนุ่ม เพราะต้องการทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย
 - 2) ชายแก่ เพราะต้องการทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย
 - 3) ชายแก่ เพราะอยากได้รางวัล
 - 4) เด็กหนุ่ม เพราะอยากได้รางวัล

4. เพราะเหตุใด ตาของผู้รับคำทำได้จุดไฟบนฝั่งแม่น้ำ

1) เพื่อให้แสงสว่าง	2) เพื่อให้คลายความหนาว
3) เพื่อให้ทหารได้มองเห็น	4) เพื่อต้องการให้ชาวบ้านมาให้กำลังใจ

5. ในเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าพระราชาเป็นใคร

1) เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์	2) เป็นคนไม่รักษาคำพูด
3) เป็นคนที่มีความรอบคอบในการตัดสินใจ	
4) เป็นคนที่ชอบช่วยเหลือคนยากคนจน	

6. เพราะเหตุใด พระราชาจึงไม่ให้รางวัลแก่ผู้รับคำทำของพระองค์

- 1) เพราะพระราชาไม่พอพระทัย ในการทดสอบครั้งนี้
- 2) เพราะพระราชาคิดแค่เพียงนึกสนุกเท่านั้นเอง มิได้จริงจัง
- 3) เพราะผู้รับคำทำไม่สามารถทำในสิ่งที่ทำได้สำเร็จ
- 4) เพราะทหารกราบทูลว่า ผู้รับคำทำนั้นเล่นไม่ซื่อ

7. พระราชาจะจัดงานเมอลิดในวันเวลาใด

1) วันเสาร์ เวลาห้าโมงเย็น	2) วันศุกร์ หลังละหมาดวันศุกร์
3) วันเสาร์ เวลาสิบโมงเช้า	4) วันศุกร์ ก่อนละหมาดวันศุกร์

8. งานเมอลิดเป็นงานเกี่ยวกับอะไร

- 1) เป็นการเฉลิมฉลองหลังจากที่ถือศีลอดเป็นระยะ 1 เดือน
- 2) เป็นการเฉลิมฉลองก่อนที่จะเดือนการถือศีลอด
- 3) เป็นการเฉลิมฉลองเพื่อระลึกถึงวันประสูติของท่านศาสดามูฮัมหมัด
- 4) เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของอิสลาม

9. อาบูนาวัสทำอย่างไร เพื่อให้พระราชายอมให้รางวัลแก่ผู้รับคำทำของพระราชา

- 1) รับอาสาเป็นผู้ล้างจานให้กับพระราชา ในงานเมอลิด
- 2) รับอาสาเป็นผู้ออกไปล่าสัตว์ให้กับพระราชา เพื่อนำมาทำเป็นอาหาร เลี้ยงในงานเมอลิด
- 3) รับอาสาเป็นผู้เชิญแขกของพระราชา เพื่อให้มาร่วมงานเมอลิด
- 4) รับอาสาเป็นผู้ประกอบอาหารให้กับพระราชา เพื่อใช้เลี้ยงงานเมอลิด

10. นักเรียนคิดว่าอาบูนาวัสเป็นใคร

- 1) เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ และช่วยเหลือคนอื่น
- 2) เป็นคนที่ช่วยเหลือคนอื่นและมีความเฉลียวฉลาด
- 3) เป็นคนที่มีความรอบคอบ แต่มักเอาเปรียบคนอื่นเป็นประจำ
- 4) เป็นคนที่มีความเสียสละเป็นอย่างสูง

กิจกรรมหลังการอ่าน เรื่อง อาณาพิณ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนผังโครงเรื่อง

ใคร :

ทำอะไร :

ที่ไหน :

เมื่อไร :

อย่างไร :

บทสรุป : ข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากเรื่องนี้

ข้อคิดเห็นที่มีต่อนิทานเรื่องนี้

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนชื่อบุคคลหน้าข้อความที่เป็นพฤติกรรมกระทำที่ตรงกับตัวละครในนิทานเรื่องนี้

อาแวมาลิต แม่อาแวมาลิต โต๊ะครู ลูกศิษย์
โจร ลูกสาวโต๊ะครู อาแวมาลิตกับแม่

- 1. ไปขอหนังสือเกี่ยวกับโต๊ะครู
- 2. สอนอาแวมาลิตท่องว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ลูกขนุนแคะแกระนั้น”
- 3. เอาเงินใส่ขัน เพื่อนำไปให้โต๊ะครู
- 4. หนีไปซ่อนตัวในดงกล้วย
- 5. ชำควยทำอาหารเลี้ยงชาวบ้าน แล้วป็นไปบนยอดมะพร้าว
- 6. บอกให้อาแวมาลิต ไปทำพิธีฮัจญ์ที่เมกกะ
- 7. นำกระสอบเถ่าถ่าน กลับมาทิ้งต่อหน้าโต๊ะครู
- 8. กำลังแบ่งทรัพย์สินได้ต้นไม้ แล้วตกใจวิ่งหนี
- 9. พูดว่า “คนที่โน่นฝากสลามและขอให้ท่านไปให้ได้”
- 10. แต่งงานกับอาแวมาลิต อยู่กันอย่างมีความสุข

แบบฝึกหัด เรื่อง อาแวมาลิต

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ครอบครัวของอาแวมาลิตมีฐานะอย่างไร
 - 1) มีฐานะร่ำรวย
 - 2) มีฐานะยากจน
 - 3) มีฐานะปานกลาง
 - 4) มีฐานะยากจนขัดสนเป็นอย่างมาก
2. แม่ของอาแวมาลิตนำสิ่งใดเป็นค่าแทนให้กับโต๊ะครู
 - 1) ลูกขนุน
 - 2) ลูกทุเรียน
 - 3) ลูกมะพร้าว
 - 4) ลูกมะม่วง
3. เพราะเหตุใดอาแวมาลิต จึงเกิดความเบื่อหน่ายคิดที่จะเลิกเรียน
 - 1) เพราะ โต๊ะครู ให้อาแวมาลิตเรียนซ้ำๆ เรื่องเดิมๆ
 - 2) เพราะ โต๊ะครู ไม่ได้สอนหนังสือให้กับอาแวมาลิตเลย
 - 3) เพราะ เพื่อนๆ เรียนก้าวหน้าไปไกลมาก ทำให้อาแวมาลิตตามไม่ทัน
 - 4) เพราะ เพื่อนๆ และ โต๊ะครู ไม่ค่อยหันหน้าอาแวมาลิตเท่าไร

4. เมื่อเลิกเรียนแล้ว โต๊ะครู ใช้ให้อาแวมาลิตทำอะไร

- 1) ให้ไปตัดหญ้ามาให้ควายกิน
- 2) ให้ไปทำความสะอาดมัสยิดคนเดียว
- 3) ให้ไปเลี้ยงควาย
- 4) ให้ไปถางหญ้าหน้ามัสยิด

5. อาแวมาลิตทำอะไร เพื่อให้ควายคู่อ้วน

- 1) นำควายไปเล่นน้ำในลำคลอง เพื่อให้น้ำเข้าสู่ก้นของควาย
- 2) อาแวมาลิตเป่าลมเข้าไปในรูก้นของควาย
- 3) นำควายไปเล่นน้ำในลำคลอง เพื่อให้ควายกินน้ำเยอะๆ
- 4) เอาปล้องไม้ไผ่เสียบเข้าไปในรูก้นของควาย เพื่อให้ น้ำทะเลักเข้าไป

6. เพราะเหตุใด โต๊ะครู ได้ไล้อาแวมาลิตออกจากโรงเรียน

- 1) เนื่องจากอาแวมาลิตเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง
- 2) เนื่องจากอาแวมาลิตไม่ปฏิบัติตามคำสอนของ โต๊ะครู
- 3) เนื่องจากอาแวมาลิตทำให้ควายของ โต๊ะครูตาย
- 4) เนื่องจากอาแวมาลิตชอบแก๊งเพื่อนๆ เป็นประจำ

7. อาแวมาลิตทำอะไรกับควายที่ตายไป

- 1) นำเนื้อควายมาทำแกง
- 2) ถลกหนังควายออก
- 3) นำเนื้อควายไปขาย
- 4) นำควายไปฝังดิน

8. เพราะเหตุใดอาแวมาลิต จึงแอบปีนขึ้นต้นไม้

- 1) เนื่องจากอาแวมาลิตเห็นกลุ่มโจรกำลังแบ่งทรัพย์สิน
- 2) เนื่องจากอาแวมาลิตรู้สึกง่วงนอน
- 3) เนื่องจากอาแวมาลิตหลบซ่อนตัวจาก โต๊ะครู ที่กำลังจะมาหาตน
- 4) เนื่องจากอาแวมาลิตเห็นเสือกำลังมุ่งหน้ามาแต่ไกล

9. อาแวมาลิตเอาเงินและทองมาจากไหน

- 1) จากการออกไปทำงานหลังเลิกเรียนในตอนเย็น
- 2) จากการขอบริจาคจากชาวบ้านต่างหมู่บ้าน
- 3) จากกลุ่มโจรที่ตกใจวิ่งหนี แล้วลี้มสิ่งเหล่านั้น
- 4) จากการขายหนังควาย และถ่าน

10. เพราะเหตุใด โต๊ะครู จึงสั่งให้ลูกศิษย์คนอื่นๆ มาควายทุกตัวและเผากระท่อมของลูกศิษย์

- 1) เนื่องจาก โต๊ะครู ต้องการให้ลูกศิษย์นำหนังควายไปขาย เพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ในการสร้างกระท่อมหลังใหม่

- 2) เนื่องจากโตะครูต้องการให้ลูกศิษย์นำหนังสือและถ่านไปขาย เพื่อให้ได้เงิน และทรัพย์สินอย่างอาเวมาลิต
 - 3) เนื่องจากโตะครูต้องการให้ลูกศิษย์นำหนังสือไปขาย เพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ในการสร้างมัสยิดหลังใหญ่
 - 4) เนื่องจากโตะครูต้องการให้ลูกศิษย์นำหนังสือไปขาย เพื่อนำเงินที่ได้มาบริจาคให้แก่ชาวบ้านที่ยากจน
11. จากพฤติกรรมในข้อ 10 นักเรียนคิดว่าโตะครู เป็นคนอย่างไร
- 1) เป็นคนที่มีความละโมภ
 - 2) เป็นคนที่มีความเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์
 - 3) เป็นคนที่มีความเสียสละ
 - 4) เป็นคนที่มีความตระหนี่
12. เพราะเหตุใดโตะครูจึงเผาบ้านของอาเวมาลิต
- 1) เนื่องจากโตะครูโมโหอาเวมาลิต ที่เรียนไม่เก่ง
 - 2) เนื่องจาก โตะครูโมโหอาเวมาลิต ที่มีอะไรกับลูกสาวของตนเอง
 - 3) เนื่องจากโตะครูโมโหอาเวมาลิต ที่หลอกตนเอง
 - 4) เนื่องจากโตะครู โมโหอาเวมาลิต ที่แอบ ไปขโมยควายของตนเอง
13. เพราะเหตุใดอาเวมาลิตต้องเดินทางไปนครเมกกะ และนครเมกกะตั้งอยู่ที่ใด
- 1) เนื่องจากอาเวมาลิตมีทรัพย์สินสมบัติเพียงพอที่จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ นครเมกกะ ซึ่งอยู่ในประเทศอิหร่าน
 - 2) เนื่องจากอาเวมาลิตมีทรัพย์สินสมบัติเพียงพอที่จะเดินทางไปประกอบอุมเราะห์ ณ นครเมกกะ ซึ่งอยู่ในประเทศซาอุดีอาระเบีย
 - 3) เนื่องจากอาเวมาลิตมีทรัพย์สินสมบัติเพียงพอที่จะเดินทางไปประกอบอุมเราะห์ ณ นครเมกกะ ซึ่งอยู่ในประเทศอิหร่าน
 - 4) เนื่องจากอาเวมาลิตมีทรัพย์สินสมบัติเพียงพอที่จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ นครเมกกะ ซึ่งอยู่ในประเทศซาอุดีอาระเบีย
14. อาเวมาลิตสั่งให้แม่ทำอะไร เพื่อนำไปฝากโตะครู หลังจากที่ตนกลับจากเมกกะ
- 1) ขนมเทียน
 - 2) ขนมสังขยา
 - 3) ขนมใส่ไส้
 - 4) ขนมจิ้น
15. เพราะเหตุใดอาเวมาลิต จึงได้แต่งงานกับลูกสาวของโตะครู
- 1) เพราะลูกสาวของโตะครูชอบอาเวมาลิตมานานแล้ว
 - 2) เพราะ โตะครูได้เสียชีวิตไปแล้ว จึงเหลือเพียงลูกสาวตามลำพัง
 - 3) เพราะอาเวมาลิตเคยแอบ ไปมีอะไรกับลูกสาวของโตะครู
 - 4) เพราะก่อนตาย โตะครูได้สั่งเสียให้อาเวมาลิตแต่งงานกับลูกสาวของตน

ภาคผนวก จ

ชื่อเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิม

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทเทพนิยาย ได้แก่

1. เจ้าชายกบ
2. อาฆารอกี๋อมอ
3. พญานาค
4. ควาททอง
5. หัวหอมหัวเทียม จำนวนที่1
6. หัวหอมหัวเทียม จำนวนที่2
7. บาเว้แม่เราะห์ บาเว้ปู่เตะห์
8. แวปรง จำนวนที่1
9. แวปรง จำนวนที่2
10. พระราชาเคร์
11. รายอฆอเน
12. ลูกเสือกกับลูกวัว
13. รายาเจ็ยวงอก
14. ชายผู้กล้า (อาเวบรานิง)
15. ชายยากจน (มะกัับหมัด)
16. ธิดาช้าง
17. เปาะซื่อเก็ง – เมาะซื่อเก็ง
18. พระราชาเกือลิง
19. พระราชาคันธนู
20. เมืองไทรบุรี
21. ราชนีนี้วมือ
22. อาเวซื่อเร็ง
23. อาเวกือราปู
24. อาเวกือลิง (หนูนี้วก้อย)
25. อาเวฆาและบือซา
26. อาเวซื่อมาละห์ จำนวนที่1
27. อาเวซื่อมาละห์ จำนวนที่2
28. งูตีอฆอง
29. มุสังยาโงะ (มุสังมีเกรา)
30. หนั่งพญาราชสีห์
31. ลูกเจ้าเมือง
32. ไข่พญานาค
33. ของดีผีหลังสวน
34. นายมีดพรว้าโต
35. ทูเรียนยักษ์
36. เปาะตีมุงและเมาะตีมุง
37. จอมเกียจคร้าน
38. อาเวบาเญาะบือซา
39. เมาะฆูรอมะห์ (แม่เต่าทอง)
40. ความหวังของเศรษฐี
41. คานิงผู้ชนะ
42. เจ้าพริกขี้หนู
43. แหวนไข่นก
44. นกสีขา
45. อ้อยลำเดียว
46. โต้ะแซใจร้าย
47. บีเค็งกับอับดุลเกาะห์

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทนิทานชีวิต ได้แก่

1. พระราชาเป็นหนี้	2. เสริมฐิยาจก
3. สองพี่น้อง	4. อาแวโตะฮากิม
5. อภินิหารรวงน้ำทองคำ	6. ชายปลุกถั่วกับลูกสองคน
7. หมอคูเป็นเหตุ	8. สองคนพี่น้อง
9. พ่อตากับลูกเขย ตอนลูกเขยเข้าปัญญา	10. พ่อตากับลูกเขย ตอนลูกเขยเจ้าเล่ห์
11. ชายตัดฟัน	12. นางเงือก
13. ลูกเขยคนที่เก้า	14. ลูกกตัญญู
15. ลูกทรี	16. เกลือเป็นหนอน
17. คำสาปแห่งความรัก	18. บือตือรอกาลอ
19. แมงคาเรื่อง	20. รายอมะนิยะ รายอบีตติยง

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทนิทานประจำถิ่น ได้แก่

1. ขวัญข้าว	2. ปากง
3. ชะนี	4. เลือคระดู
5. ยางไม้หลุมพอ	6. ขอนกลาน
7. ลายเสือ	8. คนมีวิชา
9. ลูกแก้วแรง	10. พระราหู
11. หวายลิง	12. โตะเขาแดง
13. โตะบังสัน	14. ถ้ำสมบัติ
15. โตะยีกาเส็ม	16. นายเบน
17. ปลาโลมา	18. เลี้ยงผี
19. โตะสุเด็น	20. คนหาของป่า
21. ดำน่านการเล่นหมากรุก	22. ดำน่านเกาะเล่าปี
23. ดำน่านเจ้าแม่ลิมกอเหนี่ยว	24. ดำน่านทวดकुหล่า
25. ดำน่านมะโย่ง	26. แม่ควายผู้นำสงสาร
27. ถ้ำทองและถ้ำเปอร์ง	28. โตะนิ
29. ที่มาของสาหร่าย	30. คูเวยอเจ้าเมืองโกตาบารู
31. โตะปาแญ	32. เกาะปูเลอาปี
33. รยาชียง	34. พิเทน-พ่อเณร

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทนิทานสัตว์ ได้แก่

1. แขนปลาโน้ะกับแขนขอแน	2. กระจกกับหอย
3. เมาะตุโต	4. กระจกกับเต่า
5. กระจกกับเต่า ส่วนวนที่1	6. กระจกกับเต่า ส่วนวนที่2
7. กระจกกับเต่า ส่วนวนที่3	8. ผู้พิพากษากวาง
9. ช่างไม้กับช่างเหล็ก	10. กระจกน้อยเจ้าปัญญา
11. ควากับจระเข้	12. ควากับจระเข้ และกระจก
13. กระจกกับจระเข้	14. ลิงกับจระเข้ ส่วนวนที่1
15. ลิงกับจระเข้ ส่วนวนที่2	16. กระจกเจ้าเล่ห์
17. สัตว์สามเกลอ ส่วนวนที่1	18. สัตว์สามเกลอ ส่วนวนที่2
19. สัตว์สามเกลอ ส่วนวนที่3	20. สัตว์สามเกลอ ส่วนวนที่4
21. หมูจอมกะล่อน	22. ลูกสาวเปาะเลาะกับกระจก
23. กระจกกับนาก ส่วนวนที่1	24. กระจกกับนาก ส่วนวนที่2
25. กระจกเลี้ยงลูกนาก	26. นกเจ็ยกระยา (นกกระจาบ)
กับลิงโบริ๊ะ (ลิงเสน)
27. ธรรมชาติของสัตว์	28. แม่ไก่กับหมูสัง
29. มูสัง (อีเห็นหน้าโง่)	30. พิชญูเหลือ้ม
31. หมากับแมว	32. หมู ลิง และมะม่วงหิมพานต์
33. แร้งกับช่าง	34. ช่าง
35. กบกับคิ้ว	36. นกยางขาว
37. กระจกกับราชสีห์	38. กระจกกับหมาป่า

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทมุขตลก ได้แก่

1. คนไม่เคยละหมาด	2. นกได้หวมก
3. มามะ	4. บูละ
5. สองเกลอ ส่วนวนที่1	6. สองเกลอ ส่วนวนที่2
7. ชายตาบอดกับชายหูหนวก	8. สองเกลอเจอทีเด็ด
9. มือไม่ถึงขั้น	10. ชายโง่เง่า
11. ชายโง่อยากมีเมีย	12. ไอ้บอดไอ้หนวก

13. หญิงบ้าจี้	14. ตาบอดขโมยของ
15. นกตูก	16. อาแวณีแซ
17. อาแวณีแซ จำนวนนราธิวาส	18. เปาะเนเมาะเน
ตอน ข้าวเบาะสะพานหนัก
19. เปาะเนเมาะเน ตอน มาเถอะ...เปาะจะช่วย	20. เปาะเนเมาะเน ตอน โຕ๊ะลือบา
21. เปาะเนเมาะเน ตอน ผลกระทบ	22. เปาะเนเมาะเน
ตอน ชายในกระสอบถั่ว
23. เปาะเนเมาะเน ตอน ผู้มาจากสวรรค์	24. เปาะเนเมาะเน จำนวนนราธิวาส
25. เปาะเนเมาะเน ตอน ทำบุญขึ้นบ้านใหม่	26. เปาะเนเมาะเน ตอน ดักนก
27. เปาะเนเมาะเน ตอน ปลุกข้าวโพด	28. อาเวซื่อเกง
29. อาเวจือรีดิก	30. บิเญาะละชะนอ
31. เปาะดาเฮ	32. เต็กวัด
33. อาบุญาวัส ตอน วัมมีเครา	34. อาบุญาวัส ตอน รับแบกมัศยิด
35. อาบุญาวัส ตอน แปะนำโซก	36. อาบุญาวัส ตอน ความฝันของพ่อค้า
37. อาบุญาวัส ตอน น้ำมนต์	38. อาบุญาวัส ตอน นำม้ามาคืน
39. อาบุญาวัส ตอน ล่ากระทิง	40. อาบุญาวัส ตอน ล้างบ่อ
41. อาบุญาวัสเจ้าปัญญา	42. อาบุญาวัสเจ้าปัญญา ตอน เผาบ้าน
43. อาบุญาวัสเจ้าปัญญา ตอน หาไขในคลอง	44. อาบุญาวัสเจ้าปัญญา ตอน คีนร่ม
45. อาบุญาวัสเป็นหมอ	46. อาบุญาวัสนับดาว
47. พระยาคักแตน	48. โຕ๊ะนุโยะ
49. โຕ๊ะอาเวหมอดู	50. ชายเพิ่งแต่งงาน (ออเรบารูนี่เกาะฮ์)
51. ยาพระเจ้า	52. สามสหาย
53. ซารีฟยอดปฎิภาณ	54. คนทอดแห

นิทานพื้นบ้านมุสลิมประเภทนิทานคติ ได้แก่

1. อาเวจือรีดิก	2. ออเรบูโระ
3. ชายผู้ถูกเหยียดหยาม	4. อาเวญาเงาะ (หนุ่มรูปงาม)
5. เพื่อนแท้	6. เจ๊ะมุและเจ๊ะมะ
7. นิทานเจียบ	8. เส้นผมแม่
9. เปาะดีอรามัดและเปาะซอมัด	10. แก้ววิเศษ

11. ไหเงินไททอง	12. มหาเศรษฐี
13. พรานป่าสอนลูก	14. สี่พี่น้อง
15. มูอาลาฟ	16. เด็กฉลาด
17. เสือสมิง	18. รอดตายเพราะพริก
19. แวกะจิกับเสื่อ	20. เป้าะอีเล็ง
21. เด็กยากจน	22. นายเซ่งพ่อค้าอินทผาลัม
23. ตาบอดเพื่อนแท้	24. กิลตสมนุษย์
25. คนวิเศษ	26. เมื่คนุ่น
27. ยากเจ้าปัญญา	28. อาแวฉาลิล
29. หาเขย	30. หมอดูกับเศรษฐี
31. มาแลมาแกก็้อจา	32. พญาแรง
33. เจ๊ะอาลี	34. คนถือของ
35. หินลอย	36. ชาวป่า
37. เมียงู	38. ชายขายหม้อ
39. คางคก	40. ชายยากจน
41. คนชอบพนัน	42. ชายสองพี่น้อง
43. ฝากลูกด้วย	44. บัวบกเป็นเหตุ
45. ใครเก่ง	

ชื่อเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิม จำนวน 30 เรื่อง

นิทานพื้นบ้านมุสลิมที่ได้คัดเลือกมาจำนวน 30 เรื่อง เพื่อให้นักเรียนเลือกอ่านและคัดเลือกให้เหลือเพียง 8 เรื่อง โดยแบ่งเป็น 3 ห้องห้องละ 10 เรื่อง ดังนี้

ห้องที่ 1

1. เป้าะติ่มงและเมาะติ่มง	2. หัวหอมกับหัวกระเทียม ส่วนวันที่ 1
3. ความหวังของเศรษฐี	4. เจ้าพริกขี้หนู
5. ที่มาของสาหร่าย	6. โตะปาญะ
7. สองเกลอเจ๊ทีเด็ด	8. พ่อตากับลูกเขย
	ตอน ลูกเขยเจ้าปัญญา
9. ลูกทรีพี	10. ตำนานเกาะเล่าปี

ห้องที่ 2

1. พิเทน – พ่อเฒ่า	2. กระจ่าต่ายกับเต่า
3. กระจ่างกับเต่า ส่วนวันที่ 1	4. กระจ่างน้อยเจ้าปัญญา
5. สัตว์สามเกลอ ส่วนวันที่ 4	6. สองเกลอ ส่วนวันที่ 1
7. คนไม่เคยละหมาด	8. ชายตาบอดกับชายหูหนวก
9. อาแวโตะฮากิม	10. อาแวนี่แซ

ห้องที่ 3

1. อาบูนาวัส ตอนรับแบกมัสยิด	2. อาบูนาวัสเจ้าปัญญา
3. อาบูนาวัสเป็นหมอ	4. โตะนูโยะ
5. ซารีฟยอดคปฏิภาน	6. ออแรบูโระ
7. ชายผู้ถูกเหยียดหยาม	8. แวกะจิกับเสือ
9. ยากเจ้าปัญญา	10. อาแวฆาลิล

ชื่อเรื่องนิทานพื้นบ้านมุสลิมที่นักเรียนเลือกอ่านมากที่สุด จำนวน 8 เรื่อง

นิทานพื้นบ้านมุสลิมที่นักเรียนได้เลือกอ่านและชอบมากที่สุดตามลำดับ ได้ดังนี้

1. สัตว์สามเกลอ ส่วนวันที่ 4
2. ที่มาของสาหร่าย
3. อาแวโตะฮากิม
4. อาบูนาวัสเจ้าปัญญา
5. สองเกลอ ส่วนวันที่ 1
6. เป้าติ่มงและเมาะติ่มง
7. โตะปาญะ
8. อาแวฆาลิล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายนิห้สลัง เจะยามา

วันเดือนปีเกิด

4 ตุลาคม 2528

ประวัติการศึกษา

2551

สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์)
 วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ประวัติการทำงาน

2554 - ปัจจุบัน

รับราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย
 โรงเรียนมัธยมสุไหงปาดี อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

